

கல்கி

KALKI
28.6.87
₹. 1.50

ஓ! அப்படி ஒரு தெளிவான செயல்பாடு...

இதை நிரூபிக்க வார்த்தையேதும் தேவையில்லை.

யா பரம சிவம் பரமேஸ்வர சிவம்
புஷ்பகாந்த சிவ சிவ பரமேஸ்வர
மகா சிவ சிவ சிவ சிவ சிவ சிவ
சிவ பரம சிவ சிவ பரமேஸ்வர

சுமம் சிவ சிவ சிவ பரமேஸ்வர
மகா சிவ சிவ சிவ சிவ சிவ சிவ
சிவ பரம சிவ சிவ பரமேஸ்வர

யா பரம சிவ சிவ சிவ சிவ சிவ
யா பரம சிவ சிவ பரமேஸ்வர
புஷ்பகாந்த சிவ சிவ பரமேஸ்வர
மகா சிவ சிவ சிவ சிவ சிவ சிவ
சிவ பரம சிவ சிவ பரமேஸ்வர

 CROWN-TV

வேறு எந்த டிவி-ஐயும்விட அதிக இல்லங்களில் காணப்படும் ஒரே பெயர்

பேலும் கிடைக்கிறது மட்டும் ரூ. 701 ன்
(சிமெட் கண்டிசனலான)

இரண்டாவது இடம் யாருக்கு?

“அவ்வளவு காலத்தி
லேயே, அவ்வளவுக்கு
அடுத்தபடியாக, இரண்டா
வது இடத்தை வகித்து வந்த
வர் நெடுஞ்செழியன். எம்.
ஜி. ஆர். சிவசங்கராக அவரு
டீக்கா சென்றபோது கூட,
அவருடைய பொறுப்புக்
களை நெடுஞ்செழியன்தான்
கவனித்துக் கொண்டார்.
அப்படியிருந்தும் இப்போது
எம். ஜி. ஆர். தமது பொறுப்
புக்களைத் திறமையுடன் பண்
குட்டி ராமச்சந்திரனிடம்
ஒப்படைத்திருப்பது பற்றி
நீங்கள் என்ன நினைக்கிறீர்

கள்? பண்புட்டி மறைமுகமாக இ. காங்கிர
ஸுடன் தொடர்பு கொள்வதற்குப்பவர் என்று,
அ. நி. மு. க. வினரே ஒரு காலத்தில் ஆற்றம்
சாட்டினார்கள் என்ற நிலையில், இப்போது
பண்புட்டியிடம் பொறுப்புக்களை ஒப்படைத்
ததன் மூலம் தமிழக ஆட்சியில் இ. காங்கிரஸ்
கட்சி மறைமுகமாக பலருக்கு விருப்பதாகச்
சொல்லவராமா?”

— இந்தச் கேள்விகளுக்கு இவர்களின்
பதில்.....

நெடுமசுரன் (தலைவர், தமிழ்நாடு
காமராஜ் காங்கிரஸ்):

இதில் ஆச்சரியப்படுவதற்கு ஒன்றுமே
இல்லை. இப்படிப்பட்ட அவமானங்கள் என்
பது இந்திரா காந்தி காலத்திலேயே ஆரம்ப
மாகிவிட்டன. அப்போது பிரம்மாணந்த
ரெட்டி உந்துதலுற அமைச்சராக இருந்தாலும்
முக்கிய பொறுப்புக்கள் அவரிடம் இல்லை.
உந்துதலுற ராஜாங்க அமைச்சரான ஏன்

மேத்தாவிடம்தான் இருந்தன. அப்போல் சி. சுப்ரமணியம் நிதியமைச்சராக இருந்தாலும் முக்கியமான பொறுப்புக்களை வகித்தது ராஜாங்க அமைச்சராக இருந்த பிரணப் மூகர்ஜிதான். அதே கதைதான் டெல்லியில் இப்போது ராஜீவ் காந்தியிடமும் தொடர் கிறது. தமிழகத்தில் எம்.ஜி. ஆர். நிலைமை விலும் தொடர்கிறது. 'இதனால் விதி' என்று சம்பந்தப்பட்டவர்களை சுமமா இருக்கும் போது, நாம் ஏன் அதைப் பற்றிக் கவலைப்பட வேண்டும்? அநோடு, ஏதோ அ.தி.மு.க.வில் உள்ள பண்டிட்டு ராமச்சந்திரன் தான் இ. காங்கிரஸ் ஆளாக மாற வாய்ப்பிருப்பது போல் எண்ணத் தேவைவிலில். வாய்ப்புக் கிடைத்தால் அக்கட்சியிலுள்ள எல்லோருமே இ. காங்கிரஸ் ஆளாக இருக்கத் தயாராகித் தான் இருக்கிறார்கள்!

தினாடிவனம் ராமமூர்த்தி
(இ. காங்கிரஸ்):

தனிப்பட்ட முறையில், எனது நண்பரும் எனது மாவட்டத்துக்காரருமான பண்டிட்டு ராமச்சந்திரன் அவர்கள், முதலமைச்ச ருடைய அனைத்துப் பணிகளையும் பார்க்கிற வகையில், முதல்வர் உத்தரவிட்டுள்ளது எனக்கு மகிழ்ச்சியைத்தான் அளிக்கிறது. ஆனால், ஓர் அமைச்சரவையின் செயல்முறை என்று பார்க்கும்போது, இது ஒரு தவறான வழிகாட்டுதலாக அமைந்திருப்பதாகவே கருதுகிறேன். முதல்வருடைய நம்பிக்கை யை யார் பெற்றிருக்கிறார்களோ அவர்கள் தான் இந்தப் பணியைப் பார்க்க வேண்டும்

என்றாலும்—அந்தவகையில்தான் பண்டிட்டு யிடம் பொறுப்புக்கள் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளன என்றாலும் இந்த முறையில் ஒப் படைத்திருக்கக் கூடாது. அவரை ஒரு துணை முதல்வராக நியமித்தோ அல்லது தமது அமைச்சரவையில் இவர்தான் சீனியர் அமைச்சர் என்று முதலிடம் கொடுத்தோ தான் நியமித்திருக்க வேண்டும். இப்படி ஏது மில்லாமல், ஏறத்தாழ தமது முதல்வர் பொறுப்பு முழுவதையும் பண்டிட்டு பார்ப் பார் என உத்தரவிட்டுள்ளதுதவறான முன்னு தாரணத்தையும் நிர்வாகக் குழப்பத்தையும் உருவாக்கியிருப்பதாகவே கருதுகிறேன். முதல்வரின் பொறுப்புக்களை தாவலர் தெருஞ்செழியனிடம் ஏன் ஒப்படைக்க வில்லை என்ற கோணத்தில் நாம் விமர்சிக்கத் தேவைவிலில், காரணம், தாவலர் அவர்கள் அறிவுர் அண்ணா அவர்கள் காலத்திலிருந்தே தம்முடைய நினைவை எவ்வளவு குறைந்தா லும் அல்லது குறைக்கப்பட்டாலும் எதைதும் தாங்குகிற இதயத்தோடு—இதைதும் தாங்கு கிற இதயம் உண்டு என்று தமிழகத்துக்கு எடுத்துக்காட்டாக விளங்கி வருபவார்! அப் புறம் பண்டிட்டு இ. காங்கிரஸுக்குச் சாதக மாக இருப்பார் என்பது மிகவும் தவறு. அவர் எப்போதுமே இ. காங்கிரஸுடனான உறவைத் தமக்குச் சாதகமாகத்தான் பயன் படுத்திக் கொள்வார்.

மு. கருணாநிதி:
(இ. மு. க.):

தாவலர் இதை அசிங்கமாக நினைக்க மாட்டார். சிங்கம் சர்க்கஸுக்குள் போய் விட்டால் சிங் மாஸ்டர் சொன்னபடிய்தான் ஆடியாக வேண்டும். இதனால் பண்டிட்டுக் குக் கித்தாப்பு வந்துவிட்டதாக அர்த்தமில்லை. காரணம், கோட்டையிலிருந்து செல்லும்

பைல்கள் ராமாவரம் தொடர்த்திற்குச் சென்று, பிறகு போயல் கார்டன் சென்று, அங்கே ஸைக்கப்பும் ஸ்லிப்புகளுடன் தான் மறுபடியும் கோட்டைக்கு வருகின்றன. இதனால்—பண்டிட்டுக்கு முதல்வர்-பொறுப் புக்கள் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதால்—இ. காங்கிரஸின் பலம் கூடியிருக்கிறதா என்ப

தெல்லாம் எங்குத் தெரியாது. ஆனாலும் ஒரு கட்சியில் இருக்கும்போதே இன்னொரு கட்சியோடு தொடர்பு வைத்திருப்பவர்தான் பண்குட்டி. இது எனது கடந்த கால அனுபவம்.

சோ:

தெருச்செழியன் அழக்கப்படும் 'டெரன்ட்' என்பது கருணாநிதி காலத்திலேயே ஆரம்பமாகிவிட்டது. அப்போதே அந்தரு எம்.ஜி. ஆரும் உடந்தையாகத்தான் இருந்தார். அதுதான் இப்போதும் தொடர்ந்து. ஒருவரைத் தாக்குவதும் அழக்குவதும்—இன்றைக்குக் கொடுத்த அதிகாரங்களை நாளைக்கே பிடுங்கிக் கொள்வதும் எம்.ஜி. ஆர். ஆட்சியில் சர்வ சாதாரணம். அப்பறம். எம்.ஜி.ஆரை மத்திய அரசுக்கு விரோதமான போக்குக் கொண்டவரில்லை என்றிற்போது பண்குட்டியையும் இ. காங்கிரஸையும் முடிக்கப் போட வேண்டிய அவசியமே இல்லை.

வி.ராஜசேகரன் (பொதுச் செயலாளர், அ.இ. சிவாஜி மன்றம்):

பல்வேறு பிரச்சனைகளில் மத்திய அரசுடன் பேசுவதற்கு முதல்வர், பண்குட்டி அவர்களையே அழைத்துச் சென்றிருக்கிறார். பண்குட்டி அவர்களுக்குப் பிரதமர் முதல் இதர அமைச்சர்கள் எல்லோரும் தன்கு அறிமுக

மானவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆகவே அப்படிப்பட்ட ஒருவருக்குப் பொறுப்புக்களை அளித்தால் மத்திய அரசுடன் கமுகமான சூழ்நிலையில் தொடர்ந்து செயல்பட வாய்ப்புண்டு என்ற அடிப்படையில் பொறுப்புக்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பது என் கருத்து. இந்த ஒரு காரணத்தினாலேயே, பண்குட்டி இ. காங்கிரஸின் ஆள் என்றும், பின்பக்கமாக இ. காங்கிரஸ், ஆட்சிக் கட்டிலைப் பிடிக்க முயற்சி செய்கிறது என்பதும் ஆதாரமில்லாத குற்றச்சாட்டுகள். ஆதலால் தமிழ்நாட்டில் மீண்டும் காங்கிரஸ் ஆட்சிக்கு வருமானால் அது தேர்தல் மூலம், மக்களின் செயலாக்கோடு, நம்பிக்கையைப் பெற்றுத்தான் வரமுமே தவிர, கொல்லைப்புற வழிகளை ஒருநாளும் கைப்பற்றாது.

கவிவரதன்

(ஜனதா):

அ. இ. மு. க. என்பது தற்போது காங்கிரஸின் துணை அமைப்பாகச் செயல்பட்டுக் கொண்டு வருகிறது. இதன் முறையும் முடியும் எம்.ஜி. ஆர் தான் என்பதில் சந்தேகமில்லை. முதல்வர் அவர்களுக்கு கடம்பு சரீரில்லை என்பதும் அவர் சிவக்கைக்காக அடெரிக் காசெல்கிறார் என்பதும், நாடறிந்த ஒரு விஷயமாக இருக்க, இந்தச் சூழ்நிலையில் தரவி யடித்திருக்கும் சிபைல்களைத் தட்டி எடுத்து அரசு யந்திரத்தைச் செயல்பட வைக்க இன்னாலும் நிறைமசாலியுமான பண்குட்டியவர்தான் முடியும் என்று முதல்வர் நம்புகிறார். அதனால் கொடுத்திருக்கிறார். தெருச்செழியனைப் பொறுத்தவரை, தன்மானம் என்றெல்லாம் பார்க்கத் தற்போது அவர் நயாராக இல்லை. எந்தச் சூழ்நிலையிலும் தமது இடத்துக்கு ஆபத்து வராமல் இருந்தால் போதும் என்ற நிலையில் அவர் இருக்கிறார்.

முனிசிப்புத்தன்.

(அ.இ.அ.தி.மு.க.):

எங்கள் கட்சியின் சாதாரணத் தொண்டன் நான். ஒரு வீடு தீப்பிடிக்கும் என்றால், அந்த வீட்டிலுள்ள எவர்களுக்கு முதலியேயே தெரியுமாம். அவை வெளியே ஓடி விடுமாம். நாங்கள் அந்த எவர்களைப் போன்ற

என்னும் சுருத்தமாக இருப்பவர் என்பது
மறுபடியும் திருபணமாக இருக்கிறது.

ஏ. கே. ஏ. அப்துல் சமது
(முன்மீம் வீக்):

கார்க்கு அல்ல. தலைவர் வாழ்வே எங்கள்
வாழ்வு. அவர்கட்டுவிரல் காட்டும் பாதையே
எங்கள் பாதை. பங்குட்டியிடம் பொறுப்
பைக் கொடுத்திருக்கிறார் என்றால்
தற்போது இருக்கும் அமைச்சர்களிலேயே
பங்குட்டி அபாரத் திறமையுடன் செயல்
படுகிறார் என்று முதல்வர் திணைப்பதுதான்.
அப்போது கட்சியில் அய்யா ஆட்சியில்
ஒருவருக்குப் பொறுப்புக்கள் கொடுக்கப்
பட்டியில் என்பதாலேயே அவர்களைப்
புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் புறக்கணித்து
விட்டதாகவும் அர்த்தமல்ல! இத்தியாவில்
பங்குட்டி இ. காவிரல் கட்சி ஆள் என்று
சொன்னதினாலேயே கோஷ்டியினர் பிரசாரம்
செய்யுது கிஞ்சித்தும் ஆதாரமற்றது.
இ. காவிரல் கட்சியின் உற்ற துணைவராக
எங்கள் கட்சி செயல்பட்டு வரும் சூழ்நிலை
யில், உறவைக் கொடுக்க சதி செய்கிறார்கள்.

ரகுமான் காண்
(தி.மு.க.):

1957 இல் திருச்சியில் நடந்த தி. மு. க.
வின் இரண்டாவது மாநில மாநாட்டில்
அன்றை அவர்கள் நெடுஞ்செழியனைப்
பார்த்து, 'தம்பி வா! தலைமை ஏற்க வா!
ஆகையிடு அடங்கிவடக்கிவிடும்' என்றழைத்
தார். அது ஒரு காலம் இப்போது இரண்
டாம் இடத்தையும் இழந்து பரிதாபமாக
நிற்கும் நெடுஞ்செழியனுக்காகத்தான்
அன்றை அவர்கள் அன்றே 'எனையும்
தாங்கும் இதயம் வேண்டும்' என்று சொன்
னார்கள் போலும்! பங்குட்டிக்குப் பொறுப்
புக் கொடுத்ததென்பது முறக்க. முறக்க.
மத்திய அரசின் ஏற்பாடு. இதில் சந்தேக
மில்லை. நெடுஞ்செழியனைப் பொறுத்த
மட்டில் தமது நிலை எப்படியிருந்தாலும் தமது
உடைமையினத் தக்க மையத்துக் கொள்வதில்

முதல்வர், பொறுப்புக்களைப் பகிர்ந்து
கொடுத்தது ஒரு வரவேற்கத்தக்க விஷயம்.
முதல்வர் உடல்தலை சரில்லாத நிலையில்
அரசு இயங்க வேண்டும் என்ற நல்லெண்
னத்தில் செயல்பட்ட ஏற்பாடு இது.
அதையும் பங்குட்டி போன்ற இளமைத்
துடிப்புள்ள திறமைசாலிக்குப் பொறுப்புக்
களைக் கொடுத்தது பொருத்தமான செயல்.
இரண்டாவது இடத்தில் இருப்பது நெடுஞ்
செழியனு. பங்குட்டியா என்ற பிரச்சினை
இப்போது ஏழலில்லை. காரணம் நெடுஞ்
செழியன்தான் இரண்டாவது இடத்தைவகிப்
பவர் என்று எம். ஜி. ஆர். எப்போதாவது
சொல்லிவிருக்கிறார்? இலாக்காக்களை மாற்
றிக் கொடுப்பதும், மத்திரிக்கை நீக்குவதும்,
சேர்ப்பதும் முதல்வரின் விருப்பம்தான்.

கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி
(அ.இ.அ.தி.மு.க.):

இது ஒரு தீர்வாக ஏற்பாடுதான். பங்
குட்டி அவர்களுக்கு இந்தப் பொறுப்பை
அளித்து பற்றிப் பொறுமையுடன் இருந்து
எதிர்ப்பு வந்ததா என்ன? 'இரண்டாவது
இடத்தில் நெடுஞ்செழியன்தானே இருத்
தார்' என்பது போன்ற கேள்விகளுக்கு என்
னும் பதில் சொல்ல முடியாது. இந்த விஷயத்
தில் எனக்கென்று ஒரு சுருத்து இருக்குமே
யானால், அதை எங்கள் கட்சியின் செயற்
குறு, பொதுக்குழுக் கூட்டங்களில் சொல்
வேண்டுமே தவிர. வெளியில் சொல்ல மாட்
டேன். கட்சிக்குக் கட்டுப்பட்டவர்கள் தான்

இந்தியாவில் அதிகமாக விற்பனையாகும் மெத்தை. **Kurlo-on**
கண்டெடுத்தது தன் துணைக்காக **Kurlopillo**

இப்பொழுது நீங்கள் வெற்றிக் குழுவில் போட்டியிடலாம். இரவில் தூறல் வாதிக்கா. **KURLOPILLO** தாமரை கைம் தரும் தலைவனை. தூங்கும் பொழுது தலைக்கும், கழுத்திற்கும் சிறந்த கைத்தை தருகிறது.

இரண்டு துணைப்படப்புகளுடன் தயாரிக்கப்பட்ட **KURLOPILLO** நிம்மதியான நித்திரை செய்யவர்களுக்கு நேவை. ஸ்ரீபதி தலைவனை சிறந்த கைத்தை நாடுபவர்களுக்காக தயாரிக்கப்பட்டது. டிரீம்லாபர் தலைவனை உயர்தர கைதல்களுக்காக தயாரிக்கப்பட்டது. **KURLOPILLO** மக்களின் வாதிக்காக **KURL-ON** தொழில் துறா வக்துறையாளர்கள் தயாரிக்கப்பட்டது.

Kurlopillo & Kurl-on®

மொத்தத்தில், இரவில் சிறந்த முயற்சியில் ஒன்று எடுப்பதற்கானவே தயாரானவை.

கிளாடாக் கங்குலர் (தரடக்ட்டல் கிமிடெட்)

மரிக்மெட்டிங் பிரிவு.

முதல் மாடி, 53, சென்னை ஸ்ரீமத்தநகரம் ரோடு, பெங்களூர்-560 027 போன்:-224575

எல்லா காலம் விற்பனையாளர்களிடம் கிடைக்கும்.

எஸ்பி அலுவலகம்- சென்னை போன்:-810710; கிளாட் (P.O) குதுமான, குதுர்-86

ஸ்ரீ பிருகதி அம்மன் துறை

MADURAI
RAJKALA'S SAREES

மதுரை ஸகத்தரி செவிகளில்
உத்திரவாதத்திற்கும், நீடித்த உழைப்பிற்கும்,
பண்பணப்பிற்கும், செட்டிசாயத்திற்கும் சிறந்தது

"மதுரை ராஜ்கலா'ஸ் சாரீஸ்"

சேஷன் அன் கோ

ஸகத்தரி ஜவுளி வியாபாரம்

48, செளராஷ்டிர சிருஷ்ணன் கோவில் தெரு,
மதுரை - 625 001, போன்: 25536

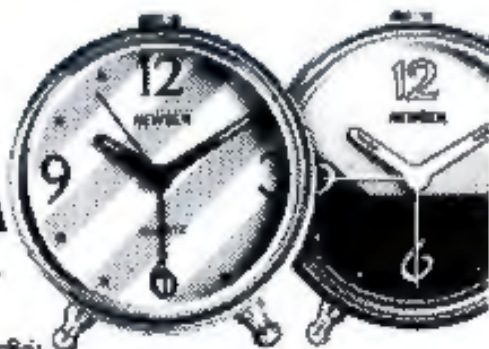
சென்னை விகிதம் இடைக்கும் இடங்கள்:

சென்னை டெக்ஸ்டைல்ஸ், 18, ரெங்கநாதன் தெரு, இ. நகர்; சென்னை டெக்ஸ்டைல்ஸ்,
ரெங்கநாதன் தெரு, இ. நகர்; சல்வான் க்டோரல், மாம்பலம் க்டேஷன் ஏஜிஸி, இ. நகர்;
தயிலி சின்னாமி செட்டி, பனகல் பாக், இ. நகர்; தயிலி சிக் எம்போசியம், பனகல்
பஜார், இ. நகர்; சென்னை க்டோரல், பனகல் பஜார், இ. நகர்; இந்திரா க்டோரல்,
ராவபுரம் போலிஸ் க்டேஷன் அருகில், ராவபுரம்; செனத்தரபனகல் க்டோரல்,
வண்ணாப்பேட்டை; K. எக்டப்பெருதலிவாசு கீசம், மத்தையேலி; தயிலி க்டோரல்,
மையாப்பூர்; தயிலி சிக், ராயப்பேட்டை ஸ்தாரோடு, மையாப்பூர்; ஸ்ரீ தனவக்ஷி
க்டோரல், R. K. மடம் சாலை, மத்தையேலி; செகர் எம்போசியம், ஆற்காடு ரோடு,
கோடம்பாக்கம், கோயா-டெக்ஸ்டைல்ஸ், இ. நகர்.

— ஆத்மாவால்

காலையில்
தயிலிலெழ இதோ
இன்டமான் வழி

NEWBEN
DESIGNER
Quartz

நியூபன் : இந்தியாவிலேயே அதிக அளவில்,
குவார்ட்டஸ் கடிகாரம் தயாரிப்பாளர்.

Shenai 318

என்பதைப் பணிவுடன் தெரிவித்துக் கொள்
கிறேன்.

ஜனா கிருஷ்ணமூர்த்தி
(பாரதிய ஜனதா கட்சி):

பத்து பேர் வீட்டுக்கு அனுப்பப்பட்டபோது, தமிழகம் கொடுத்தெழுந்ததா அல்லது மயிற்சினில் ஆர்ப்பரித்ததா? இரண்டும் இல்லை! மேலும் அதிகப்பொறுப்புத் தரப்படுவதாலேயே பன்னாட்டிலிருண்டாம் இடத்தைப் பெற்றுவிட்டார் என்பதும் சரியில்லை. ஆர். எம். வீரப்பன் அமைச்சராய் இருந்த போது வரிசைப்படி நான்காவது, அல்லது ஐந்தாவது இடத்தில்தான் இருந்தார். ஆனால் அதிகாரம்—ஆட்டிப் படைக்கும் சக்தி அவரிடம்தான் இருந்தது! அதோடு, மத்திய சபையில் இடம் பெறாதவர்களிடம் கூடத்தான் அதிகாரங்கள் இருந்தன; இருக்கின்றன. எனவே, எம்.ஜி. ஆரின் இந்த நடவடிக்கை பெரிய வீரனாகியே ஏற்படுத்தும் என நான் நம்பவில்லை; இதே அதிகாரங்களை எம்.ஜி. ஆரே திரும்ப எடுத்துக் கொண்டு, வேறு ஒருவரிடம் ஒப்படைக்க எத்தனை நேரமாகும்? மொத்தத்தில் தமிழகத்தில் அரசியல் ரீதியிலும் சரி, மக்களிடையேயும் சரி ஒரு நேக்க நிலைதான் நிலவுகிறது.

எஸ். டி. எஸ்.
(அ.இ.அ.தி.மு.க.):

முதலமைச்சர் என்ற முறையில் ஒரு வகுக்கு அமைச்சர் பதவி தரவோ, அமைச்சர் பதவியிலிருந்து நீக்கவோ — அதிகப்படி யான அதிகாரங்களைத் தரவோ, கொடுத்த அதிகாரங்களைப் பறிக்கவோ பரிபூரண உரிமை உண்டு. அதை யாரும் கேள்வி கேட்க முடியாது. அடுத்ததாக, இந்திரா காங்கிரஸ், அ. தி. மு. க. வை விழுங்கும் நடவடிக்கை யின் முதல் படிதான் பன்னாட்டிலுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் தரப்பட்டிருக்கிறது என்பது ஆதாரமில்லாத, அபத்தமான பிரசாரம்.

புகைப்படங்கள்: கபா
தொகுப்பு: ப்ரீவன், ஜூனியர்.

தா. பாண்டியன்
(இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி):

ஓர் அமைச்சருக்கு அதிக அதிகாரங்களை வழங்குவது போன்ற நடவடிக்கைகளை யெல்லாம், மக்கள் சிரியலாய் எடுத்துக் கொள்ளவே மாட்டார்கள். திடீரெனப்

முடிந்திருக்காதுச் செய்க்கிறார்கள்

■ சிபிலேவான்: இவ்வளவும் பிரச்சினைதான்!

செய்கிறார்கள் முடிந்திருப்பது: முட்டையே விடக்கூடாது.

சுடந்த 8.8.86 மற்றும் 15.6.86 தேதியிட்ட இரண்டு கல்வி இதழ்களிலும் கன்னியாகுமரி மாவட்டப் பிரச்சினைகள் பற்றி எழுதிவிருந்தோமல்லவா! இப்போது அந்தப் பிரச்சினைகளுக்கு என்னென்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டுள்ளன? இதோ இந்த ஆண்டு நாம் செய்த ரீ-விசிட் ரிப்போர்ட்.....

“பிரேசு ரப்பர் கழகமா? ஊழல் கழகமா?” என்றதில்லையில் கல்வியில் கட்டுரை வெளியானதைத் தொடர்ந்து, சிரிப்பாளையிலுள்ள அரசு ரப்பர் கழக ஊழல் பற்றிய விசாரணைக்கு உடனடியாக உத்தரவிடப்பட்டு, அதன் மானேஜர் டைரக்டர் பத்மநாபன், மாவட்ட வனத்துறை அலுவலர் மணி ஆகியோரையும் மற்றும் சிலரையும் மாற்றல் செய்திருக்கிறார்கள். தொழிலாளர்கள் ரப்பர் மரங்களிலிருந்து பிடித்து வரும் ரப்பர் பாலின் அடர்த்தியைக் கணக்கிடுவதில் தில்லுமுல்லு செய்து கொண்டிருப்பதாகத் தொழிலாளர்களால் குற்றம் சாட்டப்பட்ட “கெமிஸ்ட்” டை சன்பென்ட் செய்து விட்டார்கள்.

முன்பு, சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் ஸ்கிராப் ரப்பரைக் கேரளாவிலுள்ள முதலாளிகளுக்கு விற்பனைக் கமிஷன் பெற்றுக் கொண்டிருந்ததைக் குறிப்பிட்டு குற்றோம்ல்லவா! இப்போது அந்த விற்பனை திறந்தப்பட்டு, இங்கேயே அந்த ஸ்கிராப் ரப்பரைக் கொண்டு ரப்பர் ஷீட்கள் தயாரிக்கிறார்கள். புனைத்து போலிருந்த ஸ்போக் ஹவுஸைப் புதுப்பிக்கும் வேலையும் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இருந்தாலும் இந்தப் புதிய நிர்வாகத்திலும் ஒரு சில குறைகள் இருப்பதாகத்தான் சொல்கிறார்கள் தொழிலாளர்கள். “இன்னும் சீர்திருத்தப்பட வேண்டிய விஷயங்கள்

ரப்பர் கழகத்தில்திறையவே இருக்கின்றன!” என்றார்கள்.

“இவற்றோடு எங்களுக்கென்று கூட்ட ஆரம்பித்த குடிவிரும்புகள் இன்னமும் சில முடிக்கப்படாமல் பாழடைந்து கொண்டிருக்கின்றன. சுட்டி முடிக்கப்பட்ட குடிவிரும்புகளில் பல கொடுக்கப்படாமல் அப்படியே புட்டி வைத்தபடி விடத்து விளங்கிக் கொண்டுள்ளன. கொடுக்கப்பட்ட சில குடிவிரும்புகளுக்கு இன்னமும் மின் இணைப்பு, குடிநீர் வசதி என்று எதுவுமே செய்து தரவில்லை என்பதையும் சேர்த்தே எழுதுங்க சார்...” என்றார்கள் தொழிலாளர்கள்.

ஆக, ரப்பர் கழகத்தைப் பொறுத்த வரை பாதி மகிழ்ச்சியும் பாதி வருத்தமுமாகத் தான் திரும்ப வேண்டியிருந்தது. இனிமாவது இந்த மீதி வருத்தத்தையும் போக்க அரசு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்குமென்று நம்புகிறோம்.

அடுத்து, “இந்தச் சமுத்திரக் கன்னிக்குக் கல்யாணம் எப்போது?” என்று குளச்சல் துறைமுகத்தைப் பற்றி முன்பு எழுதிவிருந்தோமே, அங்கு சென்றோம். பழையபடி குளச்சல் நகர் மன்றத் தலைவர் ஜேசையா லலிபா சந்தித்துக் கேட்டோம்.

“அதை ஏன் சார் கேட்கிறீங்க? எருமை மாட்டு மேலே மழை பெய்த கதைதான்.

சென்னை: பொருள்துறை அமைச்சர், கொடுமை!

• குளச்சல் உதவரை: இப்போதெல்லாம் கண்ணாடி இல்லை!

குளச்சல் துறைமுகம் பற்றி எல்லாவே ஏறத்தாழ சொல்லியாகக் கார்மன்லாக் கூட்டத்தில் கூட ஓர் அவசரத் தீர்மானம் போட்டாகக் கண்டித்தும் வெளி வந்தாகக்... இத்தனைக்கு அப்படியும் இந்த அரசு ஏதும் செய்யவில்லை, நாங்கள் என் ன தா க் செய்ய முடியும்?

"துறைமுக அபிவிருத்திக்குத் தந்திரமான மதிப்பீட்டுக்கு அங்கீகாரம் வழங்காமல், வரைய-செலவு மதிப்பீட்டில் குளச்சல் துறைமுகத்துக்காக ஆண்டுதோறும் நிதி ஒதுக்கீடு செய்வதும், பிறகு வேறு நிதி உதவிக்கு அந்த நிதியை மாற்றிச் செலவு செய்வதுப் சரியான வேலைக் கத்துதான். இவ்வரைக்குத் துறைமுக அலுவலகத்திற்கு ஓர் அலுவலகம் போட்டதோடு சரி, வேறு எந்த வேலையும் தடை பெறவில்லை.

"இந்த நிலையில் கூத்த மாதம் குமரி மாவட்டத்திற்கு வந்திருந்த தமிழகப் போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் முத்துசாமி, குளச்சலில் தடைபெற்ற கூட்டத்தில் பேசும் போது, 'இன்னும் ஓரே மாதத்தில் குளச்சல் துறைமுக அபிவிருத்திப் பணிக்கு அடிக்கல் நாட்டுவோம்...' என்று பேசியிருந்த சென்னை, சென்றவர் சென்றவர்தான். மாதம் இரண்டாலும் நிதியிலும் ஏதும் நடக்கவில்லை.

"இத்தனை நிலம் இது தொடர்பாக நான் இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்பு, சென்னை, நான் ஒரு முக்கிய அதிகாரியைச் சந்தித்துக் கேட்டபோது, 'குளச்சல் துறைமுகத்தை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு அரசுக்கு எந்தவிதமான லாபமும் இல்லை, மனவாங்கத்திற்கி மனவாங்கத்தான் லாபம். எனவே தங்கள் உங்கள் பகுதியில் ஓர் அளவு கிம் நிதியும் வேண்டுமென்று கேட்டுப் பெறுங்கள். அப்போது ஆட்டோமெட்டிக்காகத் துறைமுகமும் அபிவிருத்தியாகிறதும்' என்றார். ஆக, 'பாறுவது கொடுங்கள்' என்றும், 'பாறுசம் கேட்டாய்தான் பாறுவதும் சேர்த்துக் கொடுக்கும்' என்றும் நினை. கொடுக்கலாம், கொடுக்கலாம்!' என்றார் ஜேனலரை.

அப்படியும் கற்று வந்தவரான கன்னியா குமரிக்குச் சென்றோம். முன்பு பக் கண்டாண்ட வசதியே இல்லாமல் இருந்தது. இப்போது நிற்பது லட்சம் செலவில் த வி ன

• கன்னியாகுமரி: புதிய பக் கண்டாண்ட.

பக் கண்டாண்ட ஒன்று கட்டியிருந்ததைப் பார்த்தபோதும் அதன் அருகிலேயே போக்குவரத்துப் பணிமனை ஒன்று கருவாவி வருவதைக் கண்ட போதும் மகிழ்ச்சியாக இருந்தது. காத்தி மண்டபத்தின் வதிரிப்பாழை, த்து கிடத்த பூங்காவை இப்போது தேசியப் போக்குவரத்துக் கழகம் தனது பொலுப்பில் அருமைவாகப் பராமரித்து வரும் அமைச்சர் கண்டோம். இவற்றோடு, முன்பு விவசாயத் துறைக்குச் செல்வதற்காக கண்டாண்ட போக்குவரத்துக் கழகம் தனது பொலுப்பில் கெட்டுவிட்டதான் திறர் வேண்டும். இப்போது வரிசையில் திற்பவர்களின் திறம் வசதிக்காகக் கமர் ஐத்து லட்சம் செலவில் திறக்கப் பணம் அமைத்திருப்பதைக் கண்ட போதும் மகிழ்ச்சியாகவே இருந்தது.

ஆளுநர் கன்னியாகுமரிയിன் குடிநீர்ப் பஞ்சம் இன்னும் தீவிரித்தாரும் நினைதான். குடிப்பதற்குக் கூட ரேஷன் முறையில் தான் தண்ணீர் கிடைக்கிறது. காத்தி மண்டபத்தின் பராமரிப்பும் முன்பு போலவே மெத்தமாதத்தான் இருக்கிறது. உடைத்து போன பாத மாதாண சிலகூட இன்னமும் புதுப்பிக்கப்படவில்லை. எங்கள் தேவலாம் வருத்தமடை யவே செய்தன.

காட்சியாக, கன்னியாகுமரி மாவட்டக் கலெக்டர் ஓமர் தோதாவைச் சந்தித் தோம். சென்ற விடீட்டில் போதும் இவரே நான் கலெக்டராக இருந்தார் என்பதால் நீண்ட நேரம் பேசினார். நான்கும் எல்லா விஷயங்களையும் எடுத்துச் சொன்னோம். இதோ அவற்றின் சுருக்கம்:

“நாகர்கோவில் பஸ் நிதியைப் பிரச்சினை இன்னும் தீர்த்தபாடியுண்டா?”

“புதிய பஸ் நிதியைக் கட்டுவதற்குத் தமார் இரண்டு ஆண்டுகள் ஆகலாம். அதனால், தற்போதுள்ள பஸ் நிதியத்தில் ஏற்படும் இட நெருக்கடியைத் தவிர்க்க, எல்லாப் பேருந்துகளும் அந்த பஸ் நிதியத்தினால் செல்லாமல், சிலவழிகட்டப் பஸ்ஸை, ரோப்ப கான்வெய்ட் அருகில் திறுதிப் பயணி களை ஏற்றிச் செல்வதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். இதை மூலம், பஸ் நிதியத்தில் ஏற்படும் இட நெருக்கடியையும் பயணிகளின் அசௌகரியத்தையும் தவிர்த்துக்கொள்கிறோம்.”

“நாகர்கோவில் எம். பி. ஆபீஸ் அருகிலுள்ள ஹரிஜன் மாணவர் விடுதியின் பரிதாப நிதியைப் பற்றி விசுவாச எழுப்பியிருக்கிறோமா?”

“கன்கிரிவீதில் குறிப்பிட்டிருக்கிற குறைபாடுகளை நான்கள் கண்டது விட்டோம். புதிய வார்ட்டைப் போட்டிருக்கிறோம். மாணவர்களுக்கும் உணவுக்கான பணத்தையும் கூட்டியிருப்போடு, அவர்களுக்கு, தயவுசெய்துள்ள உணவுகளை வழங்குகிறோம். அடிக்கடி ‘ரெய்டு’ நடத்தி விசாரம் நடக்கா வண்ணம் பார்த்துக் கொள்கிறோம். தண்ணீர் வசதி, எழிப்பிட வசதிகளையும் செய்துக்கொள்கிறோம். இவற்றைத்தவிர வேலைச் சென்று பார்த்தோம்.”

(கலெக்டர் சொன்னபடி மறுபார், அந்த அரிஜன மாணவர் விடுதியைச் சென்றுபார்த்தோம். பெரிதாக ஒரு சீரமைப்பும் செயல்படவில்லை.)

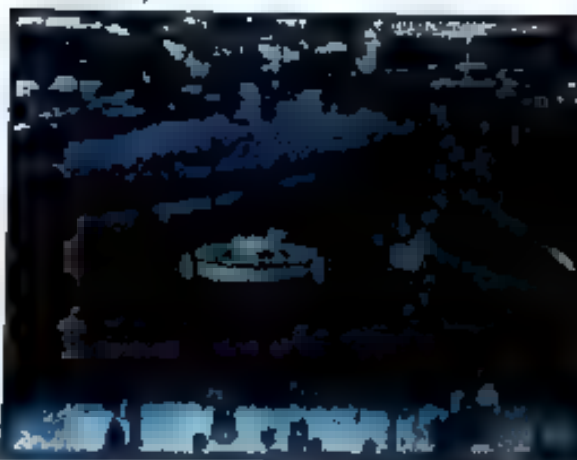
“கன்னியாகுமரியில் இன்னமும் தண்ணீர் பிரச்சினை உள்ளதா?”

“முடிந்தவரை, ஆம் குறையுள்ள அமைத்தும், திறந்தவெளிக் கிணறுகளைத் தோண்டி வும், வாரி மூலம் தண்ணீர் கிணியோகம் செய்தும் நிவாரணம் செய்து வரும் வகுக்கிறோம். இதற்கு நிர்ந்தரமாக ஒரு தீர்வு காணவும் முயற்சி எடுத்து வருகிறோம்.”

“காத்தி மண்டபத்தின் மொகைக் தரைவில் கால்களை வைத்தால் ‘பிக் பிக்’ கென்று ஒட்டுகிறது. அவ்வளவு அழுக்கு. மேலும், பூக்கட்டுகளில் எல்லாம் குபேராவதும், வானம்பு பறத் தோதும் வானம்பு இவ்வளவு திறந்து விடக்கூடாது.”

“தினசரி ஆயிரக்கணக்கான பேர் வந்து போவதால், அழுக்குப் படியலாம். அதைத் தினசரி சுத்தம் செயல் ஏற்பாடு செய்கிறோம்.”

“விவசாயத்தார் நினைவாமைத்திற்குச் செல்லும் படகுகள் பழுது பார்க்கவே, குடிக்கிற திறமையோ போதுமான இடவசதி இல்லை! அப்பகுதி முழுக்க விவசாயிகள் தங்க

குடைய கட்டுமாங்கலையும், மொட்டார் படகுகளையும் திறக்கி வைத்திருக்கிறார்கள். படகுப் போக்குவரத்துக்குத் தனி போட்டெட்டி அமைக்கலாமா?”

அருகில் சிலர் முட்டம் ‘மீன் பிடித் துறைமுகம்’ வேலை நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அது முடிந்ததும், மீன் பிடிக்கும் படகுகளை அங்கேயே திறந்துவாரிகள். அதனால், விவசாயத்தார் நினைவாமைத்திற்குச் செல்லும் படகுப் போக்குவரத்துக்குப் போதிய இட வசதி கிடைக்கும் என்று நம்புகிறேன்.

“கன்னியாகுமரியிலுள்ள டாட்டாசனில் எல்லாம் ஒரு குறிப்பிட்ட வட்டணை இல்லை. சீரமைத்து, ஆட்களுக்குத் தகுந்தபடி வருவிக்கிறார்களா?”

“அதைத் தடுக்க நடவடிக்கை எடுக்கிறோம். இப்போது மிகக் குறைந்த வட்டணையில், அரசே தங்கும் விடுதிகளைக் கட்ட முன் வந்துள்ளது. அப்போது கற்றுலாப் பயணிகள் அதிக வட்டணை கொடுத்து, லாட்டில் தங்க வேண்டிய அவசியமிருக்காது!”

“நாகர்கோவில் - குளச்சல் நெடுஞ் சாலைவில் உள்ள மாணவர்களுக்குறிப்பிப் பாலம் கட்டத் தானே ஆண்டுக்கொரு கட்டி முடிக்கப்படவில்லை?”

“அப்பாலம் கட்டத் தொடங்கி வெறும் இரண்டரை ஆண்டுகள்தான் ஆகின்றன. எப்படியும் அடுத்த மண்டலக்காடு திறக்கிறதற்கு முன்பு முடிந்துவிடும்!”

“குளச்சல் துறைமுக அபிவிருத்தி அப்படியே விடக்கூடாது?”

“அப்படியொன்றாகிவிடும்! இதைக் கட்டு பட்டெட்டிக் கூட, அதற்கென்று நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்படக்கூடாது. அந்தப் பணம் வேகமாக ஆனதும் வேலைகள் ஆரம்பித்து விடுவார்கள்.”

“தோவாணியிலுள்ள அரசமருத்துவமனையில் இரண்டு மருத்துவர்களுக்கு இடமிருக்காத திறந்தவெளிக் காவணம் ஒப்பொரு மருத்துவர்தான் இருக்கிறார் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறோம்...”

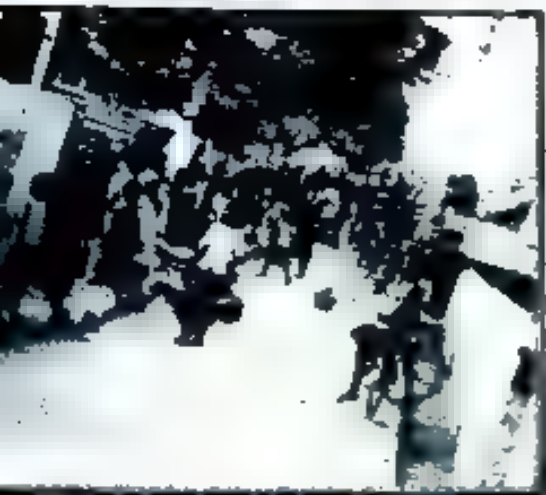
* கவெட்டர் குளிர் நோயா.

"உடனே இன்னொரு மருத்துவமனையுள் தியமித்து விட்டோம்!"

"கிரீப்பாவை அரசு ரப்பர் கழகத்தில் தடைபெறும் காலங்கள் பற்றியாக விரிவாக எழுதிவிடுத்தோமே..."

பழையவற்றுக்கு விரைவில் செய்ய அரசு உத்தரவிட்டுள்ளது. தானும் ரப்பர் போர்டுக்கு ஒரு மெம்பர்தான். இனிமேல் அங்கு ஈழம் தடப்பதற்கு வாய்ப்பேயில்."

"பத்மநாபபுரம் அரசு மருத்துவமனையில் அவலத்திற்கு தீங்கம் எடுத்து தடவ

* கன்னியாகுமரி: இன்னும் தங்கியிருப்பதற்கான தளம்.

புகை?"

"பத்மநாபபுரம், குளச்சல், குழித்துறை, நோயாளி நிலையங்கள் பற்றி அரசுக்கு எழுதியுள்ளோம். குழித்துறை அரசு ஆஸ்பத்ரிக்கு லாண்டு ஸ்டைம் ஒதுக்கீடு செய்யப் பட்டு அங்கு அபிவிருத்திப் பணிகள் தடைபெற்று வருகின்றன. பத்மநாபபுர அரசு மருத்துவமனையில் தமிழ்நாடு சிபிபிஸி பிணாளிச் மற்றும் வெல்வியோர் திருவணம், ஒரு வெலிட்டுங் ஹால் கட்டிக் கொடுத்தார்கள்."

"தக்கலை மேல்நிலைப் பள்ளியில் பணி புரிந்து கட்டத் '82 ஆம் ஆண்டு ஒவ்வா பெற்ற

திருஷ்டவசமாக எப்பவருக்கு இன்னும் முழு வையப் பதினும், ஒவ்வாபெறும் கடைக்க வில்லை என்பது பற்றிச் செய்தி வெளியிட, டிசுத்தோமே?"

அதற்குப் பிறகு அவருக்கு தாங்கள் ஒரு கடிதம் கூட எழுதினோம். ஆனால், அவர் என்னை வந்து பார்க்கவேண்டியில்லை. இங்கு தேரடியாக வந்தாங்குநானே அவருக்கு உதவ முடியும்! காலைத் தாழ்த்தாமல் அவரிடம் என்னை வந்துப் பார்க்கச் சொல்லுங்கள்."

"மனவாணக்குழிச்சிக்கு அருகில் சேர

* மனவாணக்குழிச்சி பணம்: அடுத்த திருவிழா வுக்கு முடியும்!

மக்களத்தினுள்ள கொடித் தோட்டம் என்ற பகுதியில் வாரும் இருபத்தி லான்று அரி துளக் குடும்பங்களுக்கு தடைபாணதலில்வா ததைப் பற்றி எழுதிவிடுத்தோமே... உங்கள் தடவயுக்கை என்ன..."

கவெட்டர் உடனே, ஆதிதிராவிடர் தலத் துறை அதிகாரியை அழைத்து அதுபற்றிக் கேட்டதும் அவர், "அந்ததாசி நாடார் என்பவர் துத்து சென்ட் இடத்திற்காக ஹைகோர்ட்டுக்கு கட்டு ஆர்டர் வாங்கியிருக்கிறார்!" என்றதும், கவெட்டர், "வெறும் துத்து சென்ட் திவத்திற்காக ஹைகோர்ட்டு வரை செல்வதுமா? அடுத்த திவக்கடிறுமம், மக்கள் முன்றல் கூட்டத்தில் அவரை அழைத்து, இதுபற்றிப் பேசி, இப்பிரச்சினைக்கு ஒரு முடிவு செய்யுங்கள்! இன்னும் இதை இப்படியே தீர விட வேண்டாம்!" என்றார்,

ஆதமொத்தம் கூட்டிக்கழித்துப் பார்க்கும் போது, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரை, சில பிரச்சினைகளுக்கு இன்னாலும் தீர்வு காணப்படவில்லை என்பது உண்மையானது. "எனினும் மாவட்டக் கவெட்டரும் மற்ற அதிகாரிகளும் தக்கதால் ஆணைகள் செய்து கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள் என்பது மகிழ்ச்சிக்குரிய விஷயமே!

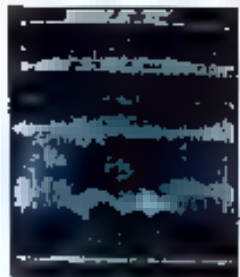
— பாது மனாணன்

படங்கள்: மனே; பி. எம்.

கோகுலம்

உங்கள் குழந்தைமீன்
வினாக்கள் முடியாத
குழைவதற்கு
இன்றே வாங்கிக்
கொடுங்கள்.

வினாபாட்டு
அரங்கம்:
— ஏஷியாடிஸ்
கதை!

தொட்டுப்
பார்க்க
ஒரு மிஷனியம்!
— புனைப்படக்
கட்டுரை

அரசியல்
பயணங்கள்
செய்த
சிந்துபாது!

— 16 பக்க வண்ணப்படக் கதை

அபூர்வ
நண்பர்கள்
— இரேக்கக்
கதை

ஜூலை '87

கோகுலம்

இப்போது பரபரப்பாக
கிற்பனையாகிறது!

என்
குழந்தைப்
பருவம்

— கவிதா காமேஸ்வரன்

புராதனத்திற்குத்திறந்த காந்தியை வழி
யில் போராடி, அதில் காலில் அடிப்பட்டு,
இன்றைக்குத் திராவிட எம்மையாவதையோடு
ஊரில் உலா வரும் செஞ்ஞாலைப் பஞ்சமாந்த
பார்வை வழியே கதை சொல்லப்பட்டிருக்
கிறது.

அரசாங்கம் அபகரித்துக் கொண்ட நிலத்
திற்குக் காம்பன்சேஷன் கேட்டு, சர்பர்
செருப்புகள் தேய் அவர் அடியும்போது
பரிதாபமாக இருக்கிறது. காலியை நடப்பதற்
காக அவர் வஞ்சம் கொடுக்கும்போது,
ஐயோ இதைக் காட்சியைத் தவிர்த்திருக்க
லாமே என்று பதற்றம் வருகிறது. மகன்
திருட்டுத் தானியும், உயிற்றில் கருவுமாக,
அப்பா என்ன ஊதாட்டும் - காம்பர்சா,
சாமா! என்று கேட்டதும் வறுமை தோன்ற
வட்டக் கண்ணாடி வழியே எழிட்டு, கொஞ்
சம் விஷத்தை ஊத்து என்று பொருளும்
போது, அடி உயிற்றில் திரி எங்கிறது.
அப்பறம் கிணமாகவிக் - அதைச் சொல்லி
விட்டால் தப்பு - அவர் எடுக்கும் திகர்
முடிவு, கொஞ்சம் கைவை என்று கேட்டு
லாங்கிக்கண்ணிலிருந்திடுகொண்டனசொல்
கிறது. செஞ்ஞாலைக் கிரீடத்தில் இவ் ஒரு
தங்கக் கிறை.

சத்திரசேகர் - தனி - அவர்களை
முன்று மகங்கள் - அது ஒரு தனித் தனி
நதி, அடமானம் வைத்த நிலத்தை மீட்டு
அங்கே வினைச்சொக்கு விவாகவயாக்
பாசனம் செய்து வரும் அந்தக் குடும்பத்தின்
மீது, ஆரம்பத்திலேயே ஒரு பாசம் வந்து
விடுகிறது. அதியாயப் பணக்காரன் அந்த
நிலத்தை மறுபடி அடமானம் பிடிக்கக் கீழ்
நிலத்தில் பம்பு செட் போட்டுவிட்ட, பாறை
கள் திறந்த இடத்தில் பல்லைக் கடித்துக்
கொண்டு விண்டு தோண்டுகிறார். பாறை
களைத் தளக்க அவர் வைத்த வெடி வெடி
காமல் போய்விட்ட, என்ன ஆகிறது என்று
பாரிக்க அவர் விளாந்துகும் அடி அடியால்
இறங்கும்போது, சீக்கை மீட்டு எழுந்து
நிற்கிற அளவுக்கு டென்ஷன் மின்
கொன்று அந்தக் காட்சியில் இருக்கும் பிடித்
திருக்கிறார்கள். சப்பாஷ்!

விழு சக்ரவர்த்தி இருக்கிறேன், அவர்
தான் ஊரில் 'பெரிய மனிதர், பாக்கெட்
நிறையப் போவதும், அக்கிரமமுமாக
திரப்பி வைத்திருப்பவர். ஐயாராதுதிரை
மீட வரும் ஒவ்வொரு முறையும் செப்புக்
குதறையாமல், உப்பு கடி விட்டதே என்று
திருப்பி அனுப்புற கண்ணுமிடங்கள்.
அவருக்கு வஞ்சம் கொடுத்து அவரால் புர
மொஷன்களை அனுபவித்து இன்றைக்குக்
கவெட்டராகிவிட்டவன் மாப்பிள்ளையாக்
கிக் கொண் அவர் கொள்ளும் ஒரே கார
ணம்: 'நீ பொறுக்கத் தெரிஞ்சவன்மா.'

பொறுக்கத் தெரிஞ்சவனாக வரும்
தாறு அமர்க்கையான யூரென்களில் அழகு
பொய்மை, முகத்தில் ஒரோ ஒரு திரை
அமைப்பில் எப்போதும் புண்ணைத் தூய்
கிறது, சற்று காட்டமான காட்சிகளில்
அந்தப் புண்ணைக் குறுக்கில் எதிர்பாரக் கத்து

விடுவது பரிதாபம். கிணமாகக் கட்டும் விதி
விடக்கு.

மனிதன்மனம் சார்,
இந்தனை நேரத்தில்களையும் தனித் தனி
தூலில் கட்டிக் சிக்கலில்லாமல் சாதுரியமாக
பொய்மையாட்டம் காட்டி இருக்கிறீர்கள்.
காண்களின் மிண்காயப் பொடிசைத்
தூயிச் சூழலாய் அவைய்களைச் சொடுக்கித்
தெளித்திருக்கிறீர்கள். காட்சியமைப்புகளில்
ககைய் செலுத்தி, தொய்விக்காமல்
படத்தை தகர்த்திருக்கிறீர்கள். ஆனால்
உங்களைப் ஒரே ஒரு கேள்வி:

திராவிட சத்திராத்தி ஊரில் நடக்கும் அநி
யாய்க்களைப் பெருமூச்செனோடு பார்த்து
செத்துக் கொள்கிறேன் தவிர, தட்டிக்
கேட்கப் புறப்படுகிறீர்கள், தம் குடும்பத்தி
லேயே சிக்கல் விழுத்த பீக் தான் ஆத்திர
மும். ஆகவேமூம் அவரிடம்
கொப்புளிக்கின்றன, தம் தாற்பது கருட
அதில்கா தம்மத்தையே கூட தூக்கி எறி
கிறார், இந்தச் சவதைய் அவரைக் கேவலப்
படுத்தல்கிறீர்?

ஒன்று சொல்ல மறந்துவிட்டோமே,
அந்தப் போலில் என்னுடைய சத்திராது,
திராவிடைய அடிப்பதைப் பார்த்துவிட்டுக்
குமுறி, தொய்விவைக் கழற்றி விட்டு வெறும்
கவலாவேயே ஐயிளான், அதிகாரி முதற்
கொண்டு அந்தனை பேரையும் கட்டு
மேனிக்கே செலுத்துக் கட்டுகிறேன் -
மின்னல்தான்?

— வெவ்மன்கதை

என்னைக் காய்ப்பாத்து என்னை இடுக்கடு!

என் தழுவடாதே! என்னைக் காய்ப்பாத்து!

குறைக்கிற காய்க்கெல்லாம் நான் பதில் சொல்ல வேண்டியதில்லை!

காலனி கொடுக்கறேன். போடக்க வேண்டியது உன் பொறுப்பு!

கல்கி

1987 ஜூன் 22
வolum 45 இதழ் 48
பிரபல ஆணி 14

கடன்பட்டார் தெஞ்சு கனிப்படைவ முடியுமா?

அமைதியாக ஆளுல் நிறப்படை, திராசைவாக ஆளுல் திராசைவாக முல்பேறி, அமைதியில் துருவாதி கொண்டாடியது தங்கம்பாக்கம் சாகவத தன சாகவ நிதி. விதாசில் பம்பேதக வந்த சி. கப்பிராசைவம் இந்த நிதி திராசைவம் கடற்கு நிதி வசர்த்து விடாமல் அடக்கமாக இருப்பதைப் பாராட்டினார். கதப்பதில் பதாசு போலக் குதாசை வசர்த்தில் ஏற்படும் அளவுக்கு விதிவ வசர்த்திலே சிவ சைவகனில் ஆபத்தாகவும் முடியு துண்டு என்று உணர்த்தி எச்சரித்தார்.

சதா சோ தலாசைக் கருத்தில் கொண்டிருக்கும் சிவ சித்திராசைவார் சி. எம்., கட்சிக் கண்டிண்டியின் நிதி எதையும் வசர்த்த தோக்கில் பார்த்து வந்தாட்டுகிறவர், எனவே, ஒரு நிதி திராசைவத்தில் விதாசில் பம்பேதக வந்த அவர், தாட்டும் நிதி திராசைவ பதிக் கவசியுடன் பேசுவதில் விசயப்படுகிறார். குறிப்பாக, போசு மெனாக்கக் என்று கூறிக் கொண்டு, அரகசைவமாவ வக்கிசை பணத்தைய வசரி இறைப்பதைய அன்று அவர் வக்கமவாகக் கண்டித்தார். 'போசு மெனாக்கையில் விதிபொசிக்கப்பதும் பணத்தைய இருப்பித் தரவேண்டும் என்ற எண்ணம் உருவாக்கப்படுவதில்லை; கவித தோட்டுக்கிசைச் செய்வம் என்று திராசைக் செய்கு மக்கிசை ஏவாத்தும் போக்கு கண்டவத்துக்குகிசை; பணப்புகக்கிசை அவிசைப்பதால் பொருளாதாரச் செயிப்பை உண்டாக்கிசை முடியாது' என்றெல்லாம் திராசை உண்மைகளை எடுத்துக் கூறினார் சி. எம்.

மக்கிசை அரகசைவமாவ போசு அவதில் நிதி வசரிசைக் கட்சி வசர்த்த கிட்டுப் பணப்படுத்துப் போக்கு தோட்டி விட்டது. கடல் மெனாக்கிசை அரகச் செயித்துக் வக்கிசைச் செயித்துக் நடத்தி, அதன் மூலம் கவசிரல் கட்சிக்குப் புதுமும் பிரபலமயமும் தேடுகிற முயற்சி வெட்கவியித்தித் தோட்டிசைது. கவசிரல் கட்சிக்காரர்கள் மூலமாக, அவர்களில் சிபாரிசுடன் கடல்சை வசுதகப்படுகின்றன. இதன் மூலம், இந்திராசைத்திராசை அல்லது சாதிசை கத்திரியோதாசை தங்களுக்குப் பணம் தத்ததாக ஒரு மாயையில் மக்கள் ஆழ்த்து போகின்றனர், பரக்கு அவிசைக்களுக்குக் கட்சித் திரும்பி வசுதிக் கும் எண்ணம் இருக்கிறது. 'இந்திராசை தோட்டுத்தாகக் திக் ஏன் திரும்பித் கேட்கிறீர்கள்' என்று பாயச மக்கள் அறிவாமைவாகப் போசும்போசு அவிசைக்கை மணம் போர்த்து போகிறார்கள். போதாக்க குதாசு, 'எவ்வளவு கட்சித் திரும்பு வசுதிக் தீர்க்கம்' என்று அரக, வக்கி அவிசைக்கிசைத் தட்டிக் கேட்பதே இல்லை! 'எவ்வளவு கடல் விதிபொசிக்கீர்கள்' என்றுதான் அருத்திக் கேட்கிறது! இதைத் தரக்கிசைக்கச் செயல்படும் கவசிரல்சைக்காரர்கள், கவிதக் கவித்துக் கொள்விறுக்கம், 'கட்சித் திரும்பித் தரவேண்டியதில்லை' என்ற உணர்வையும் மக்கிடல் வசர்த்துகிறார்கள்.

உண்மையில், திரும்பித் தரவேண்டும் என்ற எண்ணம் இருந்தால் கடல் ஏதா விவசாசி அல்லது தொழிலாளியாக முடியாது. காரணம், அவர்கள் திட்டமிட்டுக் கேட்டித் தொகை தரப்படுவதில்லை. தரவு, கவிதமெல்லாம் போசக் கிடைக்கும் தொகை, அவர்கள் திட்டத்தை வாயகவமாக நடத்தி வெற்றிபெறப் போகுமாவதாக இருப்பதில்லை. ஆக, கடலையும் அரகமாவத் திரும்பித் தருவது எப்படி?

அரகசைவமாவ வக்கிசையில் உண்ம பணம் மக்கிசை பணம், மக்கிசை பணம் தால் மக்களுக்கு விதிபொசைவிறதே தவிர், கவசிரலில் பணமோ கவசிரல் தலாசை வசிக் கொத்தப் பணமோ அல்ல. இது தெரியாமல் மக்கள் ஏதாத்து போவது மட்டுமேவ; தோட்டுப் புழக்கம் அவிசைவி, பணவக்கமும் விதாசைசைவிக் உவ்வதால் இதை பாயச மக்கள்தான் மீண்டும் பாதிக்கப்பட்டுத் துன்பத்தில் ஆழ்த்து போகிறார்கள், பிரதமிரோ, பூதூசிரோ அல்ல.

ஏழாசைத் தொழில் நடத்தக் கடல் தத்து, அவர்கள் திராசைவ உவர்த்த உதவக் கூடாது என்பதால், பதாசுக் கிராமங்களுக்கு ஒரு வக்கிசை விசை, தோன்றட்டும், கடல் தரட்டும், ஆளுல் கடல் தருவதுத் திரும்பப் பெறுவதுத் வக்கி அவிசைக்கில் பொருப்பில் இருக்க வேண்டும். முழுக்க முழுக்கப் பொருளாதார அடிப்படையில் அவர் இவ்வக் போண்டும்; அரகிசைப்போசைவில் அல்ல. ஏழையிசை அந்த அவிசைக்கிசை இவ்வக்கிசைப்போசைக் கிராம மக்கிசை அந்த வக்கிசைக் கிராமமல் புழக்கவிப்பதன் மூலம் பாடல் கற்பிப்பார்கள்.

கடல் பட்டார் தெஞ்சுக் கவசுத்ததான் வேண்டும்; அருதக் கவிப்படைவச் செய் வாம் என்று இ. கவசிரல் தலாசைக்கை கருதினார். தன் குதாசைவசுக்குத் தெரித்த அடிப் படைப் பொருளாதார உண்மை கடல் இவர்களுக்குத் தெரியவில்லை என்பதே அத்தம்.

உங்கையயிஸ்
மூண்கள்தான்
பிஞ்சு!

‘செந்தி மொழி நான்
நகரத்தில் நான் வந்தேன்
நீங்கள் நான் தான் - நீங்கள்
நீங்கள் நான் தான்’

only, *Parasit.*

1999

0000-0000-0000-0000

Results: The mean age of the participants was 23.7 years (SD = 2.1). The mean age of the participants was 23.7 years (SD = 2.1).

Special thanks

1999

1994, 1995, 1996, 1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 26

References

References

[illegible]

* உயிர்தரம் காலத்து கட்டுறியை எவ்வ மோதலாக ஏதாவதொன்றாகத் தெரிவிக்க வாய்ப்பாகத் தரத்தும் வித்ததும் அமைந்திருந்தது விடுதலையாற்றிக் 'மது ராஜ்யம்' தொடங்க.

October - 19.

www.elsevier.com/locate/jmr

[illegible]

உலகம் ஒரு படம் என்றுத் தன்விட மொழியுறுத்தும் ஒரு சில இனக்குலங்களின் கத்திரிம், நனகுருந்தைப் படுத்திப் படுத்தி நனகுருந்தை விட்டதாலும் உலகம் உலகம் என்றுப்படுகிறதே அது அதுதான் மொழிமொழி விட்டதாலும் சிலர் உலகத்தைவிட கத்திரித்ததன்மேல் படுத்திப்போன உலகத்தைவிடமொழி ஆகிவிட்டது. உலகம் மொழிமொழி.

—

“சாலைகளில் மரங்கள் ஒழிக்க வேண்டியதாகப் புகார்கள் வந்தபோல். அது நடைமுறையில் கொண்டுவர வழங்க வேண்டிய சட்டம் ஒன்றிப்புப் பராமரிப்புத் துறைப் பகுதியிலுள்ள, உயர்நீதிக்கு உத்தரவிடப்பட்டிருக்கின்ற இப்படி ஒரு சாலைக் கட்டுரை நடைமுறைக்கு உத்தரவிட்டு அமுலில் கொண்டிருக்கிறது.”

_____

[illegible][illegible]

* சென்னை மாவட்ட தொழிலாளர் குறைபிட்டு அமைதி நெருக்கடி தளிக்கக் கூடாது எனும் தீர்மானம், எந்திரப்பாளத்திலிருந்து அமைதி தளிக்க குறுக்கிடும் போல் விட்டது. அதன் குறுக்கிடும் வகி தளிக்கிட்டு சென்னை மாவட்டம்.

Figure 1. Schematic diagram of the experimental setup. The subject is seated in a chair, viewing a screen displaying a target. The target is a vertical line with a horizontal bar at the top. The subject's hand is positioned at the bottom of the bar. The distance between the hand and the target is labeled as d . The subject's hand is positioned at the bottom of the bar, and the target is a vertical line with a horizontal bar at the top. The distance between the hand and the target is labeled as d .

பூவே இளம்... பூவே

நதியா அலருக்குண்டான உடை களை அகலிர் தெர்த்தெடுத்துக் கொன் டிருர் மன்கிற செய்தியில் அந்தநம் இருக்கிறது. விதவிதமான உடைகள், அத்தனையிலும் தலைவரின் கரு உறை போலக் கச்சிதமாகப் பொருந்து கிருர். ஆனால் கிபாஷன் பரேட் உடத்துவதற்காகவா நதியா இந்தப் படத்தில் நடிக்க ஒப்புக் கொண்டார்? பாத்திரத்தில் ஒன்றும் பளீச்சிடக் காணோம்.

அதுதான் எலியும், பூவையும் இருக்கிறா டென நதியாவும், கரோனும் அப்பறம் எப்படித் தாது வந்தது? காதல் வந்ததற்காகக் கொல்லப் படுகிற சாக்ஸி கொஞ்சமாவது அழுத்தப் வேண்டாம்?

ஓர் சமூக வானிபன், ஒரு பணக்கார வானிபி, முதலில் மோதல், அப்பறம் காதல், அப்பறம் பணக்காரத் தந்தைக்கும் சமூகத் தந்தைக்கும் இடையே மனக்கொப்பு. காதலர்கள் ஒடிப் போதல், உடைவியில் காதலர்கள் ஒன்று சொதல், அடேடே, அத்தனை பாயி சதைகள் எடுத்து உதறி, துசெல் லாம் தீக்கி புது வர்ணம் அடித்துவிட்டார்கள் பொலிவுக்கிறதே!

அட ராதாரவி, படத்திற்குச் சேர்வான வில்வன் தான்! இல்லவே, வில்வன் பாத்திரத்திலிருந்து ஹல்லுவன் பாத்திரத்திற்குத் தாவுகிறாரே, வில்வன் ரோகிஸேயே நன்றாக இருந்தார். இல்லை? ராதா ரவிக்காக என்றே இரண்டு மூட்டை விளக்கம், சின்னப் கப்பல்கள் குவித்து வைத்த மணல் போர் வீது சண்டை போடுகிற மாநிலி.

கொல்லன் பட்டகற வினு சக்ரவர்த்தி பரவா வில்லை. அந்தச் சிவந்த கங்கைடானும் ஒவ்வொரு பத்திரத்திலும் மனிதர் பாப்பதற்குத்தான் கரடு முரடு. ஆனால் தெருக நிகரவாரம், அடிப்பேன், உடைப்பேன் என்று கப்பலின் ஒரு பக்கம் மிரட்டி விட்டு, இவ்வொரு பக்கம் 'அவனுக்குப் பிடித் ததை வாய்விட்டுக் கொண்டு சாய்விட்டச் சொல்லு' என்று மனவிலிவிடம் சொல்லிவிட்டு நகர்வ தென்ன?

கலை ஜாதி மக்கள் நடனமாட, அவர்கள் மத்தியில் பேசல் நதியா வும், கரோனும் ஒளித்து கொண்டு நடனமாடுவதும் உடைவியில் தப்பிப் பறம் ஆறும் வருடங்களாகத் திவிமானிக் காட்டப்பறும் டெக்ஸித், இந்தப் படத்திலுமா? துயோ!

இவங்களைத் தமிழர் செத்தினும் இத்திவத் தமிழர் எஸ்.எஸ். சத்திர னும் படம் முழுக்க ஒரே பெண்ணுக் காக டக் ஆர்ப் லார் நடத்துவதில் ஏதோ அங்கங்கே சிசிக்கலாம் — வேறாக.

கச்சென்மா கமித்தரவுக்குத் ஜாரம், சரப்பகவான அவரை நதியா கவனித் துக் கொன்டிருர், மருந்து கொடுத்து, மாத்திர கொடுத்து, ஆனால் அந்தக் கச்சிதநம் மனத்தில் கொஞ்சம் உட ஒட்டவேயில்லை. படத்தில் ஏறக் குறைவாகக் காட்சிகளும் துனிப் புல் மெய்களாக.

இவ்வொரு புது இசைபகமப் பாசர் பொலிவுக்கிறது.

நியைட்டகர விட்டு வெளியே வரும்போது தெற்றே வந்து உட் கார்த்து விட்டோமோ என்று சத்தெகம் எழுமிறது. சூடா ஒரு காப்பி கொடுப்பா, தூக்கமாவது கலைமம்!

— ஜெயமங்கலன்

நீயுமாய் யுத்துமாய்

12

உட்கொடுக்குப் பிடித்தது என்ன? உங்களுக்கு உரோஷ விஷயம் எது?

பிடித்ததும் பிடிக்காததும் மாறிக் கொண்டு போயிருக்கிறது. பிடிக்காதது உட்கொடுக்காதது மாறியிருக்கின்றன. பிடித்தவை என்று நினைத்தவை மட்டும் வறண்டு விடுத்துக் கொண்டே இருக்கின்றன. புதிது புதிதாய் முனைத்துக் கொண்டே இருக்கின்றன.

சின்ன வயதில் சிகரெட் மிட்டாய் பிடிக்கும் சிபிடர் சிகரெட் போன்ற உருவத்தில் நித்திரையும், காரமுமாய் ஒரு மிட்டாய் வாங்கி, வாய் துளியில் வைத்துக் கொண்டு வேண்டும் என்று ரொம்ப ஆசைப்பட்டிருக்கிறேன்.

குட்டிக் காச்சி இழுத்துடுவேன் படலா, என்ன கெட்ட காரியம் இது?" அம்மாவுக்குத் தெரியாமல் வாங்கிய முழுமிட்டாயைத் தெரிவிப்போது பிடுங்கி உடைத்துச் சாக்கடை யில் போட்டு விட்டான். அதைப் பார்த்துப்போதெல்லாம் வாங்குவானா? என்றிருந்த ஆசை வரும். அம்மா பார்த்து விட்டாள்... என்ற பயமும் வரும். என்.என். எம். சி. படித்திருப்போது, இந்த எட்டாவது படிவ ஆசை உதிர்ந்து விட்டது.

சில மாதிரி வந்திருந்த ரெஸ் டைக்கின் ஆசை வந்தது. சிங்கோ என்று அடிக்கும் சிபிடர் பெல் போட்ட டைக்கின் சாற்றுப் பறக்க விடுப்பம் எழுந்தது. அம்மா மாரியாடிச் சடைமீது வைரோ அடமானம் வைத்து முழுமிட் போன கயரத் டைக்கின் வாங்கிக் கொடுத்தான். கண்ணாடிக் குப்பை போன போது, இந்த டைக்கின் ஆசை உதிர்ந்து போயிற்று. கழுத்துச் செவிக் ஆசை வந்தது. "எத்தனைபோது காமாஸ் உபயோகமா வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. செவினுக்கு ஆசைப்படுவானா? எவ்வளவு அடிக்கப் பிடுங்கினா போய்டுவான். மாமனாரைப் போடுவா, அப்போ போட்டுப் பார்த்துக்கொ" என்று பழுவலிக்கப்பட்ட, செவினுக்கு வந்தது. பிடித்தது ஏதும் பிடிக்கிற போது கிடைத்ததில்லை பிடிப்பற்ற போது எதிர்ப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிக்காலம் தாழ்த்தி வந்த கண்களாய் பிடித்தது என்பதே இல்லாத போயிற்று.

ஆசை ஏக்கம் வளர்த்தும் ஏக்கம் சோர்வு தரும். சோர்வு ஆசைக்கு எதிர்ப்புதரவான் விஷயம் என்றிருது. படிக்க ஆசைப்படாமல், எதன் மீதும் பிடிப்பு இல்லாமல் இத்தனை வருடம் வளர்ந்தாயிற்று.

நின்பண்டம், காய் இலக்கியம், உடை, உபயோகிக்கும் பொருள், எவ்வாறும் கிடைத்தபோது ஏற்றுக் கொள்கிற நிலை தான் இருக்கிறதென்று வறுமை ஆட்சி செல்கிற இடத்தில், வரி சட்டமே உழைக்கிற தருணத்தில், வசதி பற்றி யோசிக்க முடியாவிடும். ரசிக்க ஏதுமிடும் ரசிப்பு இல்லாத போது பிடிப்பும் இல்லை.

எனக்கு என்ன பிடிக்கும். இப்போது என்ன பிடித்த விஷயம்?

இரண்டாயிரத்து ஐந்து சம்பளம் தரும் உத்தியோகம் பிடித்திருக்கிறது. இந்த உதரம் வந்தது சீரமீப்பாய் இருக்கிறது. இந்த வளர்த்திருக்கிற மெல்ல மெல்லத் தள்ளிக் கொண்டு வந்த அம்மானைப் பிடித்திருக்கிறது. ஓடாய் உழைத்துத் தேய்ந்த தாயார் தான் உத்தி என்று தொன்றுகிறது.

"என்ன பதிலே இல்லை, உங்களுக்குப் பிடிக்காது சொல்வதுக்கு இத்தனை யோசிக்க வேண்டாம்"

"எனக்குப் பிடிக்கிற விஷயம் என் அம்மா தான் வந்தா."

அம்மானை வாருக்குத்தான் பிடிக்காது எல்லோருக்கும் தான் பிடிக்கும். ஆனால்...

"என் அம்மானைத் தெரிவி, பிடிக்கிற விஷயம் இப்போதைக்கு தான்."

"சரி."

"என் அம்மா, இதுதான்."

"தான் அதைக் கேட்கவ முரளி, மியூசிக்.. ஆர்டிஸ்டு ஏதாவது?"

பாலகுமாரசாமி

"வலிதா, நான் ரொம்பச் சிரமப்பட்டு வந்தேன். உறுமையை அனுப்பிச்சுவன். சாப்பாட்டுக்கே கஷ்டப்பட்டவன்."

"அப்பா சொக்கு."

"அப்படிப்பட்ட வாழ்க்கையை பிடிச்ச துண்டு சொல்ற நிலையை எங்கு ஏற்படல."

"உறுமையும், ரசனையும் என்ன சம்பந்தம் முறளி."

"உண்டு வலிதா. பணம், உணவு சிரமமான வாழ்க்கையை கலைகள் பெரிசாய் படாது."

"பரமதரித்திரன் சம்பந்தம் ரசிக்க மாட்டான்னு சொல்றேனா..."

"நான் தரித்திரம்படுத்திச் சுவைப்பவர்தான் ரசிக்கக் கூட போவிரும்பான். நான் கலையில் பட்டவன் வலிதா. இப்படி ஏழையாவே கடைசி வரைக்கும் இருந்துடுவோமோன்னு சுவைப்பட்டவன். ஏழையா சாகக் கூடாதுன்னு கண்ணம் கட்டினாடவன். ஏழையச் சம்பாதிக்கிறதே கரு. லட்சியம் எல்லாமா ஆகிறது. ஏழையச் சம்பாதிக்க தல்லாப் படிக்கணுன்னு சொல்லிக் கொடுத்தாங்க."

படிப்பு, படிப்பு, படிப்புதான். ஆகையால் படிப்படிக்கலை பணம் சம்பாதிக்கப்படிச்ச படிப்பு."

"ப்பா, சிரமம்தான்."

"அதனால்தான் சொல்றேன். பிடிச்ச விஷயம் எதுவும் இல்லை அம்மாவைத் தவிர."

வலிதா கடலைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள். முறளி வலிதாவின் ரூழ் அண்ணைக் கவனித்துக் கொண்டிருந்தாள்.

"என் ஒண்ணும் பேசலை" முறளி கேட்டாள்.

"ஒண்ணு தொன்றது."

"சொல்லு."

"மனுஷாளை ரொம்ப நேரிக்கக் கூடாது முறளி."

"ஏன்?"

"பிரச்சனை வரும்."

"புரிலலை."

"ஒரு யுத்தம் வச்சுக்கணும்."

"எதுக்கு?"

"நேரிக்கிறவாளுடைய தனிமை கெட்டுப் போகும."

"எனக்கு டெஸ்ட் பஸ்ஸைத் திரும்பத் திரும்ப, 'ஒன்-டே-நீ' என்று சொல்லுறே. ஏன்?"

"யோர் ஒன்ஸ்டுயில்லைய; கூட்டத்துக்கு வந்திருக்கிறவங்களை எண்ணிப் பார்க்க இருக்கிறேன்..."

— சுரகுருகம் தெய்யாபரநிப்பிரா

"எனக்கு டெஸ்ட் பஸ்ஸைத் திரும்பத் திரும்ப, 'ஒன்-டே-நீ' என்று சொல்லுறே. ஏன்?"

"ஆச்சரியமாக இருக்கே... என்ன பழம்?"

"பலாப்பழம் தான்!"

— குந்தாவம் அயிதா

"புரியலாம்..."

"முழுக்க முழுக்க மனுஷான நேசிக்கிறது முடியாதவாறு திணிக்கிறேன். முழு நேசிப்புக்குக் கூட இலக்கியம். இருக்கு. சாவே இல்லாத விஷயங்கள் இதெல்லாம். இரண்டாயிரம், மூலாயிரம் வருஷம் ஆயுசு இருக்கிற விஷயம் மரணமில்லாத விஷயம். நேசிக்கிற மனுஷானுக்கு மரணம் வரலாம். வாரி, ஒரு ஆர்த்தியெண்டிக்குச் சொல்றேன்: பிரிய வரலாம்; பிணக்கு வரலாம்."

"புருஷன், பொண்டாயிக்கு நடுவுல கூடவா... அம்மா புண்ணுக்கு இடைல கூடவா?"

"வெய்தாட, வரலாம். உறவுக்குறதே எப்ப வேணும் புரியும். பிரியத் தயாரா இருக்கணும். பிரிவைத் தாங்கத் தெரியணும்."

"உங்கப்பாவா...?"

"எனக்குப் பிடிக்கும். ஆனா அப்பாவை விட மியூசிக் பெரிசு. அப்பா இதம், மியூசிக் உயிர். அப்பா சிறிதெதம், சந்தைம் ஆன்மா. நான் உங்களை எது பிடிக்கும்னு கேட்டது இந்த அர்த்தத்தில்தான்."

"மனுஷானுக்குத்தானே மியூசிக், மனுஷானிட வேறுத்துடா..."

"வெறுக்கச் சொல்லலை, யானையும் வெறுக்க வேண்டிய அவசியமும் இல்லை. நேசிப்புக்கு வளமுறை வேணும். முழுக்க நேசிக்கற விஷயமா மனுஷா இருந்தாக் சிரமம்."

"கடவுளே!"

"இது தெஜம்."

"நான் உனக்குக் குழந்தைகள் பிறந்தா, குழந்தையை விட மியூசிக் பெரிசாகுமா வந்தா?"

"குழந்தை, குழந்தையா இருக்கற வளரக்கும் அதுவே சந்தைமா இருக்கும். அவனுக்குச் சிறகு முனிக்கப் போகக்கூடாது, அவன்

சந்தைத்தை அவன் தேடிண்டு போயிருவான்... யோ, என் பிவாடுதுதான் எனக்கு உயிர். குழந்தை பிடிக்கும்."

"அப்படி எங்கிட்ட ஒன்ஸ்டுயெயில்லையா."

"வளர்த்துக்கணும்."

"பிவாடுது தாலெட்டையா?"

"ஏதாவது. இதுமாதிரி ஏதாவது?"

"மனுஷானேயே மயங்கிக்கா, கலைவா, இலக்கியமாப் பார்க்க ஆரம்பிக்கட்டா?"

"ரொம்பச் சிரமம். தம்ம மனுஷானைத் தம்ம இஷ்டத்துக்கு வளர்க்க முடியாது. வளர்க்கறதும் தப்பு."

"ப்பா, எவ்வளவு தெளிவா திடமாப் பேசுறே!"

"எனக்குத் தெரிஞ்சது பேசுறேன்."

"இரண்டு தாள் பேசறப்படுவோ. உன்னைப் பற்றி பெரிய பிரமிப்பு வந்துடுத்து வந்தா."

"பிரமிப்பு வந்ததே ஆரம்பம்தான். எதுவும் களை சி வளரக்கும் பிரமிப்பா இருக்கிறதில்லை."

"என் அம்மா எனக்காக உழைச்சது பற்றி நினைவாக நடவை யோசிச்சிருக்கேன். எப்பி யோசிச்சாலும் பிரமிப்பாததான் இருக்கு."

"உங்களுக்குக் குழந்தை பிறந்து அதுகளை வளர்க்கறப்போ அந்த பிரமிப்புக் குறைஞ்சு கரும்."

"குறைவுமா?"

"குறைவும். எந்த பிரமிப்பும் சீட்டுக் கட்டுவ கட்டினை விடுதான். கட்டறப்படுவ இது எப்ப விரும்பும் ஒரு பயம் கருமே... அது மாதிரிதான். சிலது உடனே விரும்ப. சிலது கட்டிச் சுண்டுகு போறும் கபக்குன்னு உட்கார்த்துக்கும்."

"உனக்கு அம்மா இல்லை வந்தா, அதான் இந்த உறவு பற்றிச் சீட்டுக்கட்டா நினைக்க"

நீண்ட காலம் நிற்காமல் உகைக்கும் சக்தி

நிப்போ சூப்பர் பென்லைட்

முதிய நிப்போ சூப்பர் ஸீப் குளோஸர்டு பென்லைட் செல்கள்.

- உக்கனையுடைய தாமிரம் கப்பலாடி, லாக்மன் மற்றும் உக்கன் குழந்தைகளின் எலெக்ட்ரானிக் விளக்குக்குப் பொருத்தவருக்காக மட்டுமே சிறப்பாகத் தயாரிக்கப் பட்டவை.
- ஆலை உலகப் புது பெற்ற நேஷனல், ஸ்ப்ராலின் தொழில் துறை கட்டுறவுடன் இத்தியாலின் இன்டோ நேஷனல் கிமிடெட்டினால் உருவாக்கப்பட்டவை. உயர்வாக இருந்து உலகமெங்கும் உபயோகிக்கப்படும் நவீன திட்டமிடலாகரட், தெருவாஜிதின் தரமான பவல் கிடைக்கிறது.
- 'மக்யுதின் இண்டஸ்ட்ரீஸ்' உக்கனையுடைய நீண்ட கால உகைப்பை உறுதி செய்து, உக்கனையுடைய எலெக்ட்ரானிக் சாமான்களுக்கு இரட்டிப்பு பாதுகாப்பு உட.
- இன்டோ நேஷனலின் அறிவு நவீன தொழில் உடத்தின் தயாரிப்பு.

நிப்போ சூப்பர்

உகைப்பை உறுதி செய்து

சகலரின் விடை:

ராஜாஜி: ஒரு மதத்தைப் புரிந்து கொள்ளத் துன்புறியும் போலீஸ் மனப்பான்மை வடம் அந்நி அனுக்கம் கூடாது. அனதப் புரிந்து கொள்ளும் பரிபக்குவத்தையே அது இருக்கச் செய்துவிடும்.

காத்திரி: மனிதனுக்குச் சோதனைகள் ஏதே படுமென்பதுதான் தன்னிடமுள்ள குறைவின் உணர்ச்சிக்கு.

பெட்ரன்ட் ரன்லன்: கடவுள் இருக்கிறாரோ இல்லையோ, கடவுள் இருக்கிறார் என்ற நம்பிக்கையும் மதச் சடங்குகளையும் உலக மக்களுக்குத் தன்மையே செய்துள்ளதை மறுக்க முடியாது.

ராமகிருஷ்ண பரமஹம்ஸர்: புருஷவ

ரோ:

"அம்மா இல்லென்று அப்பா. அப்பா இல்லென்று அண்ணா. யாறாவது இருப்பா, பிரமிக்க வைக்கறதுக்கு. பொண்டாட்டி கொஞ்ச நாள் பிரமிக்க வைப்பா!"

"எவ்வாற்றையும் புத்தியோட்பார்க்கிறே. இது ஏமாத்துமொன்று சத்தெய்ப்பட்டே.

"தங்கது இது.

"எந்த அம்மாவாவது புத்திகாவித் தன்மாத் தன் குழந்தையைப் பாப்பாணா?"

"வேற எப்படிப் பார்க்கணும்?"

"உணர்வு முக்கியமில்லையா லவிரா?"

"அப்படித் தொனும் முரளி. புத்தி நய வஞ்சகமானது. அது உன்னைக்குக் களைத்துப் போகும். எதிர்பார்க்கும். எதிர்பார்க்பு இல்லாத உறவே இல்லை முரளி."

"உனக்கு தான் என்னவிதமான எதிர்பார்க்பு பு...?"

"செத்துரிடி. கெளரவம், வெக்கம்.... இப்படி எத்தனையோ..."

"யப்பா... உறவுக்கு அர்த்தமெல்லாம்..."

"அதுதான் நிஜம். அதுதான் தான் சொல்லுடைய பன்றியிவ்வம்."

"இப்படிப் பற்றினு போர டிக்காது?"

"இல்லை. சிக்கல் வராம இருக்கும்."

"எனக்கு இப்பக் கல்யாணமே பயமா இருக்கு."

"சீய்... எதுக்கு பயம்? தான் இருக்கேன். ஆரவாரமா அன்பு செலுத்தறதை விட அறிவோட நப்பு வக்கெற்றது தன்ம இல்லையா? அதுதான் சொல்வோம்..."

"உணர்வுபூர்வமா இல்லாட்டி சின்னச் சின்னடக்கும் பிரிவு வந்திருமே..."

"சின்னட எப்போ வரும், புத்திகெக்க மறுக்கறபோதுதானே? நிஜம் நேடற புத்தி மறந்திக்காது. இன்னிக்கு ஏன் என் கூட போகலென்று முறசி தூக்காது. "உனக்குத் தலைவலியா? எனக்குத் தலைவலிக்காக் கூட வாரி கூடவும் பேசமாட்டேன். கேக் ரெண்டிக்கு விட்டுட்டுப் போகும். புத்தி

விடக் வேலவரான மனிதன் பிர தீவராகி கனுககாகப் பரிதாபப்படுவதுதான் பரிதாபம்! நேதவப்படுவது பரிதாபமல்ல, பிர தீவராகிக்விட்டும் உடையாக் கண்டு செவி கின்ற சோதனையே.

சதப் சாமி பாரா: ஒரு மாணவன் மொச மாணவனாக மாறினும் அது அவரின் மட்டும் பாடுக்கிறது. ஓர் ஆசிரியர் தம் உடனாமையச் சரிவாகச் செய்வாது போனால் ஆசிரிக்கனாக் கான மாணவரின் பாடுக்கெப்படுகிறார்கள்.

சகலரின் விடை எழுதின பிழக்கெட்ட ஒரு பெரும் பரிசுத் தொண்டான இருந்தது. குமாரசன் சமமாகப் பரிசுத் தொண்டிருக்கக்.

இருபி மேலின் தாராளன், புற டென்சி: லாணி, லா. தகவல்களும். பழக்கோட்டை: த. உமா தேவி. பொன்னாச்சி: ச. திராமராம, தண்டி (இருச்சி): ராஜி தரம்தம், பம்பாய்-55; தி. செல்வராஜன், வெக்கம்-555 555; கிருட்டி வக்கிவராதம். சென்னை-95.

கண்டு சொன்னவமா தகர்ந்து போற தட்டெ, உறவோ நினைக்க நிற்கும். எதுவும் கையாடல் படாது முரளி. பணம், சொத்து, தப்பு, உறவு, எதுவும்.

"என் சொல்லுக்கு ட்ரை பக்பிறன் வே பு சீய்லா."

"தன்ம உறவு தெனிலா இருக்கணும்னு பேசறேன்."

"தான் கொஞ்சம் எமோஷனல்."

"பு சீய்லாது."

"தொட்ப ஒட்டற வேன். உருகற மனசு."

"அது அவன்வமான்னு கேட்டுக் கொக்கோ."

"யப்பா... கேட்டுக்கறப்பேவ நடுக்கறது மனசு, வெறும் புத்தி ஆனா இருக்கெப் பப்ப படறது."

"எனக்குப் பு சீய்லாது."

"என்ன?"

"தான் ஆப்பிரீவனார்த்தபென் குழந்தை, தங்க பென் வனார்த்த ஆன் குழந்தை. அதுவதான் கொஞ்சம் எதிரி எதிரித் துரு வமா இருக்கோம்."

"கஷ்டமோ இது?"

"அப்போலிட் போகல் அட்ராக்ட் எச் அந்ரூ சொல்லுவா."

"தான் அட்ராக்ட் ஆகிருக்கென். த...?"

"தொம்பு."

"எப்படி?"

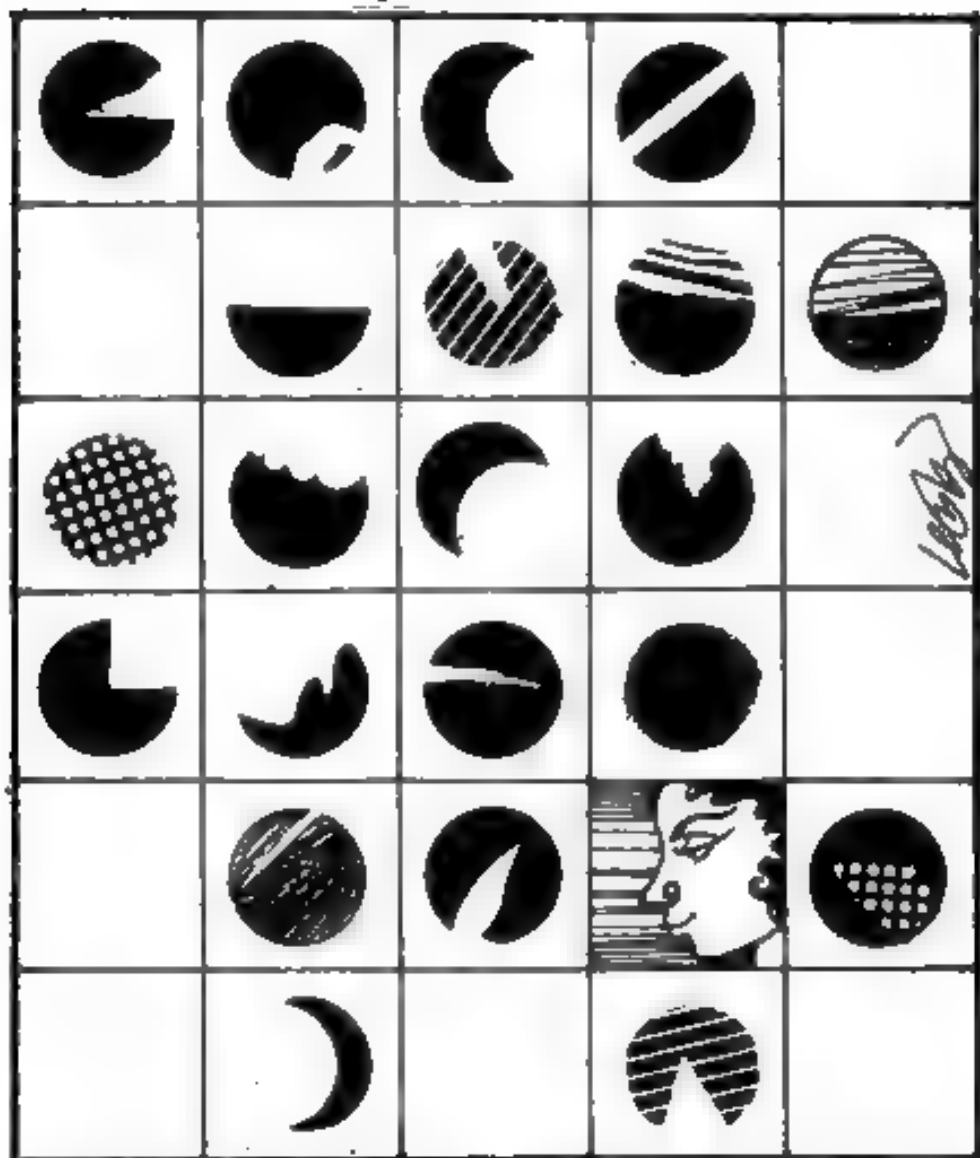
"இப்படி சொக்கத் தக்கமா, மிருதுவா ஒரு புருஷன் விடைச்சாதுவ."

முரளி யோசனிருத்தான். லவிரா அவரின் மெல்ல உடம்பினுள், நேரன் மீது கூக வைத்தான். முழங்கால் போட்டு நின்றுன், முகம் நிமிர்ந்தினுள். மெல்ல இதழோரம் முத்தமிட்டான்.

இருவரின் அவன் கண்கள் பண்பனத்தன. சின்ன ஆணியோடு அவரின் ஊடுருவிப் பார்த்தன. முரளியை ஒரு பிரமிப்பு பற்றிக் கொண்டது. கூடவே சீட்டுக்கெட்டுக் கொப்பு ரம் நினைவுக்கு வந்தது.

(தொடரும்)

சித்ரா

பிறந்தபோது அப்படியே வளரத்த
சித்திரம் மாதிரி இருக்கின்றன. அதுமூலதான்
சித்ரா என்று பெயர் வைத்ததாய் அப்பா
கொண்டார்.

"அதெல்லாமில்லை. சித்திரை நட்சத்திரத்
தில் பிறந்ததினால் உனக்கு அந்தப் பெர்...
என்று அம்மா மறுத்தாள்.

"எதுவுமில்லை. சத்திரா என்கிற என்
பெயரோடு மேடச் ஆகிற மாதிரி உனக்குச்
சித்ரா என்று வைத்திருக்கிறோம்!" அக்கா
அவசியமாய்க் குறுக்கிட்டாள்.

காஜாஜித்ரா

பெய்யானா சிறு கழதும் பெய்யானா சிறு புரட்சியாயும்

ஆகஸ்ட் 31.5.87 இதழில், மூன்றாம் கட்டின மூலாய்வினை அம்மன் கோவிலில் நடந்த

எப்படியோ எனக்கு என் பெயர் சொம்பவும் பிடித்திருந்தது. பல பேருக்கு அவர்கள் பெயர் கொஞ்சம் தானானும் பிடிப்பதில்லை. என் சிப்ரென்ட் தும்பல்கையிக்கு அவன் பேரை நீட்டி முழக்கிச் கூப்பிட்டால் அமுக்கியே வந்து விடும். கைதிலி கூட, 'என்னடி பேர் இது, கைதிலி புயர்திலின்னு அபத்தமாய் இருக்கு' என்று அணுத்துக் கொள்வான். எனக்கும் உள்மூர ஒரு குறை. இருபது லவதாசியும் இன்னமும் அந்தக் குறை, குறை யவே இல்லை. அதுதான் என் பெயரை வாகுமே நழுங்காய்க் கூப்பிடுவதில்லை என்பது.

அம்மாவுக்கு நான் கடைக்குட்டி என்பதால், "சித்ரா குட்டி!" என்றுதான் இன்னமும் கூப்பிடுகிறேன்.

"வேண்டாய்மா.... அழகாய்ச் சித்ரானு கூப்பிடு!"

"பொடி, கடைக்குட்டியை நால்க குட்டி போட்டுத்தான் கூப்பிடுவோம்..."

அப்பா, 'சித்ரா!' என்று அழுத்தம் திருத்தமாய் விளிப்பார். 'சத்திரா' என்கு பதற்குச் சரியாய் இருக்கிறதாம் 'சித்ரா' என்கிறது.

"போய்மா.... நீ கூப்பிடறது சகிக்கலை."

சத்திராவிற்குத் திடீர் அதிகம். எனக்குத் தன்னை விட நல்ல கவர்ச்சியான பெயர் என்பதில் பொருமை. ஆகவே, "சித்ரா தேவி!" என்பான் கிடைவளாய்.

"விளையாட்டை மாநிலி இருக்கு. அப்படிக்கூப்பிட வேண்டாம்" என்று எச்சரிப்பேன்.

இருந்தாலும் சத்திரா இன்னமும் அப்

பெயரைத் தோறும் தொடர்பாக ரத்தம் கிருஷ்ணமூர்த்தி என்பவர் எழுதியுள்ள ஒரு செய்தி உண்மையாகும். புறம்பானதானும். தோறம்தின் போது ராமலிபின் கச்சேரி நடத்த சமயம் சாத்தா அம்மைவார், அமைச்சர் சொந்தரரானும் அவர்களுடனும், மற்றும் சில பிரமுகர்களிடனும் உரை யாடிக்கொண்டிருந்தார். எனவே, தலைமை விவாச்சரிவார் பாட்டுக் கச்சேரியைப் பற்றி அம்மைவாரிடம் குறைகறிப் பேசியதாகவும், "அட்டைக் செய்து கொண்டு போக வேண்டும்" என்று மதிப்பிற்குரிய சாத்தா அம்மை வார் பதில் கூறியதாகவும் எழுதி இருப்பது அபத்தமானது.

சென்னை - 88,

மணி.

இதே பாணியில் நமக்கு வேறும் சில கடிதங்கள் வரவே, மேற்படி செய்தியை அனுப்பி ரத்தம் கிருஷ்ணமூர்த்திக்கு விளக்கம் கொடுக்க கடிதம் எழுதினேன். அவருடைய பதில்:

தக்கன் கடிதம் கிடைக்கப் பெற்றதோன், 31.5.87 கல்வி இதழில் என் பெயரால் எழுதப்பட்டிருந்த கடிதம் கண்டு அதிர்ச்சியும் வேதனையும் அடைந்தேன்.

மூலாய்வினை கோவிலில் நடந்த வேண்டி

படியே கூப்பிடுகிறேன்.

பாட்டிக்கு, தனியாய்ச் சித்ரா என்பது மொட்டையாய் இருக்கிறதாம். மாலை போட்டு, "சித்ரமாயா" என்று கொஞ்சுவான். உலி. திஷ்ச்சி ஒன்று திரைவிற்கு வர, "பாட்டி! எனக்கு இரட்டைப் பெயர் தேவைவிலில், அழகாய்ச் சித்ரானு கூப்பிடு...." என்று சிறுவன்.

"அழகாயிருக்காய்மா! மாலைவிற்கு உக்க அப்பனைப் பெத்த பாட்டி பெயர், கப்பிச்சமாய் வாழ்த்து கமல்களியாய்ப் போக அத்தப் புண்ணியவதி பேரை உன் பேர் கூடச் சேர்த்துக்கோ... நமகது!"

"பேர் பாட்டி.... போரடிக்காதே!"

நீங்கள் கிட்டத்திட்ட படிக்கிற நாட்களில் சக மானவிகள், 'சித்ரா' என்று வரையில் சாக்ஸெட் போட்டுக் கொண்ட மாநிலி கூப்பிடுவார்கள். மச்சர்கள் சிலர் 'சித்ரா!' என்று விசிய அழக்கிற மாநிலி அழைப்பார் கள். ஆகவே இன்னடியை மச்சர் 'சித்ரா!' என்பான். கைவிற்குத் வரும் சித்தப்பா வுடலாய், 'சித்ரா!' என்று கூறி, நான் முறைத்ததும் சிசிப்பை அடக்கிக் கொள்வான்.

சின்கத்தம்பிக்கு 'ச' வராது. 'சித்ராக்கா' என்பான்.

ஆக என் பெயரை நழுங்காய் ஒருத்தரும் விளித்ததில்லை. ஒருத்தர் பெயரை தனிக் மாய்க் கூறி அழைக்கவும் நாளாய்க் தெரிந்திருக்க வேண்டும். என் பெயர் எனக்கு தனிக்மூலம் பொக்கிஷமும் கூட.

பாணியின் சுவை மாராக்கல்

அத்தியாயம் 52
மெய் கல்வானம்

மாமல்லபுரத்துக் கடற்கரையில் சிறிய சிறிய கற்பாறைகள் பல உண்டு. சில சமயம் கடல் பொங்கி

வந்து அப்பாறைகளின் மீது அலைகள் மோதிக் கொண்டிருக்கும். சில சமயம் கடல் பின்வாங்கிச் சென்று அப்பாறைகள் உலருவதற்கு அவகாசம் அளிக்கும். அவற்றில் ஒரு சிறிய பாறைவையேனும் மாமல்லபுரத்து மகா சிற்பிகன் கம்மா விட்டு விடவில்லை. அந்தந்தப் பாறைக்குத் தகுந்த படி பெரிதாகவும் சிறிதாகவும் காட்சி கொடுக்கப்படுகிறது. அழியாத சிற்ப உருவங்களை அமைத்து வைத்தார்கள்.

அவ்விதம் சிறிய பாறைகள் இரண்டு எதிரெதிராக அமைந்திருந்த இடத்தை ஆதித்த கரிகாலனும் மற்ற இருவரும் அணுகினார்கள். ரத்தி விருந்து இறங்கிச் சென்றார்கள். இரண்டு பாறைகளையும் இரண்டு சிம்மாசனங்களாகக் கருதி கரிகாலனும் மல்லமாளும் அமர்ந்தார்கள். பார்த்திபேந்திரன் அவர்களுக்குச் சற்று அப்பால் நின்றான். அடிக்கடி அலைகள் வந்து அவர்களுடைய முழங்கால் வரைவில் நனைத்துக் கொண்டிருந்தன. அலைகள் பாறைகளில் மோதிய போது எழுந்த திவலைகள் சில சமயம்

அவர்கள் மீது முத்து மழையாகப் பொழிந்து கொண்டிருந்தன. சற்றுத் தூரத்தில் படகுகள் வரிசை வரிசையாகப் பல்வகைப் பண்டங்களைச் சமத்து கொண்டு கடலைக் கிழித்துக் கொண்டு சென்றன. அப்பண்டங்களைப் படவிலிருந்து இறக்கிப் பாய்மரம் விரித்து நின்ற பெரிய மரக் கலங்களில் ஏற்றிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

“இரட்டை மண்டலப் படை யெழுப் புகாரைச் சேகரித்து வைத்த பண்டங் களெல்லாம் இலங்கைக்குப் போக வேண்டியிருப்பதை நினைத்தால் என் நெஞ்சம் கொதிகிறது!” என்றான் பார்த்திபேந்திரன்.

“பின்னே என்ன செய்கிறது? சோழ நாட்டின் பொறுக்கி எடுத்த வீரர் படைகள் இலங்கையில் இருக்கின்றன. அவர்கள் போர்க்களங்களில் வெற்றி மேல் வெற்றி அடைந்து வருகிறார்கள். ஆயிரம் வருஷமாக இலங்கை அரசர்கள் வீற்றிருந்து அரசு புரிந்த அதுராதபுரத்தைக் கைப்பற்றி ஜயக்கொடி நாட்டிலிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட வீரர்கள் பட்டினி விட்டு சாகும்படி விட்டுவிடுவதா?” என்றான் ஆதித்த கரிகாலன்.

“அப்படி விட வேண்டும் என்று யார் சொன்னார்கள்? உண்டிப் பண்டங்கள் அணுப்ப வேண்டியதுதான்

ஆனால் சோழ நாட்டிலிருந்து நாகப் பட்டினத் துறைமுகத்தில் ஏறிப் போக வேண்டும். அவ்வது பாண்டிய நாட்டிலிருந்துசேதுக்கரையில்ஏற்றி அனுப்ப வேண்டும். இந்தவறண்ட தொண்டை மண்டலத்திலிருந்து போக வேண்டிய அவசியம் என்ன? அதிலும் நாம் வடக்கேபுறம்பெடுத்துச் செல்வதற்கு இதனால் தடை ஏற்படுமே என்பதை எண்ணிச் சொன்னோம்!" என்று பார்த்திபேந்திரன்.

"அதை தீர்த்தாய் எனக்கும் உன்னம் கொடுக்கத்தான் கொடுக்கிறது. அந்தப் பாவி பழுவேட்டரை யர்களின் தோக்கம்என்னதான் என்று தெரியவில்லை. எத்தனை நாள் இதை பெல்வாய்ச்சித்துக் கொண்டிருப்பது? தாத்தா! ஏன் இன்னும் பேசாமல் வாயை மூடிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்? ஏதாவது வாயைத் திறந்து சொல்லுங்கள்!" என்று கரிகாலன்.

"முத்தாய்! இந்தக் கடல் அலைகள் ஓயாமல் ஓய்வென்றுசத்தமிடுகின்றன. கடல் அலைகளோடு போட்டி போட்டுக் கொண்டு உன் தோழன் பார்த்திபேந்திரனும் உச்சரிடுகிறான். இதற்கு நடுவில் நான் என்னமாய்ப் பேசுவது? எனக்கோவதுதானித்தன்னாமைவந்து விட்டது....!" என்று மலையமான் மிலாடுடைபார்.

"பார்த்திபேந்திரா! சற்று நேரம் நீ கம்மா இரு. தாத்தா அவருடைய கருத்தைச் சொல்லட்டுமீ!" என்று ஆதித்த கரிகாலன்.

"இதோ வாயை மூடிக் கொண்டு விட்டேன். பாவம்! தாத்தா தன்னாத வயதில் மலையகோட்டையிலிருந்து

கீழே இறங்கி இயவளவு தூரம் சிரமப்பட்டு வந்திருக்கிறார். அவர் மூன்று நாள் வாயைத் திறக்கலாமா? இந்தக் கடலுக்குத்தான் கொஞ்சமும் புத்தியில்லை! ஓயாமல் இரைந்து கொண்டிருக்கிறது! இதை அடக்குவார் ஒருவரும் இல்லை. நம் மலை அரசரிடம் சமுத்திர ராஜ்யனுக்குக் கொஞ்சமும் பயமில்லை போயிருக்கிறது!" என்று பார்த்திபேந்திரன்.

"நம்பி! பார்த்திபேந்திரா! அப்படியும் ஒரு காலம் இருந்தது. திருக் கோவலூர் மலையமான் என்ற பெயரைக்கேட்டு இந்தக் காளினியில்உள்ள அரசர்களெல்லாம் நடுநடுங்குவார்கள். இரட்டை மண்டலத்துச் சனக்கர்களும், வலுவத்து வான் கோவலூர்களும், வைலும்பரவர்களும், கங்கர்களும், கொங்கர்களும் 'மலையமான்' பெயரைக் கேட்டதுமே இடிமுழக்கம் கேட்ட சரப்பத்தைப் போல் பொத்தில் ஒளிந்து கொண்டார்கள். சமுத்திர ராஜ்யம் கொஞ்சம் அடக்க ஒடுக்கமாகத்தான் இருப்பான். இந்த உடம்பு கொஞ்சம் தளர்ச்சி அடைந்ததும்இப்போதுஎல்லாரும்துள்ள ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். ஆதிரம் வருஷத்துப் பழங்குடியைச் சேர்ந்த என்னை நேற்றைக்கு மேற்கேயிருந்து வந்த பழுவேட்டரையர்கள் ஸுறித்துவிடப்பார்க்கிறார்கள்! அது ஒரு தாளும் நடக்கப் போவதில்லை! கரிகாலா! பழுவேட்டரையர்களின் தோக்கம்இன்னதென்று தெரியவில்லை என்பதாகச் சற்று முன்ன கொள்ளுங்கள் அல்லவா! அவர்களுடைய தோக்கம் இன்னதென்று நான் சொல்லுகிறேன். சென்! உன்மையும் உன் சகோதரியையும் தனித்தனியே பலவீனப்படுத்துவதுதான் அவர்களுடைய தோக்கம். இவர்கையில்உன் நம்பி அருள்மொழிதோய்வி அடைவ வேண்டும். அதனால் அவனுக்கு அவமானம் நேர வேண்டும்.

இங்கே உனக்கு உன் தம்பிதின் பேரில் கோபம் ஏற்பட வேண்டும். நீங்கள் இரண்டு பேரும் சண்டை போட்டுக் கொள்ள வேண்டும்; அதைப் பார்த்து இந்தக் கிழவன் வேதனைப்பட வேண்டும்! இதுதான் அவர்களுடைய அந்தரங்க தோக்கம்...." என்று மிலாடு

கூடயார் ஆத்திரத்துடன் சொல்லி வருகையில் கரிகாலன் குறுக்கிட்டான்.

"இந்த நோக்கத்தில் அவர்கள் ஒரு தாளும் வெற்றி அடைவப் போவதில்லை, தாத்தா! என் தம்பியையும் என்னைவும் வாராஜனும் பிரிக்க முடியாது. அருள் மொழிக்காக நான் உயிரையும் விடுவேன். எனக்கு ஒன்றுவொரு சமயம் தோன்றுகிறது; - கப்பல் ஏறி தானும் இலங்கைக்குப் போகலாமா என்று. அங்கே அவன் என்ன கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறானோ என்னமோ! நான் இங்கே கைமாக உண்டு உடுத்து அரண்மனையில் துங்கிக் கொண்டு காலங் கழிக்கிறேன். என் லாளும் வேலும் துருப்பிடித்துப் போகின்றன. ஒவ்வொரு கணமும் எனக்கு ஒரு யுகமாய்ப் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. இங்கு இருக்கவே பிடிக்கவில்லை. தாத்தா! சொல்லுங்கள்! இந்தப் பண்டங்கள் ஏற்றும் கப்பல்களில் ஒன்றில் ஏறி தானும் இலங்கைக்குப் போகட்டுமா?" என்று கேட்டான் கரிகாலன்.

"அரசே! அருமையான யோசனை! பல தானாக நான் நினைத்துக் கொண்டிருந்ததைத் தாங்களும் சொல்லு கிறீர்கள். புறப்படலாம், வாகுங்கள்! இதற்குத் தாத்தாவை யோசனை கேட்பதில் பயனில்லை. இவரைக் கேட்டால் 'வேண்டாம் பொறு!' என்றுதான் புத்திமதி சொல்லுவார்! தானாகவே நாம் புறப்படலாம். தொண்டை மண்டபப் படை யில் பாதிசை அழைத்துக் கொண்டு போகலாம். இலங்கை வந்தத்தை ஒரு வழியாக முடித்துக் கொண்டு நேரே தாக்கப்பட்டினத்தில் வந்து இறங்கலாம். இறங்கித் தஞ்சாவூருக்குச் சென்று அந்தப் பழுவேட்டை வரல்களை ஒரு கை பார்த்து விடலாம்....." என்று பார்த்திபேந்திரன் பொறித்துக் கொட்டினான்.

"கரிகாலா! பார்த்தாயா? நான் முதலிலேயே என்ன சொன்னேன்? இவன்வாஸையுட்கொண்டிருந்தால் நான் நான் பேசுவேன் என்று சொல்லவில்லையா?"

"இதோ வாயை மூடிக்கொண்டிருேன். தாத்தா! நீங்கள் சொல்வதை யெல்லாம் சொல்லி முடிவுங்கள்!"

என்று பார்த்திபேந்திரன் வாயைக் கையினால் பொத்திக் கொண்டான்.

"கரிகாலா! நீ வீராதி வீரன். உன் லைப் போன்ற பராக்மிரமசாலி இந்த வீரத் தமிழகத்திலே கூட அதிகம்பேர் பிறத்ததில்லை. என்னுடைய என்பது பிராவத்துக்குள் தானும் எத்தனையோ பெரியபுத்த கணங்களைப் பார்த்திருக்கிறேன். ஆனால் எதிரிகளின் கூட்டத்தில் தன்னத்தையே புகுத்து சென்று உன்னைப் போல் சண்டைவிட்ட இன்னொருவீரனைப்பார்த்ததில்லை. மேலும் பெரும்போர் நடத்தபோது உனக்குப் பிராவம் பதினாறுகூட ஆகவில்லை. அந்த வயதில் படைவர்களின் கூட்டத்தில் நீ புகுத்து சென்ற வேகத்தையும், இடசாரி வலசாரியாக உன் வான் மூன்றவேகத்தையும், படைவர்களின் தலைகள் உருண்ட வேகத்தையும் போல் நான் என்றும் பார்த்ததில்லை. இன்னும் என் கண்முன்னால் அந்தக் காட்சி நின்று கொண்டிருக்கிறது. உன்னைப் போலவே உன் பிதேவிகள் பார்த்திபேந்திரனும் வீராதி வீரன் தான். ஆனால் நீங்கள் இரண்டு பேரும் பதற்றக்காரர்கள்; முன்கொய் உன்னவர்கள். அதனால் உங்களுக்கு யோசிக்கும் சக்தி குறைந்து விடுகிறது. எது செய்ய வேண்டுமோ அதற்கு நேர்மாறான காரியத்தைச் செய்யத் தோன்றிவிடுகிறது...."

"தாத்தா! இம்மாதிரி உபதேசம் தாங்கள் இதற்கு முன் எத்தனையோ தடவை செய்திருக்கிறீர்கள்...."

"செய்திருக்கிறேன்; ஆனால் ஒன்றும் பயன்படவில்லை என்கிறாயா? யோசனம் என்னை ஊக்குத்திடும்பேய் போகச் சொல்லுகிறாயா?"

"இல்லை, இல்லை! இப்போதுதக்க வேண்டிய காரியம் என்னவென்று சொல்லுங்கள்."

"உன்சகோதரன் அருள்மொழியை கூடவே இவ்விடத்துக்கு அழைத்துக் கொள்ள வேண்டும். தீயும் உன் சகோதரனும் பிரித்திருக்கவே கூடாது...."

தாத்தா! இது என்ன யோசனை? அருள்மொழி இங்கே வந்துவிட்டால் இலங்கை புத்தம் என்ன ஆகிறது?"

"இலங்கை புத்தம் இப்போது ஒரு கட்டத்திற்கு வந்திருக்கிறது. அது

ராதபுரத்தைப் பிடித்தாவிவிட்டது. இனி அங்கே மறைக்க காலம். இனி நானு மாதத்திற்கு ஒன்றும் செய்ய முடியாது. பிடித்த இடத்தை விட்டுக் கொடாமல் பாதுகாத்து வர வேண்டியதுதான். இதை மற்ற தளபதிகள் செய்வார்கள். அருள்மொழி இச் சமயம் இங்கே இருக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியம். கரிகாலா! உன் கையை முடி முடி வைப்பதில் பயன் என்ன? விஜயலகப சோழரின் குலத்துக்கும் அவர் அடிகோலிய சோழ சாம்ராஜ்யத்துக்கும் பேராபத்து வந்திருக்கிறது. தீயும் உன்னைச் சேர்ந்தவர்கள் எல்லாரும் இப்போது ஒரே இடத்தில் தங்கிச் சர்வ ஜாகிரதை யாக இருக்க வேண்டும். தம்முடைய பலத்தையெல்லாம் நிரட்டி வைத்துக் கொள்ளவும் வேண்டும். எப்போது என்னவிதமான அபாயம்வரும் என்று சொல்வ முடியாது....

“தாத்தா! இது என்ன இப்படி என்னைப் பயமுறுத்துகிறீர்கள்? என் கையில் வான் இருக்கும் வரையில் எனக்கு என்ன பயம்? எப்படிப்பட்ட அபாயம் வந்தால்தான் என்ன? தன்னத்தனியாக நின்று சமாளிப்பேன். எத்தகைய அபாயத்துக்கும் தான் பயப்படுகிறவன் அவன்....”

“பின்னால்தீர்ப்படிப்பட்டதையே என்னி என்று எனக்குச் சொல்வ வேண்டுமா? ஆகிலும், திருவள்ளுவர் பெருமான் சொல்லியிருப்பதையும் சிலசமயம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

‘அஞ்சவது அஞ்சாவது பேதையை
அஞ்சவது அஞ்சவது
அஞ்சல் அறிவார் தொழிவி’

என்று அந்த மகான் சொல்லியிருக்கிறார். போர்க்களத்தில் படைவர்களுக்கு எதிரெதிரே நின்று போரிடும் போது அச்சம் கூடாது. அப்படிப் பயப்படுகிறவன் கோழை. அவ்விதம் பயப்படுகிற பின்னை என் வம்சத்தில் பிறந்தால் அவனை நானே இந்தக் கிழடாய்ப் போன வலுவிழந்த கைவினால் வெட்டிப் போட்டு விடுவேன். ஆனால் மறைவில் - நடக்கிற சதிகளுக்கும் குழ்ச்சிகளுக்கும் கண்ணுக்குத் தெரி

வாத அபாயங்களுக்கும் பயப்பட்டுடையாக வேண்டும். பயப்பட்டு, அந்தந்த நிலைமைக்குத் தகுந்த முன் ஜாக்மிரதை யும் செய்து கொள்ள வேண்டும். அரச குலத்தில் பிறந்து சிம்மாசனத்துக்கு உரியவர்கள் இது விஷயத்தில் அஜாக்மிரதையாக இருக்கக் கூடாது. இருந்தால் தாட்டுக்கே நாசம் விரை யும்.

“தாத்தா! அப்படி என்ன இரகசிய அபாயங்களைத் தாங்கள் எதிர்பார்க்கிறீர்கள்? சற்று விளக்கமாகச் சொன்னால்தானே தாங்கள் ஜாக்மிரதையா இருக்க முடியும்....”

“சொல்லத்தான் வருகிறேன். சில தாளைக்கு முன்னால் கடம்பூர் சம்பு வரைவர் மானிகையில் அந்தராத்நிரி வேளையில் ஒரு கூட்டம் நடத்தது. அதற்குப் பெரிய பழுவேட்டரைவர் வந்திருந்தார். இன்னும் தென்னவன் மழவராயர், குன்றத்தூர்க்கிழார், வண்டகாமுடி முனையரைவர், அஞ்சாத சிங்க முத்தரைவர், இரட்டைக் குடை ராஜாணியார் - இவர்கள் எல்லாரும் வந்திருந்தார்களாம். என் காலுக்கு வந்தது இந்தப் பெயர்கள் தான். வேறு பலரும் வந்திருக்கலாம்....”

“வந்திருக்கட்டும்; அதனால் என்ன? எல்லாரும் நடுநிசி வரையில் கூத்தும் கேளிக்கையும் பார்த்துவிட்டு, வலிநு புடைக்கச் சாப்பிட்டு, அதற்குமேல் மிடா மிடாவாய்க் கண்ணக் குடித்து விட்டுத் தூங்கப் போகிறார்களாம். அனாதப் பற்றி நமக்கு என்ன? தங்கள் சொன்ன தாடி மீசை நரைத்த கிழடுகள் எல்லாம் கூடிப் பேசி என்ன புரட்டி விடுவார்கள்?”

“கிழடுகளைப் பற்றி உனக்கு இவ்வளவு நல்ல அபிப்பிராயம் இருக்கும் பட்சத்தில் தான் என்ன சொல்லி என்ன பயம்? நானும் ஒரு கிழவன் தானே? அவர்கள் எல்லாரையும் விடத் தொண்டு கிழவன் தான்....”

“தாத்தா! கோபம் வேண்டாம். அந்தக் கைவினாலாகாத கிழங்கனோடு தங்களை தான் சேர்த்து விடுவேனா? சரி. அப்பறம் என்ன நடத்தது, சொல்லுங்கள்!”

“கைவினால் ஆகாத கிழங்கன்

என்று மறுபடியும் சொல்லுகிறாய்? அவர்களில் தலைமைப் பெரிய மிறுவன் கொஞ்ச நாளைக்கு முன்புதான் கலியாணம் செய்து கொண்டான் என்பதை மறந்துவிடாதே! இளம் பெண்ணை மணந்த மிறுவனைப் போல் உலகில் அபாயகரமான இளைஞன் வாரும் இல்லை என்பதையும் தெரிந்து கொள்!"

மிறுவனின் கல்யாணத்தைப் பற்றிய பேச்சைத் தொடங்கியதும் ஆதித்த கரிகாலனுடைய முகத்தில் ஒரு விசித்திர மாறுதல் உண்டாயிற்று. அவனுடைய கண்கள் நிறுவித்து விவந்து இரத்த பனி கேட்கும் அந்தர தேவதைகளைப் போல் விழித்தன. உதடுகள் துடிதுடித்தன. பற்கள் நறநறவென்று கடித்துக் கொண்டன.

இதைவெல்லாம் மலையமான் கவனிக்கவில்லை; ஆனால் பார்த்திபேந்திரன் கவனித்துக் கொண்டான்.

"அந்தக் கலியாணப் பேச்சு இப்போது என்னத்துக்கு. ஐயா! சம்புவரையர் அரண்மனையில் அப்பறம் என்ன நடந்தது என்பதைச் சொல்லுங்கள்" என்றான் பல்வல வீரன்.

"அதைத்தான் சொல்ல வந்தேன். ஆனால் வயதாவிட்டது அல்லவா? புத்தி தடுமாறி வேறு எங்கேயோ போய் விடுகிறேன். கேள்! கரிகாலா! பார்த்திபேந்திரா! நீயும் தேட்டுக் கொள்! அந்த நன்னீரையும் கூட்டம் மிறுவர்களின் கூட்டம் மட்டும் அல்ல. சில வாலிபர்களும் அதில் இருந்தார்கள். அவர்களில் ஒருவன் சம்புவரையன் மகன் கத்தமாரன். இவ் னொருவன்...." என்று தயங்கினதைப் பார்த்து, "யார், தாத்தா? இவ் னொருவன் யார்?" என்று கரிகாலன் துண்டித் கேட்டான்.

"உன்னுடைய பெரிய பாட்டனார் கண்டராத்திரனுடைய திருக்குமாரன். - உன்னுடைய சித்தப்பன் - மதுராத்தகத் தேவன்தான்!"

இதைக்கேட்டதும் ஆதித்த கரிகாலனும் பார்த்திபேந்திரனும் கைகலவென்று சிரித்தார்கள்.

"இது என்ன சிரிப்பு? இந்தச் சிரிப்புக்குப் பொருள் என்ன? மறுபடியும் என்னைப் பரிசுதிக்கிறீர்களா?" என்று மிலாடுடைவார் கேட்டார்.

"இல்லை, தாத்தா! இல்லை! மதுராத்தகனைத் தாங்கள் 'வாலிபன்' என்கிறீர்களே? அதற்காகத்தான் சிரிக்கிறோம். அவன் மிறுவகளிலேயெல்லாம் தொண்டுக் கிழகு- அல்லவா? பழுத்த சிலவானக் கிழகு அல்லவா?" என்றான் ஆதித்த கரிகாலன்.

"மிறுவனுக்குச் சிலசமயம் வெளவனம் திரும்பும் என்று நீ கெள்விப்பட்டது இல்லைவா? அதுபோல் மதுராத்தகனுக்கும் இளமை திரும்பியிருக்கிறது. சில நாள் முன்பு வரையில் 'துறவியாகப் போகிறேன்; சில கைக் கரியம் செய்யப் போகிறேன்' என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தவன், ஒன்று, இரண்டு, மூன்று என்று கலியாணம் செய்து கொண்டு போகிறான் அல்லவா...."

"செய்து கொள்ளட்டும்; இன்னும் பல கலியாணம் செய்து கொள்ளட்டும். அதனால் என்ன?"

"தம்பீ! மதுராத்தகனின் கலியாணங்கள் சாதாரண கலியாணங்கள் அல்ல. இராஜரீக கலியாணங்கள். பழுவேட்டரையர்களின் அத்தரங்க குழ்ச்சியைச் சேர்ந்த கலியாணங்கள்....!"

"தாத்தா! இன்னும் எதற்காக மாமனாகவே பேசிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்? விட்டுத் தொல்லுங்கள்! பழுவேட்டரையர்கள் என்னதான் விரும்புகிறார்கள்? ஊர் ஊராய்ச் சென்று அவர்கள் கூட்டம் போடுவதின் நோக்கம் என்ன? மதுராத்தகத் தேவனை வைத்துக் கொண்டு என்ன செய்யப் பார்க்கிறீர்கள்?" என்று ஆதித்த கரிகாலன் கேட்டான்.

"வேறு ஒன்றும் இல்லை. உனக்கும் உன் தம்பிக்கும் இராஜ்ய உரிமை இல்லையென்று செய்துவிட்டு, மதுராத்தகனைச் சொழ நாட்டின் சிம்மாசனத்தில் ஏற்ற எண்ணியிருக்கிறீர்கள். அதற்கு உன் தந்தையின் சம்மதத்தைப் பெறாததற்காகவே அவரைத் தஞ்சைக் கோட்டையில் சிறையில் வைத்திருப்பது போல் வைத்திருக்கிறீர்கள்!" என்று மிலாடுடைவார்.

நினைப் போலவே ஆற்ற
லும் ஆற்றலைப் போல அது
பலமும் பெற்று முதிர்ச்சி
அடைந்திருந்த திருக்கோவ
லார் மலையமான் அரசர்
கடைசிவாகக் கூறிய வார்த்

தைகளைக் கேட்டு, ஆதித்த கரிகாலன்
மூர்க்கையடைந்து விழுந்துவிடவில்லை
தான்! ஆறிலும் சிறிது தேரம் செயல்
இழுத்து லதம்பித்து நின்றுவிட்டான்.
பார்த்திபேந்திரனும் வாயடைத்துப் போய்
மென்னமாயி நின்றுன். கடலும் ஓசை
அடங்கி விட்டதாகத் தோன்றியது. தூரத்
தில் படகிலிருந்து பண்டங்களை இறக்கி
மரக்கலங்களைச் சற்றுலோரின் 'ஏலேலோ'
சத்தங்கூட அச்சமயம் அடங்கி நின்று
போகிருந்தது.

விபப்புக்கு இடங் கொடுத்து விட்டதற்
காக வெட்கப்பட்ட ஆதித்த கரிகாலன்,
சட்டென்று பாட்டனார் முகத்தை நிரிந்து
தோக்கி, "தாத்தா! இப்படியெல்லாம் நாடு
தகரங்களில் சிலர் பேசி வருவதாக என்
காதிலும் விழுந்தது. அது வெளும் பொய்
வதத்தி என்று என்னையிருந்தேன். நீங்கள்
இவ்வளவு திச்சமமாகச் சொல்கிறீர்களே?
தெரிந்து கொண்டுதான் சொல்கிறீர்களா?
இப்படியும் நடக்கக் கூடுமா!" என்றான்.

"ஏன் நடக்க முடியாது? உன் பாட்டனா
ருக்கு முன்னால் உன் பெரிய பாட்டனார்
கண்டராத்தித்தேவர்தானேசோழநாட்டை
ஆண்டார்! அவருடைய குமாரனுக்கு உங்
களைக் காட்டிலும் அதிக உரிமை இந்த ராஜ்
யத்தில் உண்டல்லவா?" என்றார் மலைய
மான் மிவாளுடையார்.

"இவ்வயே இல்லை! அந்த முழு அசடன்,
நாறு வார்த்தை பேசத் தெரியாதவன்,
கையில்வாய் எடுத்து அறியாதவன், பெண்
னாய்ப் பிரக்கத் தவறி ஆணாகப் பிரந்த
வன், - அவனுக்கு இந்த இராஜ்யம் உரிமை
வா? பால் மணம் மாறாத பன்னிரண்டாம்
பிராயத்தில் போர்க்களம் புகுந்தவர், வீர
பாண்டியன் தலை கொண்ட சிங்கம்,
தோய்வி என்பனையே அறியாத வீராதி
வீரர். ஆதித்த கரிகாலனுக்கு உரிமையா?

ஐயா! மிலாடுகடலாரே! வலதாமி விட்டபடியால் தக்கனாகடவ அறிவு கட மழுக்கி விட்டதா?" என்று சீறினார் பார்த்திபேந்திரன்.

அவனைக் கரிகாலன் அதட்டி அடக்கி விட்டு, "தாத்தா! எனக்கு இந்த இராஜ்யம் ஒரு பொருட்டு அல்ல. வேண்டுமானாலும் என் தகவாளின் உதவி கொண்டு இதைப் போன்ற பத்து இராஜ்யங்களை உதாபித்துக் கொள்வேன். ஆனால் இதில் நிவாயம் எப்படி? முதலிலேயே மதுராதகனுக்குத்தான் இராஜ்யம் என்று சொல்லியிருந்தால் நான் குறுக்கே நின்றிருக்கமாட்டேன். நாடு அறிவ, நகரம் அறிவ மக்கள் எல்லாகும் அறிவ எனக்குத்தான் அரசரிமை என்று இவ்வரசுப்பட்டாபிஷேகம் செய்துவிட்டு, இப்போது எப்படி மாறவாம்? உங்களுக்கு இது சம்மதமாயிருக்கிறதா?" என்று கேட்டான்.

"எனக்குச் சம்மதமாயில்லை. ஒரு தாணும் நான் சம்மதிக்கப் போவது மில்லை. நீ சம்மதித்து இராஜ்யத்தை மதுராதகனுக்குக் கொடுப்பதாகச் சொன்னால், முதலில் உன்னை இந்த வானால் கண்டதுண்டமாய் வெட்டிப் போடுவேன். பிறகு உன்னைப் பத்து மாதம் சுமத்து பெற்ற உன் தாயை வெட்டிப் போடுவேன். பிறகு உன் தாயைப் பெற்றவனாகிய நானும் என் தகவிலையே வெட்டிக் கொண்டு சாவேன். என் உடம்பில் உயிர் இருக்கும் வரை இந்தச் சோழராஜ்யம் உன்னை விட்டுப் போக விடேன்!" என்று அந்த வயோதிகர் கர்ஜித்த போது, அவருடைய மங்கிய கண்களில் மின்னொளி விரியது. உணர்ச்சி ஆவேசத்தில் தளர்ந்து போயிருந்த அவர்

உடம்பெல்லாம் நடுக்கிவது.

பார்த்திபேந்திரன், "அப்படிச் சொல்லுங்கள், தாத்தா! அப்படிச் சொல்லுங்கள்!" என்று கூவிக் கொண்டு ஒடிவந்து மலைமாரித் தழுவிச் கொண்டான். அவனுடைய கண்களில் கண்ணீர் பெருகிற்று.

கரிகாலனும் சேற்று நேரம் ஆழ்கடலை நோக்கிவவாறு இருந்தான். பிறகு பாட்டனாரைப் பார்த்து, "தாத்தா! தக்கனாகடவ என்னான் அதுவானால் தயக்கம் ஏன்? உடனே பண்ட திரட்டிக் கொண்டு தஞ்சைக்குப் புறப்படுவோம். பழுவேட்டையரசர்களையும் மற்றும் அவர்களைச் சேர்ந்த மழுவுவரசர், சம்புவரசர், முத்தரசர், முனைவரசர் எல்லோரையும் ஒரேயடியாக ஒழித்துவிட்டுத் தஞ்சைக் கோட்டையைப் பிடிப்போம். மதுராதகனைச் சிறையில் அடைப்போம். சக்கரவர்த்தியை விடுதலை செய்வோம். தக்கனாகடவ ஆரி எங்களுக்கு இருந்தால் போதும். தானும் பார்த்திபேந்திரனும் சேர்ந்தால், எங்களை வெல்லக் கூடியவர்கள் இந்தப் பூவுலகில் யார்?" என்று பெருமிதத்துடன் கூறினான்.

"உங்களைப் போலில் வெல்ல முடியாது; உண்மதான். ஆனால் சூழ்ச்சியும் சதியும் சேர்ந்து எதிர்த்தால் தீங்கள் என்ன செய்வீர்கள்? பண்ட வுடன் தீங்கள் தஞ்சையை நெருங்கும் போதே, பெற்ற தகப்பனுடன் மகன் வந்தும் செய்வ வ ரு வ த ா க க் கட்டிவிடுவார்கள்! அந்த அவமானத்தைத் தாங்காமல் சக்கரவர்த்தி உயிரை விட்டு விட்டார் என்றும் சொல்லி விடுவார்கள். அந்த நம்புபிற ஐனங்கனும் இருக்கக்கூடும் அல்லவா? அந்த நினைமையில், தீதான் என்ன செய்வாய், சூழ்த்தாய்! உன் மனமும் தளர்ச்சி அடைந்துவிடும்! பெற்ற தகப்பனோடு வந்தும் செய்வ வ த த வ ன் ன் ற ப ழிச் சொல்லை உன்னால் தாங்க முடியுமா?"

ஆதித்த கரிகாலன் தன் செவினைப் பொத்திக் கொண்டு, "சில

சிவா! கேட்கச் சகிக்கவில்லை!" என்றான்.

"அதனுல்தான் முதலிலேயே நான் சொன்னேன்: — பெரிய அபாயம் நம்மைச் சூழ்ந்திருக்கிறது என்று!"

"உபாயம் என்ன, தாத்தா! உபாயம் என்ன?"

"முதலில் இலங்கைக்கு நம்பிக்கையாவ ஆள் ஒருவனை அனுப்ப வேண்டும். அனுப்பி, அருள் மொழியை அழைத்து வரச் செய்ய வேண்டும். அவன் போர்க்களத்தை விட்டு, நன் விழிப்புடன் போர் வீரர்களை விட்டு, இலேசில் வர மாட்டான். அவன் மனத்தைத் திருப்பி அழைத்து வரக் கூடிய ஆற்றல் உள்ளவன் ஒருவனை அனுப்ப வேண்டும்..."

பார்த்திபேந்திரன் முன் வந்து, "ஐயா! நீங்கள் சம்மதம் கொடுத்தால் நானே போய் அழைத்து வருகிறேன்!" என்றான்.

"அது கரிகாலன் இஷ்டம்; உன் இஷ்டம். ஆனால் போகிறவன் வந்தபிறகு தேவனைப் போல் சம்பந்தமில்லாத காரியங்களைச் சம்பந்தம் செய்யக் கூடாது..."

"பார்த்தீர்களா? நான் சொன்னேனே?" என்றான் பார்த்திபேந்திரன்.

"வந்தபிறகு தேவனைப் பற்றித் தங்களுக்கு ஏதாவது நகவல் வந்திருக்கிறதா, தாத்தா?" என்று ஆதித்த கரிகாலன் கேட்டான்.

"அவனைப் பற்றி முதலில் எனக்குச் சந்தேகமாகக் கூட இருந்தது. அவனும் நம் எதிரிகளுடன் சேர்ந்து விட்டானே என்று. அப்படி நம் அந்தச் சந்தேகம் தெளிந்தது."

"பார்த்தாயா, பார்த்திபேந்திரா!" என்றான் கரிகாலன்.

"அவர் முழுதும் சொல்லட்டும். அதற்குள் அவசரப்படுகிறீர்களே? ஐயா! வந்தபிறகு தேவன் பேரில் தங்களுக்கு என்ன சந்தேகம் வந்தது?"

"சம்பவநாயகர் மானிகையில் கூட்டம் நடந்த அன்று அவனும் அங்கிருந்தான் என்று அறிந்தேன். ஆனால் சதியில் அவனுக்குச் சம்பந்தமில்லை"

யென்று பிறகு தெரிந்து கொண்டேன்."

"தாத்தா! இதெல்லாம் எப்படித் தங்களுக்குத் தெரிந்தது?"

"கடம்பூர் மானிகை விரகுத்துக்கு எனக்கு அழைப்பு வரவில்லை. அதிலேயே கொஞ்சம் சந்தேகம் உண்டாயிற்று. பிறகு, அங்கு வந்துவிட்டுத் திரும்பி வரக் குச்சென்ற குன்றத்தூரிக் கிழாளை வழியில் சிறைப்பிடித்து என் மனைக் கோட்டைச் சிறைக்குக் கொண்டு போனேன். அவரிடமிருந்து அங்கு நடந்தவைகளையெல்லாம் தெரிந்து கொண்டேன். வந்தபிறகு தேவன் சம்பவநாயகர் மனை கந்த மாறனின் சிறைத்தொழில்..."

"ஆமாம்; நம்முடைய சைன்யத்திலே இருவரும் இருந்தவர்கள் தானே? வடபெண்டைக் களையில் இருவரும் காவல் புரிந்தார்கள். அறிவித்து அவர்களுக்குச் சிறைத்தொழில் ஏற்பட்டிருந்தது எனக்குத் தெரியும்..."

"எப்படியோ, வந்தபிறகு தேவன் அன்றைக்கு அம்மானிகையில் இருந்தான். அவன் சதியில் சம்பந்தப்பட்டானா இல்லையா என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள முடியாமலிருந்தது. பிறகு அதற்கு ஒரு வழி கிடைத்தது. தஞ்சைக் கோட்டைக்குள் கந்தமாறனுடைய முதுகில் வந்தபிறகு தேவன் குத்திவிட்டுத் தப்பித்துச் சென்று விட்டான் என்று தெரிந்ததும்..."

"தாத்தா! இதை ஒரு நாளும் நான் நம்ப மாட்டேன். வந்தபிறகு தேவன் வேறு எது செய்தாலும் செய்யாவிட்டாலும் ஒருவனுடைய முதுகில் குத்தக் கூடியவன் அல்ல. அந்நேரம் சிறைத்தொழில் முதுகில் குத்தக் கூடிய சண்டாளன் அல்ல..."

"அந்தச் சிறைத்தொழில் தன் எஜமானுக்கு விரோதமான சதியில் ஈடுபட்டவன் என்று தெரிய வந்தால்? இவனையும் அந்தச் சதியில் சேர்ப்பதற்கு அந்தச் சிறைத்தொழில் ஒருவேளை முயற்சி செய்திருந்தால்?....."

"எப்படியிருந்தாலும் முகத்துக்கு முகம்நின்று சண்டையிட்டிருப்பானே"

தவிர ஒருதாளும் முதுகில் குத்தி விடுக்க மாட்டான்!"

"உன் சிதேகிதனிடம் உன்னுடைய தம்பிக்கையை விபக்கிடுறேன், தம்பி! உன்னை எப்படியோ இருக்கட்டும். கத்தமாறனுடைய முதுகில் குத்தியதாக வத்தியத்தேவன் பேரில் பழுவேட்டரைபர் கள் குற்றம் சுமத்தி அவனை வேட்டையாடி வருகிறார்கள். இவ்வளவுதான் எனக்குத் தெரியும். ஆகையால், வத்தியத்தேவனுக்கும் கத்தமாறனுக்கும் ஏதோ ஒரு விதத்தில் சண்டை வத்திருக்க வேண்டும். இதிலிருந்து அவன் உனக்கு எதிரான சதியில் சேர்த்திருக்கவில்லை என்று நிச்சயமாகிற தல்லவா?"

"அதற்கு இவ்வளவு தூரம் சாட்சியம் வேண்டியதில்லை. வத்தியத்தேவன் நம் விரோதிகளுடன் சேர்வது என்றால், அப்போது இந்தப் பூமியே தலைமேலாகிவிடும். அங்கு உடல் வறண்டு விடும். வானம் இடித்து விழும். சூரியன் இராத்திரியில் உதிப்பான். சோழர் சூலம் சர்வநாசகராக அடைபடும்...." என்று ஆதித்த கரிகாலன் பரபரப்போடு கூறினான்.

"இளவரசர் சொல்லுவதை நானும் ஒத்துக் கொள்வேன். வத்தியத்தேவன் ஒருதாளும் நமக்குத் துரோகம் செய்து எதிரிகளுடன் சேர மாட்டான். அவனிடம் நான் சொல்லும் குற்றம் ஒன்றே ஒன்று தான். அழகான பெண் முகத்தைக் கண்டால் வத்தியத்தேவன் தலை கிடுகிடுத்து விடுவான். அவனுடைய மதி மயங்கிவிடும்!"

இதைக் கேட்ட ஆதித்த கரிகாலன் புன்னகை புரிந்தான். "அது தெரிந்திருந்தபடியால்தான் சக்கரவர்த்தியிடம் ஓலைபைக் கொடுத்துவிட்டு, இளையபிராட்டியிடம் போகும்படி அவனை அனுப்பினேன். இளவரசியை ஒரு தடவை அவன் பார்த்து விட்டால், அப்பறம் தப்பு வது ஏது? அவளுக்கு அடிமைமாக இருக்க வேண்டியதுதானே?" என்றான்.

உடனே மலையமான் மிலாளுடையார், "ஓகோ! அப்படியா வத்தியத்

தேவனுக்குச் சொல்லி அனுப்பிவிடுக்கிறது? எனக்குத் தெரியாமல் போயிற்றே? தஞ்சாவூரை விட்டுக் கிளம்பிய பிறகு வத்தியத்தேவனிடமிருந்து ஏதாவது செய்தி வந்ததா? அவ்வது இளையபிராட்டியிடமிருந்தாவது செய்தி வந்ததா?" என்றார்.

"ஒவ்வொரு நிமிஷமும் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன், இதுவரை ஒன்றும் செய்தி வரவில்லை....."

"அருள்மொழி இவ்விடம் வந்த பிறகு உன் சகோதரியையும் இங்கே தருவித்துவிட வேண்டியதுதான். அப்பறம் நமக்கு ஒரு சகலையும் இல்லை. இளையபிராட்டியிடம் எல்லா யோசனையையும் விட்டுவிட்டு அவன் சொல்கிறபடி நாம் கேட்டு நடத்துவதால் போதும்!....."

"தாத்தா! இது விஷயத்தில் வத்தியத்தேவனைக் காட்டிலும் தாங்கள் மோசமாயிருக்கிறீர்களே?"

"ஆம், கரிகாலா! உன் சகோதரி இரண்டு வயதுக் குழந்தையாயிருந்த போதே கொடுங்கோலைக் கையில் பிடித்து விட்டான். என்னையும் உன் பாட்டியையும் தாய் தகப்பனையும் நான் இஷ்டப்படி ஆட்டி வந்தான். இப்போதும் என் வரைவில் அப்படித் தான். அவன் வைத்ததே எனக்குச் சட்டம். கரிகாலா! உன் சகோதரியைப் பற்றிச் சொன்னால் உனக்கு அது சூறையு என்று நினைக்காதே! உனக்கு அது பெருமைமே தவிர வேறில்லை. இளைய பிராட்டி குத்தவைபைப் போன்ற அறிவுச் செல்வத்தைப் படைத்தவரே ஆன்களிலோ, பெண்களிலோ இது வரைவில் பிறத்ததில்லை. நமது முதன் மந்திரி அதிருத்தப் பிரம்மராயர் எப்படிப்பட்டவர் என்பது உனக்குத் தெரியுமில்லவா? அவரை இளையபிராட்டியிடம் யோசனை கேட்பார் என்றால், வேறு என்ன சொல்வ வேண்டும்?" என்று மிலாளுடையார் ஒரே பரவசமாகப் பேசினார்.

வத்தியத்தேவனிடம் அருளைய கொண்ட பார்த்திபேந்திரன், "அதெல்லாம் சரிதான்; யார் இல்லை"

என்றார்கள்? ஆனால் ஒருவேளை வந்தியத் தேவன் இளைப்பிராட்டியைப் பார்ப்பதற்கு, மூன்றாவது வேறு ஒரு பெண் மூகத்தைப் பார்த்து மயங்கிவிருந்தால் என்ன செய்வது? உதாரணமாக, அந்தப் பழுலூர் இளையராணி என்றிருமோகினியைப் பார்த்திருந்தால்?... என்றான். கடைசி வார்த்தைகளை அவன் சற்றுத் தாமதத் தூரில் கூறிய படியால், கிழவரின் காதுல் அது விழவில்லை. ஆனால் ஆதித்த கரிகாலனின் காதுல் விழுந்தது. அவன் சட்டென்று திரும்பிக் கன்கனில் தீப்பொறி பறக்கப் பார்த்திபெந்திரனைப் பார்த்தான். அந்தப் பார்வை பல்லவ வீரனைக் கதிகவங்கச் செய்துவிட்டது.

மலைமான் பாறையிலிருந்து எழுந்து நின்று, "பார்த்திபெந்திரா! நீ நாளைக்கே இவங்கைக்குப் புறப்படுகிறாய் அல்லவா? வாலிபர்களுடைய உங்களுக்குப் பேசுவதற்கு எவ்வளவோ இருக்கும். நான் கிழவன், மெள்ள மெள்ள அரண்மனைக்குப் போய்ச் சேர்மினேன். தங்கள் பேச வேண்டியதைப் பேசிவிட்டுச் சாவகாசமாக வந்து சேருங்கள்!" என்றார்.

அவர் சற்றுத் தூரம் சென்றபிறகு பார்த்திபெந்திரன் ஆதித்த கரிகாலனைப் பார்த்து, "அரசே! என் தலைவா! தங்கள் மனத்தில் ஏதோ ஒரு சங்கடம் குடி கொண்டிருக்கிறது. ஏதோ ஒரு வேதனை தங்கள் உள்ளத்தை அரித்துக் கொண்டிருக்கிறது. அது பழுலூர் இளையராணி சம்பந்தமானது என்பதை நான் அறிவேன். பெரிய பழுவேட்டரைவரின் கலியாணத்தைப் பற்றியோ பழுலூர் இளையராணியைப் பற்றியோ பேசக் வரும்போதெல்லாம் தங்கள் தோற்றமே மாறி விடுகிறது. தங்கள் கண்கள் சிவந்து அவைக் கக்குகின்றன. எத்தனை காலம் இந்த வேதனையைத் தங்கள் மனத்திற்குள்ளேயே வைத்துக் கொண்டு புழுங்கப் போகிறீர்கள்? என்னைத் தங்கள் உயிருக்கு உயிரான சிநேகிதன் என்று ஆவிரத் தடவை கூறியிருக்கிறீர்கள். அப்படியப்பட்ட சிநேகிதனிடம் தங்கள் உள்ளத்தைத்

திறந்து காட்டக் கூடாதா? வேதனை இன்னதென்பதை எனைக்குச் சொல்லக் கூடாதா? பரிகாரம் ஏதாவது கண்டு பிடித்துச் சொல்ல எவக்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் அளிக்கக் கூடாதா? தங்கள் மனத்திற்குள்ளே வேதனைப் பட்டுப் புழுங்குவதைப் பார்த்துக் கொண்டு எத்தனை நாள்தான் நான் கம்மா இருக்க முடியும்?" என்று அடங்கா ஆர்வத்தோடு கூறினான்.

ஆதித்த கரிகாலன் ஒரு நெடிய பெருமூச்சு விட்டு, "கண்பா! என் மன வேதனை என்றும் தீராத வேதனை, என் உயிரோடு மடிய வேண்டிய வேதனை. அதற்குப் பரிகாரமே கிடையாது. ஆயினும் உன்னிடம் சொல்லக் கூடாது என்பதில்லை. இன்றிரவு சொல்லுகிறேன். இப்போது கிழவருடைய அரண்மனைக்குப் போய்ச் சேர்வோம். அவரைத் தனியாக அணுப்புவது உசிதமில்லை!" என்று கூறிப் பாறையிலிருந்து அழுந்தான்.

(தொடரும்)

இந்த இதம் அமைப வேண்டும்

சுருதி

“கோலி கலர் இருக்காப்பா?”

பெட்டிக் கடைப் பையல் நிமிர்ந்தான். படித்துக் கொண்டிருந்த பெப்பரை வெட்டுத்துடன் மடித்து வைத்தான்.

என்னக்க சார் வேணும்?”

நிறும்பையும் சொன்னான். வானிலில் குளிர்ந்த நீர்ச் சோடாய் பாட்டிகள் குழிவிருந்தன. பெட்டிக் கடைப் பையல் ஒன்றை எடுத்து உடைத்தான். “நான் வேணுக்காரா?”

“உம்.”

உன்னக்கையில் துணை எத்தி விட்டதைத் தவிரிப்பீ அடித்தான். சிளிர்ந்து என் குகத்தில் தெறித்தது. என் வாழ்க்கையில் நான் குடிக்கிற மூதல் கோலி கலர், வெறும் சாக்சரின் தண்ணீர். எனக்குப் பூர்விகம் திருச்சிராப்பள்ளி, வேலை நிமித்தம் டெல்லி போய்விட்டேன். அடிக்கடி வெளிநாடு போகிற உத்தியோகம். அங்கேயும் இங்கேயுமாய் வயது போனது தெரியவில்லை. பெண் கம்பாணத்துக்கு வளர்ந்துவிட்டான். ஒரு கலியாணத்துக்கு வேண்டிய கலை பொருட்களையும் என் மனைவி தவாராய்ச் சேர்த்திருக்கிறாள். மாப்பிள்ளை மட்டும் தான் தேட வேண்டும் இரண்டு மாதம் விடப் போட்டேன். சென்னையில் என் கைத்துரை விட்டில் தக்கி ஜாதக வேட்டையில் இறங்கியிருக்கிறேன்.

பெட்டிக் கடைப் பையல் என் சட்டைகளைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். முழுக் கைச் சட்டை. அமெரிக்காவில் கட்டம் போட்டது. இந்த வயதில் இது போன்ற கட்டக்களில் சட்டை அணிந்து அவன் திறமைய் பேரைப் பார்த்திருக்க முடியாது. அட்டரல் சட்டைப் பையனிடம் கொடுத்தேன். ரொம்ப நேரமாக அலைகிறேன். வெறுமனே விவாசம் கேட்டுப் போக வேண்டாமென்றுதான் கோலி கலர் குடித்தேன்.

பெயர் ஹரிஹரன். டி.பி.என்.லில் சிடைவர் ஆனவர். டெல்லி தம்பர்கள் வட்டாரத்தில் அலருகூடய மகன் ஜாதகம் எப்படியோ எங்களிடம் வந்தது. ஒரே பையன். தாயார், இரண்டு சகோதரிகள் இருக்கிறார்கள். என் மகன் ஜாஸ்கி அமெரிக்காவில் படிக்கிறான். அவருகூடய ஜாதகத்தோடு பொருத்திருப்பதாக ஜோதிடர்கள் சொல்லுகிறார்கள். இக்கேதான் மேற்கு அள்ளு தகவல் எங்கேயோ இருக்கிறது. அலருகூடய மகனும் வெளிநாட்டில்தான் படிக்கிறான். பெட்டிக் கடைப் பையனுக்கு விவாசம் தெரியவில்லை. வெளியில் இறக்க போசணியாய் இருந்தது. மணி பார்த்தேன். ஹன்றிக் பிப்பெரிது. கடைலில் பையன் மீண்டும் பேப்பர் படிக்க ஆரம்பித்துவிட்டான். நான் நிறும்பையும் அட்டரல் தேடிப் புறப்பட்டேன்.

“என்னிச்சம்பழம் இருக்காமமா?” கரங்கறிக் கடை. கடைலில் பெண் ஒருத்தி அபார்த்திருந்தாள். ஆழமனியப் பார்த்திரங்களை உருட்டி அவன் குழத்தை வினாவாடிக்கொண்டிருந்தது. என் குரலில் அது திடுக்கிட்டு விட்டது. என்னயே அது பார்த்துக் கொண்டிருந்தது. வானில் மேலாணத்தில் நாக்கை அழுத்திக் குழத்தைவாய் பார்த்துச் சப்தமொழப்பினான். அம்மாக்காரி விழித்துக் கொண்டான். என்னக்க வேணும்?”

ஹரிஹரன் விவாசத்தைத் தீட்டினான். அவளுக்கு ஆல்விலட் தெரியவில்லை. படித்துக் காட்டினான். போலித்தான். “சிலம்பா இருப்பாரா?” என்று கேட்டான்.

“எனக்குத் தெரியாது. நான் ஹரிஹரனைப் பார்த்ததில்கூட இதுவரை தொடர்பு கடிதம் மூலம்தான்.”

அந்தப் பெண் கடைக்குக் சட்டெனக் குளிர்ந்து வாரையோ எழுப்பினாள். அவன் காலடியில், கடைக்குள்ளாக இந்தநி நேரமும் அவன் கணவன் துய்கியிருக்கிறான். சிலந்தி கண்கூடல் அவன் எழுத்து கொண்டான். கோரைப் பானின் தடம் கன்னக் களில் பதிந்திருக்கிறது. மெல்லிய காற்றில் மூன் சிகலையா அவன் விவாசச் சட்டைப் பார்த்தான். “தோ, இக்கதான். பையன் வெளிநாட்டிலே இருக்காரிக்குடா? ஆமாவா? அப்ப அவருதான். நம்ம கடைக்கு வரிறவருதான்!”

“கறிகாவெல்லாம் தாராளமாய் வாக்குவாரா?”

“அதெல்லாம் நல்லா வாக்குவாங்க. இப்பக் கூட சித்த மின்னிக்க ஒரு மியோ உருவிக் கிறுக்கு வாக்கிக்கிணு போருரு.”

தோட்டத்துடன் கூடிய சிறிய வீடு. கோவமெல்லாம் தடபுடலாய் இருந்தது. வயதில் குடும்பமாய் இருக்குமோ? என் மகன் ஜாஸ்கிக்குக் கணவன் தெரியாது. அவாவது மோரிக் குழம்பு உன்னிட்ட உன்னரிக் கணவன். தூடுகள். ஹாட் கேக் என்று சப்பென்ற அந்த ஊரிக் கணவன் எல்லாம் வரும். ஹரிஹரனுகூடய பெண் ஒருத்தி அமெரிக்காவில் படித்திருக்கிறாள். எனவே ஜாஸ்கியைப் புரிந்து கொள்வாரிகள். தவிரவும், ஹரிஹரன் இரண்டு பெண் கணவியை தன் படிக்க வைத்திருக்கிறான்.

ம.வே. சிவகுமார்

அவரைப் பற்றிக் கிடைத்த விவரங்களி-
லிருந்து ஹரிஜனரின் மிகவும் முற்போக்கான
வரையில் தோற்றமளிக்கிறார். பெண்களை
அடக்கி வைக்காதவர். திறமை இருப்பின்
வைத்துவிடப்பவர். எனக்கு ஜாஸ்தியில் எத்-
தொகையும் முக்கியம். இது தங்க இடம் என்று
பொறுத்து. அவன் எனக்கு ஒரே பெண். நேன்
குணிகர மாதிரி இருப்பான். தம்முடைய சராசரி
அம்பிப் பையன்களுக்கு அவரைப் பார்த்தால்
காம்ப்கெனக் வந்துவிடும். புத்திரனா. அந்த
பொறுத்து. அதன் காரணம். அவன் தங்கப்பயிற்சியைப்
இருக்க வேண்டும். ஹரிஜனரின் விட்டு வரைய
நிறத்தே இருக்கிறது. வலது காலைத் துக்கி
வைத்து உட்கொண்டிருக்கிறான்.

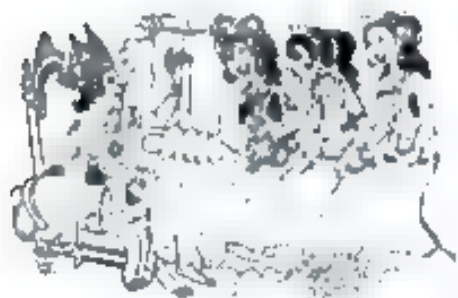
வரவேற்புறையில் யாரோ அவனை இருத்-
தான் பொறுத்து இருக்க வேண்டும். ஒரு
பார்க்கையில் அந்தக் கட்டகாரர் சொன்னான்.
மிகவிடுவதற்கு - கழவனிடம் உட்கொ-
ண்டான். ஹரிஜன் அழகம் ஒரு விவரம்
நிறுத்திவிடுகிறார்கள். காசிக்கத் தெரிந்தவர்
உன் பார்த்து இருக்க வேண்டும். எனக்கு
அந்த ஆசை மீண்டும் வந்துவிட்டது. இந்த
இடம் ஜாஸ்திக்கு அமைவ வேண்டும்.
இந்தப் பொறுத்து. ஒன்பது வயது இருக்-
கது இவனுக்கு. மரியாதை படித்திருக்-
கிறான். இதெல்லாம் கற்பித்து வருவதற்கு.
இரத்தத்தில் பெறுவது. ஹரிஜனரின் குடும்பம்
பண்பு தெரிந்த குடும்பம். ஜாஸ்தி இடமே
வாழ்க்கையாக வேண்டும். இந்த விட்டுக்கு
ஒரு வாரை இருக்கிறது. ஒவ்வொரு வி-
டுக்குமே ஒரு வாரை உண்டு. இந்த விட்டில்
வாசனை விசேஷமாக இருக்கிறது. கவிதையும்
இதையும் பண்பும் வந்து முக்கனத் துணை
கிறது. கச்சிப்பை எடுத்து ஒரு நடவலை
முக்கன அழுத்திவைத்துக்கொண்டேன்.
கிட்டை விவசியம். ஹரிஜனரின் வந்தார்
இந்த ஆன் எனக்கு எல்லாவிதங்களிலும்
எடு கொடுக்கிறார். சிவப்பூத்தான். மிக
கொண்டிருக்கிறான் முக்கனக் கண்ணாடி
போட்டு அழகம் தரைத்தலை "ஹரிஜ-
னரின் கண்ணாடி கொண்டுள்ளான் ஆரம்பித்த
கக் கொஞ்சம் கை மேல்பார் போகிறுக்-
கிறது. ஆனால் கண்ணாடிப் போகிறார். முக்கனில்
பூச்சிகளின் துறையிலேயும். ஹரிஜனரின்
மிகவி காப்பி கொண்டு வந்து. கைகப்பி.
புக்கித்தான் போனான். அவரும் "இருக்கி-

ராப்புகள்" என்று. 'அட்டே' என்று. உதிர்ந்த பெயர்களின் வைத்து உறவு உண்டா-
எனத் தெரியுமே. விட்டி முட்டி வந்து அப்-
புறம் ஒன்றும் புரியவில்லை. அந்தப் பொறு-
யல் வந்து என் கைகள் மாப்பிள்ளைப்
வைக்கப் போட்டானா வைத்தான்.

சபாக்கு. சரியான ஜோடி. ஜாஸ்திக்கு
இருக்கான கப்பிரம். எனக்கு உன்னதமாக
விவரித்து. உடவுசே. இந்த இடம் என் மு-
குக்கு அமைவ வேண்டும். சீரவரிசைமேல்
லாம் நடபுடல் பண்ணிவிடலாம். ஆனால்
ஒரு சிலைச் சிக்கல் இருக்கிறது. ஜாஸ்திக்கு
ஆவியும் தட்சத்திரம். பின்னக்கு அம்மா
யோ அவ்வது அப்பாயோ இருக்கக் கூடாது.
ஹரிஜனரின் பக்கத்தில் இப்போது அவர்
மிகவி வந்து உட்கார்த்து கொண்டான்.

அந்தப் பொறுப்பின் தாயார் ஹரிஜ-
னின் மூத்த மகன். விவரித்து வந்திருக்கிறான்.
இவந்தான் வெளிநாட்டில் படித்தவர்.
என்கையால் இருக்கிறான். பொதுவாகவே
அடக்கமான குடும்பம். ஹரிஜனரின் மகன்
அபாரமாய்ப் படித்திருக்கிறான். பெ-
ருக்குப் பிள்ளை ஏகமாய் அவன் ஒட்டி-
விருத்த எழுத்துக்களைப் பார்த்து அந்தப்
போனான். அவரைப் பற்றிய பேச்சில்
அவன் குடும்பத்தாருக்கு இவன்போல ஒரு
மரியாதை படிப்பது. அந்தப் பொறுப்பின்
வாரும் கொல்லாமே வந்து கவி தம்மன்
கை எடுத்துப் போனான். ஜாஸ்தி இந்த
விட்டில் தான் வாழ்க்கைப் பட வேண்டும்.
இது புத்தி செயல்படுகிற குடும்பம் தான்
செய்யக் கூடியது எதுவுமில்லை. ஆவியும்
தட்சத்திரம் பற்றிய கையொப்பை எப்-
போதும் தான் மனத்தில் வைத்திருக்கிறேன்.
பலமுறை சொல்லித் தோற்றப் போன
கை. என் கைகள் தங்கப்பயிற்சியை தான்
ஆசைதான் படலாம். எதுவும் செயல் முடி-
வாது. தொண்டையைக் கிணத்துக் கொண்-
டேன் ஹரிஜனரின் குடும்பத்தாரைப் பார்த்து
என்னுடைய கால்களை சிரிப்பை உதிர்ந்-
தேன். ஆவியும் தட்சத்திரத்தைப் பற்றிய
தான் எனது ஆராய்ச்சிகளைத் தாக்கல்
செய்யத் தயாரானேன்.

"அதில் பாராடுகன் மிகவி ஹரிஜனரின்...."
ஒருகைத் திறத்தினான். ஹரிஜனரின் மூத்த
கைப் பார்த்தேன் மாதிரி செய்கிறான் ஜா.

"சம்பவம், ஹரிஜன், நான் கா... திங்கள்
முடியும் உடனே புகாரைத்திருத்த வேண்டும்"
"எதற்குப் பிரய?"
"புகாரைத் திருத்த வேண்டும்..."

சுய-சந்தான முகுந்தன்

சுத்யா தீர்க்கமாக ஒரு மூச்சு இழுத்துக் கொண்டாள். பிறகு பேச ஆரம்பித்தாள். "கையைப் பினைத்து கொண்டு திறக்கிறேன் முகுந்தன்! வெளியிலே போய், எதிரக் கடைக்காரர் விட்டத சொல்லி, சீக்கிரமாக ஒரு ஆட்டோ பிடித்துக் கொண்டு வர சொல்லி வயி பிராண்டை போகிறது!"

"ஊர் சுத்யா.... தெரியாததனமாகக் கட்டு விட்டேன்... அந்த நாளையப் போன குண்டு உன் மாபியே பாலும் என்று நான் எதிர்பார்க்கவே இல்லை...."

"முட்டாள்! மாபியே குண்டு பாய்ந்திருந்தால் நான் இப்படி உங்களுக்கு பேசிக் கொண்டிருக்க முடியுமா? நீ என் முழுவதானிலே கட்டுத் தொலைந்திருக்கிறாய்... தொண்டைவென்று பேசிக் கொண்டிருக்காமல் நான் சொன்னதைச் செய், போ!"

அடுத்த ஐந்தாவது நிமிடம் ஓர் ஆட்டோ சுத்யா, அருண், எதிர்க் கடைக்காரர் ஆவிய மூவரையும் சுமந்து கொண்டு பறந்தது. போகும்போதே, "எனக்குத் தெரிந்த டாக்டர் ஒருத்தர் போடும்பாக்கத்தில் நான்கு நேரம் வைத்திருக்கிறார். அங்கேயே போகலாம்" என்று சொல்லிவிட்டான் சுத்யா.

அருணின் தொனில் ஒரு கைபும், கடைக்காரர் தொனில் ஒரு கைபுமாக தொண்டிய படியே நான்கு நேரம் நேராமுக்குள் அழைத்த

சுத்யாவை, "வாய்வா! நீ எந்த நிமிஷமும் வருவேய் என்று எதிர்பார்த்துக் காத்திட்டிருக்கிறேன்!" என்று உற்சாகத்துடன் வரவேற்று அந்த டாக்டர், முழங்காவில் அவசரத்துக்குப் போடப்பட்டிருந்த கட்டைப் பிரித்துப் பார்த்துவிட்டு, "அச்சா!" என்று வியத்தார். "எந்த வாதம் மூடலாகக் கட்டை இப்படி?"

"ஊ... நான் நான்தான் டாக்டர்!" - மெதுவாகச் சொல்ல அருண் முறைத்தார். முழங்காவில் கெட்டிப் பெயர்க்கக் கூடத் தெரியவில்லையோ அம்பே! நீ கட்ட குண்டு முட்டிக்கு ஒண்ணை அங்குலம் மெல்ல பக்கமாக உராய்த்து கொண்டு போயிருக்கு... துப்புக் கெட்ட பவலா இருக்கியே!"

"குண்டு என்னை போயிருக்குமா டாக்டர்?"

"நீ எந்த இடத்திலே வந்த இவனைக் கட்டியோ அங்கேயே ஒரு முனையிலே விடக்கும். தேடி எடுத்து, கொண்டு அருடா அம்பே! துப்பாக்கி என்று சொல்லக் கூட நீ வாய்க் கிழி!" என்று டாக்டர் சொன்னதைக் கேட்டதும் அந்தவன் வலியிலும் வேதனை மீறும் சத்யாவும் வாய்க்குக் கிரித்தான்.

காவல்துறை கத்தம் செய்து, சுத்யாவ் போட்டு, ஊடு ஒற்றி, தாக்க மாத்திரை கொடுத்தது. ஓர் அளவையில் சத்யாவைப் படுக்க வைத்துவிட்டு வெளியே வந்த டாக்டர் சீடம் அடைந்ததன்மேல் "கலிக்கு ஒன்றும் ஆபத்தில்லை!" என்று கெட்டுவிட்டு, தாக்கைக் கடித்துக் கொண்டான் அருண்.

"இன்னும் அருக நிமிஷம் நீ இங்கே நின்றுகூட உலிக்குத்தான் ஆபத்து உன் கலிநாற்கு கிழிந்து, குடும் உருவிப் பார்த்து

விடுவேன்! போய் வா வெளியே!"

டாக்டர் போட்ட சப்தத்தில் மிரண்டு போய் வாசலுக்கு விரைந்து ஓட்டோலில் தாவி ஏதிக் கொண்டான் அருண்.

மீதுதான்.

அபிசேகக் மட்டம் போடுவதென்று முடிவு செய்துவிட்டு, காலை டிபனை முடித்துக் கொண்டு நூலகம் நேறாமுக்கு விரைந்தான் அருண்.

அவன் சென்ற சமயம், கட்புலில் எழுந்து உட்கார்ந்து பூரி கிழங்கை ஒரு பிடி பிடித்துக் கொண்டிருந்தான் சத்யா. அவனிடம் கால் நலன் விசாரித்துவிட்டு, தான் அவனைக் கட நேர்ந்த பின்னணிப்பை விளக்கினான் அருண். அவன் சொல்லக் சொல்ல, மெலிதாகச் சிரித்துக் கொண்டிருந்தான் சத்யா.

"அடே முட்டைக் கண்ணா! தீ எதையும் கவப்பதில் நம்பி விடுவாய் என்று நன்றாகத் தெரிந்து வைத்துக் கொண்டு என் எதிரிகன் உன்னைப் பயன்படுத்திவிடுக்கிறார்கள். தான் நேற்று ஒன்பது மணிக்கு வீடு திரும்புவேன் என்பதை எப்படியோ முன்கூட்டியே தெரிந்து கொண்டு, உன்னிடம் அழகாக ஒரு கதை ஜோடித்திருக்கிறார்கள்... ஒன்பது மணி வாக்கில் நுழையுபவன் என் எதிரியாகத் தான் இருப்பான் என்று நீ முடிவு கட்டி, கட்டு விட்டாய், சரி... போனதெல்லாம் போகட்டும், தான் உன்னிடம் கொடுத்த உயரினையும், இரண்டுலட்ச ரூபாய்ப்பணத்தையும் வாங்கி பத்திரமாக வைத்திருக்கிறாயா — அல்லது அவற்றையும் என் பெயரைச் சால்லி உன்னிடமிருந்து எவருவது

அடித்துக் கொண்டு போய்விட்டானா?"

ஒரேயடியாக மட்டம் தட்டாதே சத்யா... நீ கொடுத்த அந்த இரண்டுமே படுபத்திரமாக இருக்கின்றன....

எங்கெவதற்குக்கொழும்குக்கவிட்டியே தானே?"

"இல்லை..., வேறு வேறு இடத்திலே... அதைப் பற்றி அப்புறம் சொல்கிறேன்... முதலிலே உன் விவகாரம் பூராவும் எனக்குத் தெரிந்தாக வேண்டும்... ஒவ்வொரு தரமும் உன்னைச் சந்திக்கும்போதெல்லாம் எதையும் விவரவாரியாகக் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ள முடியாமலே தட்டிப் போய் விடுகிறது... இப்போது நீ கம்மாதானே இருக்கிறாய் சொல்லு!"

"வாசி முட்டைக் கண்ணா! எனக்கு இன்னைக்குத் தலைக்கு மேலே வேறு இருக்கிறது... டிபனைச் சாப்பிட்டுவிட்டு வெளியே புறப்படப் போகிறேன்."

"அடிபட்ட காலும் பேண்டேஜுமாக வா?"

"கூட தாஜ சக்கரமும் வைத்துக் கொள்ளப் போகிறேன். நிற்பேன் இராமானுஜ் என் நேருலா, எனக்கு ஆட்சேபணை யில்லை..."

டாக்டர் சிரித்துக் கொண்டே உள்ளே நுழைந்தார். அருணைக் கண்டதும், "என்ன! இன்னிக் குவாரைக் கட்டப் போறே?" என்று விசாரித்தார். சத்யாவிடம், "பிரையேட் டாக்ஸிக்குப் போன் பண்ணிக் கொல்லிவிட்டேன்... இப்போது வந்துவிடும்..., ரொம்பவும் ஸ்ட்ரெஸின் பண்ணிக் கொள்ளாமல் போய் வாருங்கள்!" என்றார்.

நலை வளர்ச்சி போர்ன்விடா பயிற்சி!

அன்பைப், அறிவுக், ~~பேர்ன்விடா~~ போர்ன்விடா
கோகோ, மாவுட், பால் மற்றும் அதன் சேலியின்
கூட்டி நலவளத்தை கொள்க. போர்ன்விடா
குழந்தைகள் யிட விரும்பும் அந் நனிச் சுவைவாய்
யானது குடித்துடன் அளிக்கிறது.

திரும்பு போர்ன்விடா அளிக்கப்படுகிற
குழந்தைகள் வேலையில் விளையாட்டிலும்
உற்சாகப்போடுகிறார்கள். அது, அவர்களுக்கு
ஆரோக்கியத்தையும் உறுதுணையையும்
அளிக்கிறது. அவர்களுடைய வாழ்க்கைக்கு
எல்லா வகையிலும் உயர்வு அளிக்கிறது.

அதன் நனிச் சுவையுடன் இணைந்திட்ட
இக்கறைய லாபத்தில்.

போர்ன்விடா
போர்ன்விடா

"அதோ பேர்குவே, அவன் காதலிப் பெற தானும் இருபது வருஷமா முயற்சி செய்கிறேன்! முடியலே!"

"ஊர் அந்தப் பெண்?"

"என் கண்ணிதான்!"

— கடனார் கண்ணிஸ்பாய்.

"சார்! உங்க பெண் ஏதா பார்க்காவினாலே தானே வேலை பார்க்கினாள்? அவன் பெயர் லோகநாதரே?" — சட்டென்று கேட்டாள் அருண்.

"இவரும் உங்க இன்ட்டலிஜென்ஸ் ஆபீசர்களிலே இருந்தா?"

"எஸ்! அப்படித்தான்!" — ராஜகோபால் முத்திக் கொண்டு தானே பதிலளித்தான் அருண்.

"அட அப்படியே! என்று ராஜகோபால் அவனை ஒரு பார்வை பார்த்தார். பிறகு, "உம், சொல்லுங்கள் மிஸ்டர் பாலகந்தரம்! எப்படி இந்த நெராவியை கடத்தல் நெராவியே ஆய்வித்தீர்கள்?" என்று அந்தப் பெரிய மனிதரிடம் கேட்டார்.

"என் பிஸினைஸ்லே எனக்கு அதிக வரம்பு விடைக்காததாலே, எவீட்டன் நோய்க்கு மருத்து வண்டுபிடிச்சே. ஏராளமாகப் பணம் சம்பாதித்து விடலாமென்று அதற்கான முயற்சிகளில் என் ஆராய்ச்சிப் பிரிவை முறிக்கிவிட்டேன்... பணத்தைத் தள்ளுவாராகச் சொல்லுவிட்டேன்... வெளி விடே நினைவுக் கடன் வாங்கினேன்... பறி கிடுத்து வட்டசெய்யச் சொல்வானதாக எல்லா சிட்மும் சொன்னேனே தவிர, அதைப் போலதான் மட்டும்கூடுவனமாக வாசித்தேன்... என்றுலே மருத்துக்கான போர்முனைவைக் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை... ஏதா அந்த விஷயத்தில் என்னைத் தோற்கடித்து விட்டது. பண நஷ்டம்... தவிர, வழக்கமான தயாரிப்புகளை உற்பத்தி செய்யப் பணமில்லாததனாலும்... இப்படியப்பட்ட சந்தர்ப்பத்திலே தான், பிஸினைஸ் டிரீ போய் விட்டதே தாய் தாடு நிறுப்புகிற போது, பாரிஸ் டி கால் டிப் போர்டிலே ஆல்பர்ட் சென்னாரா என்பவனைச் சந்தித்தேன்... அவன்..."

"கோலாவினே பிறகு, செல்வகுரீயே வாழ்த்து, ரொம்ப வருஷங்களுக்கு முன்னாலேயே மெட்ராசுக்கு வந்து போக ஆரம்பித்தவன்... நினைவு மொழிகள் தெரிந்தவன்... தமிழ் ரொம்ப நன்றாகப் பேசுவான்... அவன் கடத்தல் செய்வாத பொருளை விடலாது..."

ராஜகோபால் விவரம் சொல்லச் சொல்ல, அருண் காதில், "என் டயரிஸிலே இந்த விவரமெல்லாம் இருக்கு!" என்று கவனித்தான் சத்யா.

"ஆல்பர்ட்டுக்கு நெராவியை கடத்துவதில் ரொம்ப ஏற்பாட்டிருந்ததால் என் உதவியை நாடினான். அதன்படி, என் ஸ்பாக்கரிக்கு ரா-மெனரீயல்ஸ் இறக்குமதி செய்கிற சாக் கில், அவன்தாடுகளிலிருந்து நெராவியைப் பொட்டவங்களைவும் வரவழைத்தேன்... வெறிகன்ஸ் பாக்கெட்ஸ்-க்குள் சின்னச் சின்ன நெராவியைப் பொட்டவங்களையும் ஒளித்து வைத்து அனுப்புவார்கள்... நம்மது சந்தேகம்வராதபடி இருக்க, இப்படி ஒருபுத்தியைக் கவலான், என் ஆல்பர்ட்... ஏரக்கு எங்கள் கோடவனுக்கு வத்துலிடும்... தானே பாக்கெட்டைப் பிரித்து, நெராவியைப் பொட்டவங்களை இந்தப் பங்களைக்குக் கொண்டு வருவேன்... அவ்வப்போது ஆல்பர்ட் எனக்கு ஸ்போன் பஸ்ஸுவான்... நான் இந்த நெராவியைப் பாக்கெட்டாகவே அவன் சொல்கிற பார்ட்டியிலேயே கொடுத்துவிட்டு, பணத்தை வாங்கி வருவேன்... ஆல்பர்ட் ஆனதுப்பி, பணத்தை கலெக்ட் பண்ணிக் கொடுவான்... எனக்கும் கைநிறைவுக் கமிஷன் விடைக்கும்... நான் என்னவோ மெம்பர் சர்க்காரத்தால் இந்த வேலையில் ஈடுபட்டிருந்தேன்... என் தங்கடத்தை ஓரளவுக்கு ஈடு கட்டிக் கொண்டே பிறகு, எவீட்டன் நோய்க் கான மருத்து தயாரிப்பில் ஈடுபடத் தீர்மானித்திருந்தேன்... அதற்காகவே அந்த மருத்து கிபார்ட்டுவானை எப்படியாவது கைப்பற்றிக் கொண்டு வரச் சொல்லி, என் மகன் லோகநாதரோடாவியே வேலையில் அமர்த்திவிடுகிறேன்... இதுதான் சார் உண்மை."

சொல்லி முடித்துவிட்டு, ஒரு பெருமூச்சு விட்டார் அந்தப் பெரிய மனிதர் பாலகந்தரம்.

"சரி... மற்ற விஷயங்களை எங்கள் ஆபீஸ் போய்ப் பேசிக் கொள்வோம்... அதற்கு முன்னால் இந்த அன்றைய நெராக் பண்ணைமேய்டு வேலை இருக்கிறது..." என்று ராஜகோபால் மனமனமென்று, காரியத்தில் இறங்கினார்.

தற்பது நிமிடங்களுக்குப் பிறகு பாலகந்தரத்தையும் ஜிப்பிஸ் ஏற்றிக் கொண்டு புறப்பட்டார்கள்.

ஜிப்பிஸ் போகும் போது சத்யாவிடம் மெதுவாக விசாரித்தான் அருண். "இப்போ ஆபீசுக்குப் போன உடனே, பாலகந்தரத்திடம் செட்டென்ட் எழுதி வாங்கிக் கொண்டு விட்டு, பெரிசில் விட்டுவிடுவார்களா?"

பாலகந்தரத்திடமிருந்து சத்யா, "அது ஆல்பர்ட்டு கைப்பத்தில் நடக்கிற விஷய மிதான்... போய் சொல்கிறோர் அல்லது அவர் சொன்னது முழுமையும் உண்மை தானே என்று—டிடெக்டர்களுவிடையுள் பார்ப்பார்கள், இருப்பி ஏற்பாடுகளிலெல்லாம் வெட்டதால் ஹி போடுவார்கள்... எனக்கென்னவோ இந்த ஆள் நெருங்குதல் போய், நான் தோஷமும் கடலை உருவாக்கவும் நின்றுவார் என்றுதான் நோன்று இருந்தேன்."

அதனெல்லாம்? அவருடைய பெரிய மூளை டிரீமெது பாதிக்காதே!"

விஸ்ட்ரம்

ஒரு டயபடிக் உணவு

நீரிழிவுக்காரர்களுக்கென்றே பிரத்யேகமாக
வடிவமைக்கப்பட்டது.

சோர்வை நீக்கி, சக்தியை கொடுத்து
தேம்பை ஊட்டுகின்றது

கொழுப்புச் சத்து சிறிதும் இல்லாதது

முழுவதும் தானிய, பருப்பு வகைகளால் ஆனது

செயற்கை வண்ணமோ, மணமோ, ருசியோ
சேர்க்கப்படாதது இயற்கை தந்த பாதுகாப்புடன்
அளிக்கப்படுகிறது

ஸ்பென்ஸர்ஸ், சித்தாமணி, தீவிரன் மற்றும் எல்லா மருத்துக் கடைகளிலும், டிபார்ட்மெண்ட் கடைகளிலும் கிடைக்கும்.

“அதென்னவோ உண்மையானது!”

“இவருக்காகத்தான் — இன்னும் குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமானால் — இவருடைய மகன் வேகாவுக்காக அந்த ஸ்பார்டா லானைப் தேடி அங்கிறேன்... அதுவானால் கைதுவியிப் போய்க் கொண்டிருக்கிறதா!”

“ஸ்பார்டாலானா? எங்கும் போய்விடவில்லை... பத்திரமாக இருக்கிறது!”

“எங்கே? எங்கே?”

“நான் கொடுத்தேனே டயரி — அதற்குள் அந்த ஸ்பார்டாலா பேப்பரை எடுத்து வைத்தேன்...”

“வண்டியை விழுத்தச் சொல்லுடா சத்வா... இப்பவே போய் அதை எடுக்க வேண்டும்...”

“டயரிதான் பத்திரமாக இருப்பதாகச் சொன்னாயே!”

“அதை எனக்கு வேண்டிய ஆணைகளைச் சதாவீடம் கொடுத்து வைத்திருக்கிறேன்... அந்த ஆளுக்கு அவ்வளவாகப் பத்திர உணர்ச்சி இடையாது!”

“அவட்டிக் கொன்னாமலிரு... ராஜா கோபால் சார் நம்மைவிட்டதும் தெரே சதா கடைக்கும் போயேன் இருண்டு பெரும்...”

விற்பகல் 12.60 க்கு அருணம் சத்வாவும் சதா கடைக்கும் போய்ச் சேர்ந்த போது அவர் கண்ணியின்னுவென்று திரைச்செய் போட்டுக் கொண்டிருந்தார். இவர்களைக் கண்டதும், “ஹே சார் அக்கிரமத்தை!” என்று ஆரம்பித்து, புதிதாகக் கடைசிக் அப் ரெண்டியலாகச் சேர்ந்திருந்த வயன் பீது புகாரிக் காண்டம் படித்தார். “ஷெயிங் கத்துக்கடா கம்பெனிலே... செங்குரான் சார்... கத்திரியே இருந்த சோப் துறையை. இந்த டிராவரிலே இருந்த பெப்பர்களைவே வழிக்கக் குப்பைத் தொட்டியிலே கட்டிவிட்டான் சார், கம்மாஸம்... மூணும் மாகம் ஏம்சத்த மார்பாடி கடைவே மேர் தரம் அடகு வச்ச ரஜா, கவ்யாஸ் தேட்டை. என் மச்சான் போட்ட வெட்டி... அல் லாமெ பூடுக்க சார்...”

“சதா! நான் உங்கிட்ட ஒரு டயரி கொடுத்தேன் — அது...”

“அது இருக்கு சார்... அதுக்குள்ளே ஒரு துண்டுக் காகிதம் செருமிவிருந்தே பாரு. அதைக் கூட இந்த சோமதி வுட்டு வைக்கவே சார்...”

தொப்!

மயங்கி விழுந்த அருணின் மூக்கில் தண்ணீர் பீச்ச, கண்ணடி புட்டியை எடுத்தார் சதா.

தனக்கு தாட்களுக்குப் பிறகு, கடற் கரையில் மாடுபிற ஹோடிகளில் எண்ணிக் கையில் அன்று இரண்டு உடுதலாக இருந்தது.

அருண் — வேகா; சத்வா — அம்பிகா.

“உங்களுக்கு விஷயம் தெரியுமா அருண்? இவர் எனக்கு ஏதோ துரத்துச் சொத்த மாம்... எங்கம்மா சொகித்தான் எனக்கே

தெரியும்... மாமாவுக்குக் கூட அந்த உறுது முறை தெரியாதாம்!” என்று அம்பிகா முகமெல்லாம் பூரிப்பாக.

“அது சரி சத்வா... நீ ஏன் சராகா ஆய் கக்குப் பாலிவைப் பார்க்க வந்தாய் என்று சொல்லவே இங்கியே!” என்று கேட்டான் அருண்.

பாலகத்தரம் வரவழைத்தா — மெய்யில் கின் சாய்சின் எனக்குக் கடைத்திருந்தது... அதை டெஸ்ட் செய்வதற்காக சராகா ஆய்வுக் கூடத்தை அணுகினேன்... அப் போதுதான் அந்த சாய்சினி ஹெரரின் கைத்திருக்கிற விஷயம் தெரிய வந்தது... அதி கிருத்ததான் என் வேட்கையைத் தீவிர மாக்வினேன்...”

“என் அப்பா இவ்வளவு கீழ்த்தரமாக ஒரு கடத்தலில் இறங்குவார் என்று நானே எதிர்பார்க்கவில்லை...” என்று வேகா வழுத்தத்துடன்.

அவர் ஹேலிலிருந்து திரும்பி வந்த பிறகாவது ஒழுக்காக பீனிஸைக் கவனித்தான் சரி... — அருண்.

“முட்டைக் கண்ணா தி செய்தறியேவே புத்திராவித்தனமா காரியம் அந்த இரண்டு டைட்ரோபையைப் பத்திரப்படுத்தியதுதான்!”

“அப்படி எங்கே வைத்திருந்தார் பணத்தை?” — அம்பிகா கேட்டாள்.

“செய்துதல் கட்டைகள் துறோக்ருயிக் வைத்துப் பூட்டி, ரசீதை ஆய்சினி வைத்திருந்தான்...”

“கண்ணைவைச் சொல்லட்டுமா? கைரிலே பணக் கைறையை வைத்துக் கொண்டு ஆட் டோவைக் கப்பிட்ட போது வராது சார்! வண்டி செய்துறாக்கும் போயது! என்று சொன்னான்... தானும் அங்கேதான் போக ணும்!” என்று கம்மாவானும் சொல்லி ஏதிக் கொண்டு விட்டேன்... செய்துதல் கட்டைக்குள் துறைத்து பிளாட்பாரத்தில் அகத்தப்போதுதான் குறோக் — கும் என் கண்ணில் படவும், அந்த ஹூயா வந்தது!”

“ராஜகோபாலு மத்தியானம் பார்த்தேன்... ஆல்பர்ட் செக்யரானின் கும்பலு அன்றைக்கே மடக்கிப் பிடித்து விட்டோராம்... நான் செத்திருக்கும் உதவிக்கு, வேறே அவரார்ட் வாங்கித் தருவதாகச் சொல்லி விடுக்கிறார்...” என்று சத்வா.

“ஓ அவரார்ட் வாங்கி என்னடா புண் ணியம்? அறியாமலாக அந்த ஸ்பார்டாலா பேசியிட்டே!” — அருண்.

“அந்த ஸ்பார்டாலாவுக்காக என்னவான் ஒரே ஒரு உதவியை எந்த நிமிஷமும் நான் செய்வத தவார!”

“என்ன உதவி?” — அருண், வேகா, அம்பிகா மூவரும் ஒரே சமயத்தில் கேட்டார்கள்.

“வேறென்ன? ஒரு நிமிஷம் மென்தை அதுசலி சொத்துவதுதான்!”

வேகாதான் சொல்லி முடித்ததும் வெறு நேரத்துக்கு மண்டையைப் போட்டு ஆட்டிக் கொண்டிருந்தார் அற்புதசாமி.

மாமா, நானும்
சிங்காஷம்
கோயிலுக்குப்
போய்டீரு
வாரீறாம்.
விடை பத்திர
மாப் பார்த்துக்
குளிக!

ஏகாம்பரம் வீடு...

சரி போய்டீரு
வாங்க!

கோயிலை அழகிதான். சிங்காஷம்...

ஏகாம்பரம்
ளாக்ஷம்

கதை:
என்.சி.மோகன்தாஸ்
படம்:
வினா

ஹலோ!
யார்
பேசுறது?

ஹஹ்
ஹாஹா...

பேர ஹஹ்ஹா
தான்?

கோயிலுக்குப்
போய்டீருக்கு
உன்மனைத்திரும்பி
வருமாட்டா!

என்னது?

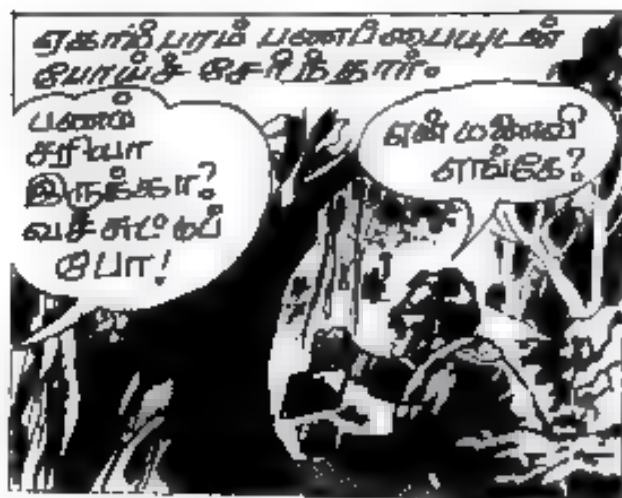

கடத்தி
வெச்சிருக்
கோயில். அவன்
கழுத்தில
இருக்கும்
பத்துப்பின்
தால பற
பொக இவண்
டாகை பத்
தாமிரம்
குபாய்
பணம்
கொடுக்கவும்.

பணத்தை எங்கே
கொண்டு வரணும்?

ஏரீக்கரை ஆலை
கர்த்துக்குக்
கொண்டு வா!

ஏகாம்பரம் பண்ணியபயில்
போய்ச் சேர்ந்தார்.

பணம்
சரியா
இருக்கா?
வச்சுடைய
குபா!

என் மனைவி
எங்கே?

வீடுக்கு இருவியா,
போய்ப் பார்!

ஏன்?
எங்கே
போனே?

கொய்யுக்கு சொல்லிட்டுத் தானா
போனான்! ஆமா, குமரேசு வந்தான்?

ஏதேயும் அப்போ
உன்னை யாரும்
கடத்தலையா? அப்போ
யார் இந்த வேலைகளைச்
செய்திருப்பார்?

அப்போது அவரவர்களுக்குள் சேர்ந்த...

உங்கள்
குமரேசுவரப்
பாம்பு கடிச்சு
சில்டுது.

பாம்பா?
ஐயோ
எப்படி?

ஆய் குமரேசன் அப்போ
அக்காண்டியைப் பார்த்தான்
கடத்தலின்னு சொல்லிப்
பணம் பறிச்சது நீ தானா?
பணத்துக்குப் பதில் நான்
பாம்பை வைச்சதில்
மாட்டிக்கிடவா? புகடா
முதலி, புக!

பம்பாய் புறநகர் வாசிகளின்
சௌகரியத்தை முன்னிட்டு

சக்தி பைனான்ஸ் லிமிடெட்

தனது பம்பாயின் இரண்டாவது கிளையை

செம்பூரில்

26/7 சர்வோதயா எஸ்டேட் போஸ்டல் காலனி,
ஆர்.ஸி. மார்க், யதுகல் கோவபரேஷுவர்
ஹவுஸிங் சொசைட்டி கட்டடத்தில் தனது
சொந்த இடத்தில் தொடங்குகிறது.
தொடக்க விழா

நாள் : 28-8-1987 (ஞாயிறு) மாலை 5 மணி
இடம் : அநேகாபில மடம், 8-வது சாலை, செம்பூர்

அனைவரும் வருக

எம்.எஸ். நேருய்
இ.வி.எஸ். மானேஜர்

எஸ்.எஸ். பப்
திரவாகத் தலைவர்

பம்பாய் பிரதான கிளை

1012, டாகாமல் டவர், 211 தரீயம்பாயில்கட், பம்பாய் 400021

சக்தி பைனான்ஸ் லிமிடெட்

பதிவு அலுவலகம் : 473 டாக்டர் நஞ்சய்யா சாலை
கோவம்புத்தூர் 402 018 போன் : 38240 ; 30800.

கு. 190 கோடி பெறுமதியுள்ள "சக்தி" குழுவின் ஓர் அங்கம்

முடிவற்ற பயிள் ஒரு முகவரி — — இன்மன் —

மணி தாலரை, ஆல்பத்திரி சந்தைக் கடைவாசியிட்புகுந்தது. நாலு மணி யானாலே இந்த நிமிசமாக. தோவாளிகளைப் பார்க்க வருகிறவர்கள் அது ஓர் ஆல்பத்திரி என் பவையே மறந்து விடுகிறார்கள். எத்தனை கூச்சல் போட்டுப் பேசுகிறார்கள்!

செவ்வன் படுத்திருந்த வார்டு ஸ்பெஷல் வார்டு என்பதாக அந்நி ஆறு படுக்கைகள் தாம். தொனரல் வார்டில் இருப்பதைப் போல, இங்கே அத்தனை குழப்பம் வரா தென்றாலும் ஒவ்வொரு கட்டிலில் சுற்றியும் நாலு மணி யானால் நான்சுகத்து பேசுக்குக் குறைச்சல் இல்லை. அவனைப் பார்க்க மாநில வில் நாராயணன் வருவான். காலைில் அவன் மனைவி வருவாள். மாலைவில் நாராயணன் வரும்போது, என்னுமது அவன் பையன் பாசுகளையும் அழைத்து வருவான். நாராயணனைப் பற்றி அவன் நினைத்துக் கொண்டிருக்கும்போதே கையில் பிளாஸ்டிக் கூடையில் அவனுக்கு இரவுச் சாப்பாட்டுடன் நாராயணன் உங்களை நுழைத்து கொண்டிருந்தான். கட்டிலில் படுத்துக் கொண்டிருந்த செவ்வன் மெல்லிய புன்னகையுடன் எழுந்து உட்கார்ந்து கொண்டான்.

எதிரேயிருந்த ஐந்தாம் எண் கட்டிலில் படுத்துக் கொண்டிருந்த மிழவர், சிரமப்பட்டு எழுந்திருந்து, தலைக்கடியிலிருந்த தலையணையைச் சாய்மானமாக வைத்துக் கொண்டார். அறையைச் சுற்றித் தன் பார்வைவை ஓட விட்ட அவர் முகத்தில் சொல்லவொண்ணாத சோகம் கப்பிரியுப்பதாகக் செவ்வனுக்குத் தோன்றியது.

மிழவர் கண்ணத்தில் கையை வைத்துக் கொண்டு சோகமாக உட்கார்ந்திருந்தார். அந்த அறையில் மற்ற கட்டில்களுக்கு அருகே யெல்லாம் கூட்டம் திரம்பி வழிந்தது. தோவாளிகளைப் பார்க்க வந்த கூட்டமாக இல்லை அது. ஏதோ உல்லாசமாகப் பொழுது போக்க ஓர் இடம் விடைத்துவிட்டதைப் போன்ற துறுதுறுப்புடன் அவர்கள் பெரிக்கொண்டிருந்தார்கள்.

இந்தக் கிழவரைப் பார்க்க மட்டும்தான் பாலுமே வரக் காணும். நினம் பகல் ஒரு மணிக்கு, வாரோ ஓர் ஆல்பத்திரி காரியரில் சாப்பாடு எடுத்துக் கொண்டு வந்து அவர் கண்ணில் படுப்பது வைத்துவிட்டுச் செல்கிறான். அதே ஆள் இரவு ஏழரை அல்லது எட்டு மணிக்கு ஒரு பிளாஸ்டிக் கூடையில் அவருக்கு ஏதோ பலகாரமோ — ரொட்டி, பழங்களுகொண்டு வந்து கொடுத்துவிட்டுப் போகிறான்.

அவன் அவரை ஏதும் விசாரிப்பதாகத் தெரியவில்லை. அவரும் அவனிடம் ஒன்றி ரண்டு வார்த்தைகளுக்கு மேல் பேசி அவன் கேட்டதில்லை. சாப்பாடு கொண்டு வரும் ஆள் எழுபிடி ஆளாகத்தான் தோன்றினாலே தவிர, மிழவரின் உதவுக்காரன் என்று என் னும்படியாகத் தெரியவில்லை.

அப்போ... இந்தக் கிழவர் என்ன அனுகூல மா?

இவன் சிந்தனைகளை யூகித்துவிட்டார் போல, மிழவர் இவனைப்போலேயே திரைமாகப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். செவ்வனுக்குச் சல் கிடமாக இருந்தது.

தலையணை... அநேகமா நீ திரைக் கிழவனுடைய சார்த்து ஆனிருவே. கவிதையை விடு...!” என்று சொல்லிக் கொண்டே வந்தான் நாராயணன்.

“ஏன் லார் சாப்பிடலையா...?” என்று கேட்டுவிட்டு, ஸ்கூலை எடுத்துப் போட்டுக் கொண்டு சம்பிரமமாகச் சாப்பாட்டுக் கடைவைத்தொடங்கினார் நான்காம் எண் படுக்கையில் இருந்த சாயபு.

செவ்வன் கைக்கடியாரத்தைப் பார்த்து

தான். மணி எட்டுத்தான் ஆயிடுவது. வந்தவர்கள் எல்லாம்போக. ஆம்பத்திரியில் அநேகமாக அரவம் ஒடுங்கிப் போயிருந்தது. ஹென்றஸ் வார்டில் யாரோ ஒரு நோயாளி சாஸுவரத்தில் இடைவிடாமல் மூலகம் கொண்டிருந்த ஓயி, அங்கு திடீரென அமைதிக்கு ஒருவிதச் சோகம் கூட்டிக் கொண்டிருந்தது.

ஐந்தாம் எண் கட்டில் மிழவர் சாய்ந்தவாறு தூங்கிக் கொண்டிருந்தார்.

கேசவன் எழுந்து போய்க் கூட கழுவி விட்டு வந்து சாய்விட உட்காத்தபோது, மிழவரின் கட்டிலுக்கருகில் பிளாண்டிக் கூடையில் அவருக்கு ஏதோ உணவுப் பொட்டலம் கொண்டு வந்ததுவிட்டுப் போய்க் கொண்டிருந்தான் ஒருவன். வெளியே சென்ற அவனிடம் வார்டு பாய் ரத்தினம் ஏதோ பேசியிருந்த சித்திக்குக் கொண்டிட உன்னை வந்தான்.

"ஏன் ரத்தினம். அந்த ஆள் பாட்டுக்கு சாப்பாட்டுக்கூடவையவர்கட்குப்போலிட்டானே? மிழவரை எழுப்பி சாய்விடச் சொல்லக் கூடாது..."
ரத்தினம் சிரித்தான்.

"பெத்த பிண்டாகே அக்கறை இல்லை கவன வாரி. இவன் யாரு...? வேலைக்காரன்

நானே...? இவனுக்கு என்ன வந்தது...? நீங்கள் எழுத்தான் பாக்கறீங்களே! இந்தக் மிழவருக்கு உறவு முறையிலுள்ள வாராச்சம் வந்து பார்த்துக்கூடானா? இவ்வளவுக்கும் மிழவரோட பிண்டை பெரிய ஆபீஸராம்! எப்ப வாயது காரியை வகுவாரு. வந்தா ரெண்டு திமிஷம் கூட இங்கே அப்பாருகிட்ட நின்று போ மாட்டாரு. டாக்டருகிட்டப் பேசிட்டுப் போயிருவாரு..."

கவரவியுளாகக் கெட்டவாரே, கேசவன், யுபன் காரியரைத் திரைத் தவத்துக் கொண்டு சாய்விட ஆரம்பித்தான்.

"பாவம்... மிழவர் சென் ஸ்காஸ்கும் தேருதுன்னு பேசிக்கொண்ட..." என்று மெதுவாகச் சொல்லிவிட்டுப் போனான் ரத்தினம்.

சாய்விட்டு முடித்து, யுபன் காரியரைக் கழுவிவிட்டு வந்தபோது, மிழவர் பிளாண்டிக் கூடையிலிருந்து பொட்டலத்தை எடுத்துப் பிசித்துக் கொண்டிருப்பதைக் கவனித்தான் கேசவன்.

தன்னிடிக் கூட எடுத்து வந்ததுக் கொள்ளாமல் பொட்டலத்திலிருந்து இட்லியை விண்டு விண்டு வாயில் போட்டுக் கொண்

புருத்தார் அவர்.

அவரைப் பார்த்தும்போது கேசவனுக்குப் பாலமாக இருந்தது.

எழுந்து போய், அவருவில் இருத்த பிளாஸ்டிக் இருந்து தண்ணீர் வெத்தி ஊற்றி அவர் அருகில் வைத்தான்.

தாய்க்கு... என்று சொல்லிவிட்டுக் கனிவுடன் அவரைப் பார்த்தார் அவர்.

இந்தக் கனிவை வாங்கிக் கொண்கத் தெரிவதில்லையே அவர் பிண்டிக்கு - என்று நோன்றியது கேசவனுக்கு.

பெரிய உத்தியோகத்தில் இருப்பதால் அவருடைய பிண்டிவாசத்தால் அடிக்கடி வந்து போக முடியவில்லை. மருமகன் கூட ஒருமுறை வந்ததாகத் தெரிவதில்லையே!

ஈட்டுவெருத்து துணைக்கு வரவரவரவது வரத் தொடங்கியதா? "

மெய்யார் ரொம்ப நிதானமாகத் தலையை உயர்த்தி, தீர்க்கமாக அவரைப் பார்த்தார்.

"யார் வர முடியும் ஸார்? கையறுக்குப் பெரிய வேலை. மருமக எங்கேயும் வர மாட்டார். பேரனும் பேத்தியும் காலேறியே படிக்கிறார்கள். யார் வருவாங்க? டாக்டர் இப்பே போன் பண்ணிச் சொல்றான் பையன். அவர் கவனிச்சுக்கிறார்." -

கவனமில்லாமல் தான் பேசுகிறாரா, இல்லை, வெறுப்பை மறைத்துப் பேசுகிறாரா என்று அவருடைய பேச்சிலிருந்து கேசவனுக்கு எதையும் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. பணமும் செல்வாக்கும் இருந்துவிட்டால் மட்டும் போதுமா? பரமம் என்பதை வறுக்கிட்டாலாமா என்பது இரங்குமதி செய்வது?

மறுநாள் பிற்பகல் நேரென்று மெய்யுக்கு நூக்க வாங்க ஆரம்பித்துவிட்டது. அவர் பறும் அவலத்தைப் பார்த்துப் பயந்து போய், கேசவன்தான் கூடாப் தர்வைக் கூட்டிக் கொண்டு வந்தான்.

அவன் பரபரத்து, டிப்டுட்டி டாக்டரை வரவழைக்க, அவர் மெய்யுக்கு ஆக்கிரைச் செலுத்தச் செய்வ.... ஓர் அரை மணி நேரத்தில் அந்த வார்டே நிமிசமாகப்பட்டுவிட்டது.

"...எனவே இவ்வாறு கொண்டு வந்தால்... எல்லாம்... எல்லாம் வெளிநாட்டுக்குச் செல்லும்..."

"...இந்த நிலைமையில் அவருக்குத் தான்... உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்..."

— டி. அ. அகேசரி

டாக்டர்.

அவரை நினைவும் கவனித்துக் கொண்டு வந்த பெரிய டாக்டரும் வந்து விட்டார். எப்படியோ... மெய்யை ஒரு நிதானத்துக்குக் கொண்டு வந்தாரிற்று.

ஒன்றுமே நடக்காதது போல, அன்று சாயங்காலம் அவர் கட்டிலில் சாய்ந்து கொண்டு மூட்டு வரையைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்.

மெய்யின் பிண்டி, அல்லது வேறு வரவழை அவர் விட்டிருந்து அன்று கட்டாயம் வருவார்களென்று கேசவன் எதிர்பார்த்தான்.

யாரும் வரவில்லை.

வறுக்கப் போய், அந்த வேலைக்காரன்தான் வந்துவிட்டுப் போனான். மெய்யர் அவரிடம் ஏதும் விசாரிக்கவில்லை. அவர் யான்றும் எதிர்பார்த்து ஏமாந்ததாகவே தெரிவதில்லை.

கேசவனுக்கு வேடிக்கையாக இருந்தது.

தீய கட்டுவெருத்து அவரைப் பாரிசோதித்த அவனுடைய டாக்டர், "ஓ ஆர் ஆல் ரைட் மிஸ்டர் கேசவன், யூ கேன் கேர் ஹோம் ரூட்." என்று சொல்லிவிட்டுச் சென்றார்.

"எனக்கு இன்னிக்கு யுஸ்ராஜி பரிவதம்" என்று ஒரு மூத்தவரின் குறுக்கத்தில் அவன் மனைவி பரிவதம் வந்த போது சொல்லுள்.

"மூத்தவெல்லாம் எழுதி வாக்கிங்ஸ் களை?"

"இங்கே பார்மலிடிபெல்வாஸ் முயற்சி நாம் கிளம்பறதே நான் மணி ஆறிலும், அஸிஸ்டென்ட் டாக்டர் எழுதித் தரேன்னார். வாக்கிங்ஸ் களை?"

"ஒரு பெரிய நிம்மதி" என்று நிம்மதிப் பெருமூச்சு விட்டார் பரிவதம்.

சாயங்காலம் ஈட்டுக்குப் புறப்படும் போது ஐந்தாம் எண் கட்டிலுக்குப் போய் நின்று, "என்னை யுஸ்ராஜி பண்ணிப் பாய்க் காத்தா. நான் வரேன்" என்றான் கேசவன்.

மெய்யர் எழுந்து கட்டார்த்தார்.

"ஆல்பத்திரிவிருந்து யுஸ்ராஜி ஆறவாக்க இருப்பி இங்கே வர தெரிப்பே இல்வாங்கதாய்பா போகணும். சொக்கியமா இரு!"

ஈட்டுக்குப்போகும்போது, பரிவதத்திடம் மெய்யரைப் பற்றி, எத்தனையோ செல்வ மிருத்தும், அவர் ஈட்டில் யாருமே வந்து அவரைக் கவனிக்காததைப் பற்றியெல்லாம் கதை கதைவாய்ச் சொல்லிக் கொண்டே வந்தான் கேசவன்.

ஆக சரி, இந்தக் மெய்யர் அந்த ஆயிர ரோட சொந்த அப்பாநாணமா...? என்று கேட்டான் பரிவதம்.

"ஆயாம், டாக்டரே தன்னுடைய அறிகுறியை வெட்டிப் கொடுத்திருந்ததால் நான் கேட்டேன்."

பரிவதம் அப்பறம் ஒன்றுமே பேசவில்லை.

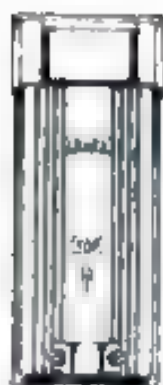
UMS

பூஸ்டர்/ஆன்டெனா

உயர்ந்த திறன்
அதிக சக்தி
மிகத் துல்லியமான
படங்கள்

- ★ உங்கள் புதித சிக்னல்களுக்கு மிகுந்த வலிமைவாய்ந்த தரவிறகு.
- ★ கொடக்கானதுமேலும் 7 குளியலுபெற்று சிறந்த பணம் அளிக்கிறது.
- ★ தொலை தூரப்பகுதிகளிலும் தெளிவான வண்ணங்களையும் துல்லியமான படங்களையும் தரவிறகு.
- ★ கடும காதுகளும் மகிழ்வுகளும் பாதிக்கப் படாத வகையில் உறுதியாக அமைக்கப் பட்டது.
- ★ சிக்னலும் தரத்திற்காக மிகச் சிறந்த வாகங்கள் உபயோகப்படுத்தப்படுகின்றன.

UMS

சேடியோ : பேக்டரி (பி) லிமிடெட்

தலைகா

● 102 பீரமிடென்ஸ் ரோடு பெருங்குளம்-590 070 போன் : 578329

● 7/228, வேலாயுதநாத ரோடு, கங்காபட்டம், மதுரை-625 001

போன் : 5262/8547

● 165, கீழையுலையன், கீழையுலையன் ரோடு சேடி மெனேஜ்-600 004

போன் : 473339

அமர்ந்த

கேதல்...

விஜயவாசு
உயர்வாசு
கண்ணும்
குடும்பக்
கலைவி
- சி. அ. சி. சி.

இரண்டு மாதத்திற்குமேல் மேல் ஆதி
விட்டது. கேசவன். ஆன் பத்திரிகையில் இருந்து
டிஸ்சார்ஜ் ஆகி வந்து.

மறுபடியும் வாழ்க்கை, ஆபீஸ், நண்பர்
கள், வீடு என்று பழைய கதையில் இயங்க
ஆரம்பித்து விட்டது.

திருச்சிக்குச் சென்றிருந்த நன் மனைவியை
அழைத்துவர நாராயணன் அன்றிரவு ஊரூக்
குப்போவதாக இருந்தான். எனவே, ஆபீஸ்
விட்டதும் அவனுடன் ஓட்டலில் ஏதாவது
சாப்பிட்டு விட்டு, அவரின் வண்டியிலேறி
விட்டு விட்டுக்குத் தாமதமாகத்தான் வர
இயங்கும் என்று காலையிலேயே விட்டியல்
சொல்லி விட்டு வந்திருந்தான் கேசவன்.

சாயங்காலம் ஆபீஸ் விட்டதும் நேராக
அருகேயிருந்த ஓட்டலில் அவர்கள் நுழைத்
தார்கள்.

அவர்கள் சாப்பிட்டு முடித்து வெளியே
வந்தபோது, தெருவில் வான் வேடிக்கையும்
பாண்டு வாத்தியமும் ஏதோ ஊர்வலம்
அமர்க்களப்பட்டுக் கொண்டிருந்தது.

"இந்த ஊர்வலம் நகர அளவு மணி ஆகும்
போலிருக்கே" என்று சொல்லிக்கொண்டே
வெளியே இருந்த பெட்டிக் கடைலில் சிக்
ரெட் வாங்கினான் நாராயணன்.

"என்ன ஊர் சொக்கியமா?"

கேசவன் திரும்பிப் பார்த்தான். ஆல்
பத்திரி வார்டுபாய் ரத்தினம் நின்று கொண்ட
யிருந்தான்.

இன்னொரு ஆபீஸனார்! அதுதான் கம்மா
இப்படி வந்தேன். இந்த ஊர்வலம் எதுக்குத்
தெரியுமா ஸார்?" என்று கேட்டான் ரத்
னம்.

சிகரெட்டைப் பற்ற வைத்துக் கொண்டு
புகையை ஒருதரம் இழுத்து உறிஞ்சிவிட்டுக்
கொண்டே அவன் சொல்வதைக் கேட்க
அருகே வந்து நின்றான் நாராயணன்.

சொல்லு..."

"இந்தாம் நம்பர் கட்டியிலே, ஒரு தாத்தா
இருந்திச்சே அது 'டெட் ஆலிடுச்சு! அதை
எடுத்திட்டுப் போறாங்க. நான் சொல்லலை?
அந்தத் தாத்தாவோட பையன் பெரிய ஆப்
ஸர்னு...! சாவுக்கு இன்னு சொல்லு பார்த்
தியுளா?"

சர்... சர் என்று சிறித் கொண்டு ஆகாயத்
தில் வானங்கள் பறந்து சென்று வெடித்துக்
கொண்டிருந்தன.

பாண்டு வாத்தியம் முழங்கிக் கொண்
யிருந்தது.

தெருவை அடைத்துக் கூட்டம் தெருக்கிக்
கொண்டிருந்தது.

மலர் மாலைகளால் அவல்கரிக்கப்பட்டுத்
தூரத்தில் வந்து கொண்டிருந்த பெரிய
படகுக் காரில் ஆல்பத்திரியில் அனுதை
போலக் கிடந்த சிறுவரின் சடலம் ராஜ்
மரியாதையுடன் பவனி வந்து கொண்டிருந்
து!

கேசவன் நாராயணனைப் பார்த்தான்.
சிகரெட்டைத் தூர எறிந்து விட்டுத் தெரு
வில் காறி உமிழ்ந்து கொண்டிருந்தான்
நாராயணன்.

"அப்பா, எதிர் வீட்டு கஜாநாயக வளத்தும் உயர்மானம் செஞ்சு காயசும்!"

"குடியாது பக்கத்து வீட்டு 'சீனியோனி' கைத்தாள் நீ கட்டிக்கொணும்."

"சரி, அப்பா! காயசு சீக்கிரம் பண்ணி வரலாம்!"

— ஆர். கார்த்திகமூர்த்தி

டாக்டர்: தினமும் தூது பேசுங்கள். என் மனோக்களுக்கு வரலாம். இதை ஒரு வாரி சொல்லுங்கள்!

தம்பர்: டோக்கன் தம்பகரத் தொன் னுறவே ஆதம்பி க்கு, சரிவரலாம்!"

— என். முகம்மது ஐதப்

இந்தக் கதைக்கும், முஸ்லிம்களுக்கும் மிகப்பெரிய ஒற்றுமையை ஏற்படுத்த அரும் பாடுபட்டார் சபீர் தாஸ். ஆனால் இது பிரிவினருடைய அமைதி கைகள். அதை உண்டா சபீர் கிடைத்தார்.

"ஏனென்றால், இது பிரிவினருடைய உண்மை வசவு பாட. நீர் கிடைத்தீர்." என்று அன்பர் ஒருவர் அவரிடம் விவக. "இது உண்மை இது தரப்பினரும் ஒற்றுமையாகச் செயல்படுகின்றனர்!" என்று சபீர்.

— திருமுருகேசுவரன் தந்தவாசியின் உயர்வாசத்தில் கேட்டவர்:

என். கருண்முக கந்தரம்

"அப்பா, நீ எங்கே போறந்தே?"

"தான் மெட்ராஸிலே பிறந்தேன்!"

"அம்மா நீ?"

"தான் பெங்களூரில்!"

"தான்?"

"மெட்ராஸிலே ஒரு ஆல்பத்திலே மிக்."

"அப்பா! தான் குடிப் பேரும் எப்படி ஒன்றாகச் சொந்தேன்?"

— ஆர். ஆர். முப்தி.

"உன்னைப் பின்பு பார்க்க வந்தவன், எழுந்து சீக்கிரமாக ஏன்?"

"சுமையல் வரும்" என்று கேட்டான். "வரும், உங்களுக்குக் கத்துக் கொடுக்கக் கற்றுக் கொடுக்கிறேன்."

சொவ்வகைச் செய்கிறார்கள்!

சென்ற ஆண்டு ஆகஸ்டில் அண்ணா மாவட்டப் பிரச்சினைகள் பற்றி இரண்டு கல்வி இதழ்களில் வெளியிட்டிருந்தோமே. நினைவிருக்கிறதா? அநேக பிரச்சினைகள் இப்போது எப்படியிருக்கின்றன? இதோ தமது 1-விகிட்டு இப்போர்ட்டு.....

●● நின்றுக்கொண்டிருக்கும் அருகிலுள்ள நோய் பதனிடும் தொழிற்சாலைகளிலிருந்து வெளியும் கழிவு தீரால் கொட்டப்பட்டிருக்கிறிருக்கின்றன. பல விதமான பொருள்கள் பாதிக்கப்பட்டுக் கமார் சூழலிற்கும் ஏக்கர் விவசாய நிலம் பாழாகிப் போனது பற்றிய விவசாயிகளின் பெருமூச்சுக்களை முன்பு எழுதினிருந்தோமல்லவா! கல்வியில் வெளிவந்த வேண்டி கலெக்டர் மாதவன் நம்பியோர் பரபரவென்று சில வேலைகளைச் செய்திருக்கிறார். நோய் பதனிடும் தொழிற்சாலை அபிவிருத்திக்குக் கூப்பிட்டுப் செலிசுக்குவார், குடிசையில் இரண்டு கோடி ரூபாய்ச் செலவில், விவசாயம் பாதிக்கப்படாமல் - கழிவு தீர்த்துக் கொடுக்க தனக்காக அமைக்க ஏற்பாடு செய்யலாமென்று தீர்மானித்து, அதற்கான வேலைகளும் துவங்கப்பட்டுவிட்டன! முன்பு சொந்தமுதலாக இந்த முறைகளைத் திறப்பார்த்த போது, முன்பு கழிவு தீர் தேங்கிக் கிடந்த இடம் சுரண்டு கிடந்தது. ஒவ்வொரு தொழிற்சாலைக்குள்ளும் ஒவ்வொரு திறக்கத் தொட்டி அமைக்கப்பட்டு, கழிவு தீரெல்லாம் அதிலேயே நல்லுவதற்கான ஏற்பாடுகளை நேரிலேயே பார்த்தோம். முன்பு மாநில துரிதாற்றம் இல்லை. விவசாயிகளெல்லாம் சற்று நிம்மதிப் பெருமூச்சு விட்டிருக்கிறார்கள். பாராட்டுக்கள்!

●● நத்தம், இங்கு, மேற்கு நோக்கிய சிலை கோவில் பராமரிப்பிற்குக் கிடப்பது குறித்து முன்பு எழுதினிருந்தோம். ஒரு நடவடிக்கையும் இல்லாதது மட்டுமல்ல; இப்போது கோபுரக் கலையைக் கூட யாரோ திருடிச் கொண்டு போய்விட்ட நிலை. இத்

நிலையில் உள்ளே இருக்கும் மதிப்பு மிக்க சிலைகளும் உரையுள்ளவற்றும் என்ன பாதுகாப்பு? ஊர் மக்களின் இன்னரையதென்றே இதுதான். இனி யாவது அறிவிப்பைத் துறையிட்டுக் கொள்ளுமா என்பதுதான் தென்கி! அப்படி நத்தம் சத்தைப் பேட்டை கம்பவுண்டுச் செய்கிற பாழடைந்த நிலங்களுக்கும் கட்டிக்காட்டிய தீரே. அதைப் பழுது பார்ப்பதற்காக ஊராட்சி ஒன்றியப் பொறியாளர் மதிப்பீடு செய்து வருவது மகிழ்ச்சிக்கூறிய செய்திதான்.

●● முன்பு, 'பழனி முருகனிடமே பாலிபுக்ஷா' என்று வெளியிட்டிருந்தோமே, இப்போது எப்படியிருக்கிறது நிலைமை? பலகாரமும் விசாரித்தபோது, இப்போது பழனிவாசிகளின் அறிவுபெற்றுள்ளனவிரிக்கும் விஷயம் ஒன்று தெரிய வந்தது. அநாவது, பழனி கோவில் உண்டியல் பணத்தை எண்ணும்போது, ஒரே நாளில் உண்டியலில் திரைத் எண்ணுதலில்லையாம். முதல்நாள் கொஞ்சம், மறுநாள் கொஞ்சம் என்று எண்ணுவிரக்களாம். அதனால் சந்தேகத் திருட்டு இடமிருக்கிறதல்லவா என்பதுதான் உண்மையாகியதில் அச்சம். இந்த அச்சத்தைப் போக்க வழி, கோவில் நிர்வாகம் உண்டியலை ஒரே நாளில் திரைத் எண்ணி

●● முன்பு, 'பழனி முருகனிடமே பாலிபுக்ஷா' என்று வெளியிட்டிருந்தோமே, இப்போது எப்படியிருக்கிறது நிலைமை?

• தந்தம்போலி: இப்போது கௌரவ போலது

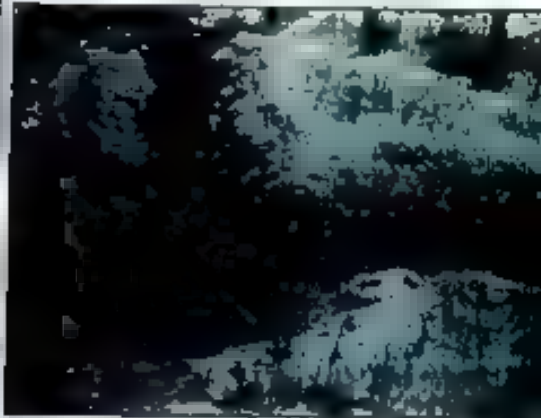
• மணிமேகலை:
தேவியை மறுத்து விட்டாள்.

மூடிப்பதுதான் செய்வானமேனான்
கூட்டம்?

•• அப்புறம் பழனிയിல் பர
பரப்பாகப் பேசப்படும் இன்னொரு
விஷயம், பழனி முருகனுக்குச் சமீபத்
தில் கோடி அரிச்சனை செய்ய ஆரம்பித்
திருப்பது. கோடி அரிச்சனையில் என்ன பர
பரப்பு இருக்க முடியும்? 'இருக்கிறது' என்
கிறார்கள் கன்னடர் மக்கள். அதாவது, இந்த
மூன்று கடந்த 62-வதாக முருகனுக்குக்
கோடி அரிச்சனை நடந்ததாம். அது நடந்த
தாய்தான் கோப்போர் ஏற்பட்டதாம். தலைவர்
கள் மரணமும் திகழ்ந்ததாம். அதனால், இப்
போதும் ஏதாவது திகழ்நாள் என்று சொல்
வது, அரசுத் தரப்பிலிருந்து கூட அது
பற்றிப் பல பெரியவர்களிடமும் விசாரித்து
வருவதாகச் சொல்கிறார்கள். ஆக, கூடவுடிக்
கும்பிடுவது கூட ஆபத்து என்று இந்த மூட
நம்பிக்கையை, அரசாங்கம் கூடக் கட்டிக்
கொண்டு அருவதுதான் நமக்கு வேடிக்கை
யாக இருக்கிறது!

•• நாம் சத்துணவுக் கூடமொன்றில்

சத்துணவு ஆயாசாக வேலை பார்த்தபோது,
அங்குள்ள தலைமை ஆசிரியர் மற்றும் துணை
ஆய்வாளர் ஆகியோரால் சில பிரச்சனைகளுக்
குள்ளாகி, வேலைகள் விட்டு விவகி, வெளிச்
சேயுப் போன மணிமேகலை: மணிமேகலை
என்பவர் நம்பிடம் சொன்ன சொக்கத்தை
வைப்பா. கௌரவமாகவே வெளியிட்டிருந்தோ

• நோக பதனிடும் தொழில் அதிகாரி: முன்பு தேவிக்
கிருக்க இடம் இப்போது வறண்டு விடக்கிறது!

மல்லவா! விளையு, மறுபடியும் மணிமேகலை
நுழைவதற்கும் பழனிக்குச் சற்றுத் தொலைவில்
உள்ள சத்துணவுக் கூட வேலைக்கு தியானம்
செய்யப்பட்டு கலெக்டர் ஆட்டர் அனுப்பி
விடுக்கிறார். அது தொலைவு என்று மணி
மேகலை மறுக்கவே, மீண்டும் பழனிக்கு அருகி
லுள்ள கருப்பக் கவுண்டல் கவுடல் என்ற
சைக் சத்துணவு ஆயாசாக தியானித்து
ஆட்டர் அனுப்பிவிடுக்கிறார்கள். அதையும்
மறுத்துவிட்டாராம் மணிமேகலை. நாம்
தேசிக் சத்தித்துக் கேட்டபோது, "நிறம்ப
வும் வேலைகள் சேர என்னவோ
போயிருக்கு..." என்று மணிமேகலை. எப்
படியிருந்தாலும் ரொம்பவும் அக்கறை
போடு கலெக்டர் எடுத்த நடவடிக்கைகளை
உதாரணம் செய்து நவம்பரம் படவியில்
நமக்கு. இந்த விஷயத்தில் நாம் அதாவது
மாகக் கலெக்டரின் நேரத்தை விளக்கி
விட்டோமோ என்றுதான் கருத்தப்படத்
தோன்றுகிறது!

•• கன்னியாபு அருகிலுள்ள
நாயோடை அருவிவரை தடுத்துக் கட்டப்
பட்டுள்ள செக்டேம் தாந்து விடத்தகுந்தச்
செட்டிக்காட்டிலிருந்தோ மல்லவா, உடைய
யாகத் தா' எடுத்துவிட்டிருக்கிறார்கள். அதே
போல் ஒட்டன்சத்திரத்தில் மூடப்பட்டுக்
கிடந்த இராணி மங்கம்மாள் போக்குவரத்
துக் கழகச் சாலைபோர உணவு விடுதி, நற்
போது மிகவும் சிறப்பான முறையில் நடை
பெற்று வருகிறது.

•• நின்றுக்கவலுக்கு வருவோம்.
பச்சேரி ஸ்ரீதங்கதங்கான் இந்துவினாரில்

புது கலெக்டர்: உத்தரவுகளை நடைமுறைப்படுத்துகிறார்

புது: இப்போதுள்ள பரபரப்பு.

கல்லூரினய் நினைவிருக்கிறதா? சென்ற அண்ணாமாவட்ட விசிட்டியில் ஒரு கார்ட்டைக் கல்லூரி தடப்பது குறித்து எழுதியிருந்தோம். அதுதான்! விஷயம் வெளிவந்தவுடன் கல்லூரித் தரப்பிவிருந்து அப்படியெல்லாம் இல்லாமென்று மறுப்பு வந்ததே. இப்போது அப்படியென்று பார்க்க தேரில் போனோம்.

அதே கார் வெட்டான்! மாற்றிய இல்லை. ஆகவே டாக்டர் வீட்டுக்கு அடியில் தான் வகுப்பறைகள். உரைகேள்வித் தரையில் மாநிலியான இடம்தான் ஹாஸ்டல் - சுமார் தாறுதலு சதுர அடியுள்ள ஹாஸ்டல் போன்ற இடத்தில்தான் தெருக்கம் தெருக்கமாகக் கட்டிடங்கள் போடப்பட்டிருந்தன. மாணவர் களிடம் பேச்சுக் கொடுத்தபோது, 'அட மிஷனுக்கே இருபதாயிரத்திலிருந்து தாற்பதாயிரம் வரை வாங்குகிறார்கள். அப்படியிருந்தும் எங்கள் கதையைப் பார்த்தீர்களா?' என்று அழாத குறையாகத்தான் சொன்னார்கள். இந்நிலை வேலை ஹாஸ்டல் மோசமாய், பார்க்கச் சென்றபோது, டாக்டர் உன்னை விடவே மறுத்துவிட்டார். தங்குக இருந்தால் மறுப்பானேன்?

கடைசியாகக் கல்லூரி முதல்வர் விஜயராகவனிடம் கேட்டபோது, "பக்கத்தில் இருக்கும் முத்தனம்பட்டியில் எண்பது ஏக்கர் நிலம் வாக்ஸ்ப் போட்டிருக்கிறோம். கட்டிடங்கள் கட்ட ஆரம்பிக்கப்போகிறோம். வெளியே பார்க்கப்படுகிறதான் இது இப்படி. உன்னுக்குள் எங்கெனிடம் இருக்கும் வசதியாகிடமும் இல்லை..." என்றார். உண்மையாக இருந்தால் தமக்கும் சந்தோஷம்தான்.

●● அப்படித் திண்டுக்கல்வாசிகள்

புது கலெக்டர்: உத்தரவுகளை நடைமுறைப்படுத்துகிறார்

புது கலெக்டர்: உத்தரவுகளை நடைமுறைப்படுத்துகிறார்

மறித்திரியும் கவனமும் கலந்து தெரிவித்த இவ்வேறு விஷயம். குடிதீர்ப் பிரச்சனை. இப்போது மூன்று தாட்சுக்கு ஒருமுறைதான் குடிதீர்ப் பீரண என்னாலும், பக்கத்திலிருக்கும் கூலையொன்றுப் படுகையான பேரணியிலிருந்து கழார் ஒன்பது கோடி செலவில் திண்டுக்கல்லுக்குக் குடிதீர் கொண்டு வரும் வேலை முடிவடைவதற்கு நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அநேகமாக அடுத்த மாதமே இந்த வேலை முடிந்தியாகிவிடலாம். பிரதான இனஞ் கல்லாசிகளுக்குக் குடிதீர்ப் பிரச்சனையே இருக்காது.

●● மேலும் திண்டுக்கல் தகருக்குள் எடுக்கப்பட்ட சில நடவடிக்கைகள்: தகருக்குள் உள்ள அரசு முத்தையா பிள்ளை மகளிர் கலைக் கல்லூரியில் போதுமான வகுப்பறைகள் கூட இல்லாதிருந்த நிலையை மாற்ற இப்போது தந்து லட்சம் செலவில் புதிய கட்டிடங்கள் கட்டும் பணி துவங்கப்பட்டிருக்கிறது. தேருதிதர் அருகிலுள்ள தகராட்சிக் குப்பைப் பிடங்கு மாற்றப்பட்டு, அந்த இடத்தில் இப்போது பதினாறு லட்சம் செலவில் கலைவர்க்கம் ஒன்று கட்டப்படுவதற்கான பணிகள் நடந்து கொண்டுள்ளன. ஒருபி

கொண்டிருந்த திண்டுக்கல் அரசு மருத்துவ
மனை ஆப்பரேஷன் தியேட்டர் ஒடுகன் இப்
போது மாற்றப்பட்டுள்ளன. அ.தி.மு.க.
தொழிற்சங்கத் தலைவரான முத்து கோபால்
என்பவர், ஐத்தர்லாத்து ரோட்டை ஆக்ர
மித்தபடி (ஆக்ரமிப்பே இல்லையென்று
இவரும் தமக்கு மறுப்பு எழுதினார்.) கட்டி
விடுக்கும் கட்டடத்தை அப்புறப்படுத்து
வதற்காக, முறையில் ரோட்டை விடப்பட்டுள்
னது.... இப்படி நாம் குறிப்பிட்டிருந்த பல
விஷயங்களுக்கும் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்
பட்டிருந்ததை நேரிலேயே பார்த்தோம்.
ஆயினும் திண்டுக்கல் தகருக்கே கொதாரக்
கேடாக இருக்கும் கோபால் சமுத்திரமும்
அரசன்மனைக் குளமும் இன்னமும் அப்படி
வேதால் இடக்கின்றன என்பது மிக மிக
வருத்ததாகது.

கடைசியில் அண்ணா மாவட்டக்
கலெக்டர் மிருதயுதைய சாரங்கியைச் சந்தித்
தோம். நாம் சந்தித்தபோது, அவர் கலெக்டர்
பொறுப்பேற்ற, ஏறத்தாழ மூன்று வாரங்
களே ஆகியிருந்தாலும், முந்தைய கலெக்டர்
மாதவன் நம்பியார் கல்விக்குக் கொடுத்த
திருத்த போட்டியின்படி, எடுக்கப்பட்டிருந்த
நடவடிக்கைகள் பற்றியும் எடுக்கப்பட்டிருக்
கொண்டிருக்கும் நடவடிக்கைகள் பற்றியும்
எமார் இரண்டே கால் மணி நேரம் விரி
வாகப் பேசினார். தனிப்பட்ட முறையில்
ஆர்வம் காட்டி, முன்பு நாம் எழுதியிருந்த
பிரச்சனைகளுக்கெல்லாம், 'கல்வியில் கேள்வி
யும் எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகளும்' என்ற
தலைப்பில் டைப் செய்யப்பட்ட நகல் ஒன்றை
யே தம்மிடம் கொடுத்தார்.

'பல கலெக்டர்கள் தத்தம் பகுதிக்கு
வந்ததே இவ்விய' என்று தத்தம் பகுதி மக்கள்
தய்யிடம் கொள்ளாத இவரிடம் கொள்ள
போது, "தத்தம் பகுதிக்கு மட்டுமல்ல;
மாவட்டத்தின் எல்லாப் பகுதிகளுக்கும்
அடிக்கடி சென்று, மக்களின் பிரச்சனைகளைப்
புரிந்து கொண்டு நடவடிக்கை எடுக்
கிறேன்....." என்றார். மற்ற பிரச்சனைகளையும்
அவரிடம் நாம் வினாக்கள் போது. ஒவ்
வொன்றையும் கவனமாகக் கேட்டுக்
கொண்டதோடு, குறித்துச் செய்துக் கொண்
டார். தொடர்ந்து நடவடிக்கை எடுப்பதாக
வும் உறுதியளித்தார்.

ஆக, நோல் பதனிடும் தொழிற்சாலைக்
சுழிவு நீர் பிரச்சனையிலிருந்து நாம் கவனத்
திருக் கொண்டு போன மற்ற பிரச்சனை
களுக்கும் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்த
பழைய கலெக்டர் மாதவன் நம்பியார்,
மக்கள் பிரச்சனைகளைத் தீர்ப்பதில் கலெக்டர்
ராகமட்டுமல்லாமல் தனிப்பட்ட முறையிலும்
உற்சாகமாகச் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்
கும் இப்போதைய கலெக்டர் மிருதயுதைய
சாரங்கி ஆகிய இருவருக்கும் நமது மனப்
பூர்வமான பாராட்டுக்கள்; கல்வியின்
சார்பிலும் அண்ணா மாவட்ட மக்கள் சார்
பிலும் நமது நன்றிகள்!

கல்கி

அமர்த்த கீதழிவ்
ஆரம்பம்...

ஜெஃப்ரி ஆர்ச்சர்
எழுதிய

தொடர்கதை

பணத்துக்குப்

பணம்!

பழக்குப்

பழி!

குலமறையவானவர் அமைச்சராகம?

* ஆர். ஜெ. பாலன், விவகலக.

1 பிரதமர் அலுவலகத்திற்குச் சென்ற அலுவலர் அமைச்சருடைய சட்டையை வழங்கிச் சொந்தமிட்டது குறித்தும் பிரதமர் அதற்கு வருத்தம் தெரிவித்து குறித்தும் என்ன நினைக்கிறீர்கள்?

1 பிரதமர் அழைப்பின் பேரில்தான் அலுவலர் முதல்வர் மறைந்தாலும், அவருடைய சக அமைச்சர் புக்காணும் பிரதமரைப் பார்க்கச் சென்றார்கள். அப்படிவருத்தும் பிரதமர் அலுவலகத்தில் அவர் களை மெட்டல் டீடெக்ஸ் வழியில் அழைத்துச் செல்ல, அப்போது டீடெக்ஸ் அவரையே புக்காண விசாரித்திருக்கிறார்கள். அதற்கு புக்கான் வெறுவெறுமில்லா, எனது அரைவாசல் கொடியிழைகள் தாயத்துதான் என்று அதை எடுத்துக் காண்பித்த பிரதமர் திருப்பதியடைவாமல், சட்டைமையும் வழற்றச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பிரதமர் வருத்தம் தெரிவித்து விட்டாலும் கூட இந்த சிசுத்தி மிகவும் அவமானமான ஒன்றுதான். எனவே புக்கான் பிரதமரைப் பார்க்காமல் திரும்பி விட்டார். இப்படித் தமது சக அமைச்சர் அவமானப்பட்டுப்போது மறைந்தாலும் பிரதமரைப் பார்க்காமலேயே திரும்பிவிடுக்க வேண்டும். அப்படி அவர் திரும்பாததுதான் மேலும் வருத்தத்தக்கது.

* டி. கார்த்திகேயன், குடிசைத்தன்.

1 இவ்வியத்தில் மூன்று முறை வெற்றி பெற்ற-தாட்சச் பற்றி?

1 மூன்றுவது முறையாவும் அவர் வெற்றி பெற்றிருப்பதற்குக் காரணம், நம்ம ஊர் மாநிலமான தமிழ்நாடு வழிபாடு அல்ல. கலக புத்தம் முடிந்ததும் சர்க்கிலுக் கூட வீட்டுக்கு அனுப்பி விட்டார்கள் பிரிட்டிஷ் மக்கள்! இன்றுமார்கரெட்டாட்சரின் வெற்றிக்கு முக்கியக் காரணம் அவர் பணவீக்கத்தை மட்டுப்படுத்தி, விலையாசன ஒரு கட்டுப் பாட்டில் வைத்ததுதான்.

* இராமலிங்க தக்கரை.

1 உங்களை முக்கியப் பேரில் விரல் வைக்கத் தான் டி. சம்பவம்?

1 துயரதோஷம்!

* கிங்கி, சென்னை - 18.

1 வரதட்சணைக் கொடுமை குறுத்தலாகக் கொடுமை (பக்கி, கல்குளியில் பெரும் பரும் சட்டைய திழி) - என்ன விதமுதான்?

1 வித்தியாசங்களைவிட ஒற்றுமைகளை அதிகம் திர்ப்பதும் காரணமாக இரண்டை யுமே பாதிக்கப்படுபவர்களால் மறுக்க முடியா தல். இரண்டையுமே ஒழித்துக் கட்ட எளிதில் சட்டம் இயற்றிவிட முடியும்தான் என்றும் சட்டத்தை மீறுகிறதற்கு மனப் பக்குவம் மக்களிடம் வளரவில்லை. இரண்டையும் எதிர்த்துச் சிம்மக் குரல் கொடுத்து முழங்குபவர்கள் கூடத் தங்களுக்குள்ளேயும் போது விட்டுக் கொடுத்து விடுகிறார்கள்!

* க. தீவாகரானன், தென்மேலி.

1 'வாத்துக்குடி'யிலிருந்து அன்றாடம் அறி

வாத்துக்குடி வாழ்க்கைப் பட்டி நிதியோடு கருணாநிதி சென்னை திரும்ப முடியாதது என்று சபாநாயகர் பேசியிருக்கிறார்?

1 சபாநாயகரின் பேச்சுக்குப் பயந்து கொண்டுதான், வாழ்க்கை நிதியை ரூபாய் தோட்டுக்களாகவே கொண்டு வரும் கருணாநிதி, தாதுக்குடி நிதியை மட்டும் டி. டி. எடுத்துத் தரச் சொல்லிக் கொண்டு வந்தாராம். இதைக் கருணாநிதியே சொல்லியிருக்கிறார்!

* ஆர். மாதவராமன், திருச்சென்னை.

1 கிங்கித் தடியில் சத்தாராதி, ஜெய் கங்கி, ராஜாநி ஆகியோரின் கருணைவது அவாடுவானது?

1 சந்திரேகையில்லாமல் சத்யராத்தான். நிஜ வாழ்க்கையில் எந்த கிங்கியும், பார்த்த

வுடன் வில்லவந்தான் என்று முடிவு கட்டுகிற அளவுக்குத் தமிழாளனோர் அம்சத்தில் இருப்பதில்லை. இந்த பதார்த்தத்தை முதன் முதலில் பிரதிபலித்தது சத்பராஜாதான். மற்றவர்கள் வெறும் சிவமாத்மனமான வில்லவர்கள். ஆனால் இப்போது சத்பராஜா நூற்றொவாக்கி விட்டார்களே!

* வலங்கண்ணி, ராஜசேகர், வரீசயகாபுரம்.
? 'இலங்கைத் தமிழர்களுக்கு விவரணத்தி லிருந்து உளவுப் பொருள் கிடைப்போட்ட போது, அவர்கள் மதிச்செயலாடத்து, 'புரட் தித் தலைவர் வாழ்க!' என்று குரல் எழுப்பி னார்கள்' என்று பண்டித சரங்கத்திரன் பேசியிருக்கிறாரா?

! சிந்தித்துச் சிந்தித்து வலிதே புண்ணுவிலிட் டது போல்கள்!
* எம். கே. வெங்கடராமன், சென்னை-35.
? மிகக்கெட்ட அன்று கட்டமாக விமர்

* இலங்கைப் பாதிக்கவிலை

சித்த பெர்னாட்டோர் இன்றிருந்திருந்தான் என்று சொல்லியிருப்பார்?

! 'பதினேழு முட்டாள்கள் விவையாடுவதைப் பதினேழாவிரம் முட்டாள்கள் பார்க்கிறார்கள்' என்று விமர்சித்ததைத்தானே சொல்கிறீர்கள்? இவ்வாறுக்குப் பதினேழாவிரம் பேர்தானா மிகக்கெட்ட பார்க்கிறார்கள்? அதனால் ஈ. வி. நாமம் பார்க்கப்பவர்கள் உள் பட பதினேழு மில்லியன் என்று சொல்லி யிருப்பாரே தவிர, வேறு மாநிலி நமது ஐந்தை மாநிலி கொண்டிருக்கமாட்டார்.

* ஜூம்மாபீ சேமக்கோட்டை.
? சமீபத்தில் நீங்கள் கேட்டு அதிர்ச்சி யடைந்த செய்தி?

! இராமேஸ்வரம் வந்து சேர்ந்த இலங் கைத் தமிழ் அகதிக் குழந்தைகள், தின்று கொண்டிருந்த ஒரு பண்ணைக்குள் விவர யாழ்க் கொண்டிருந்தவர்கள், நமது ஒரு

நெய்க்காட்டர் சப்தத்தைக் கேட்டதும் மிரண்டுபோய்க் கீழே பண்ணைக்கு அடியில் ஒளித்து கொண்டது பற்றிய செய்தி. பல ஆண்டுகளாகச் செய்திப் பத்திரிகைகளால் உணர்ந்த முடியாத இலங்கைவின் நிதர்சன சோகத்தை அந்தக் குழந்தைகள் ஒரு வினாடி யில் உணர்ந்தி விட்டார்கள்!

* சி. தங்கவேலு, போடிநாயக்கனூர்.
? 'தலை மறைவானவர்' என தீயிமன்றக் அறிவித்த நபர் மத்தியப்பிரதேச அமைச்சராக இருக்கிறாரா?

! அவர் மீது ஒரு போயில் வேல் இருந்த தால் தீயிமன்றம் அவரைக் கைது செய்வப் பயமுறை வாரண்டு அனுப்பியும் அவரைப் பிடிக்க முடியவில்லை. அதனால் கடைசியில் அவரைத் 'தலை மறைவானவர்' என்று தீயி மன்றம் அந்த வழக்கைத் தள்ளுபடி செய்து விட்டது. அப்படிப்பட்டவர்தான் இவ் வரைக்கு மாண்புமிகு அமைச்சராக இருக்கிறார்! இது தீயும். ஆக, ஆளத்தவிடவின் அட்டைப்பட ஜோக்குக்கு எதிரிக் குதித்த வர்கள் இதற்கு என்ன பதில் சொல்லப் போகிறார்கள்?

* நா. தீரதயானக, அயம்புரம்.
? இந்த வேலில் காவத்தை ஏப்படிச் சமா ளிக்கிறீர்கள்?

! நான் சமாளிப்பது ஒரு பக்கம் இருக்க ட்டும். சென்னை நகர 'மெட்ரோ வாட்டர்' சமாளிக்கிற விதம் உண்மையிலேயே பாராட் டுக்குரியது. இந்த வேகத்தையும் புத்திசாலித் தைத்தையும் எதிர்காலத்தில் இம்மாநிலி திகழாமல் பார்த்துக் கொள்ளும் திரத்தரத் திட்டங்களுக்குச் செலவிடுவதில்லையே என் பததான் நமது வகுத்தம்.

* ஏ. வி. செம்மேலிராஜ், அல்விநகரம்.
? எங்கள் தலைவர், வங்கத்தின் சிங்கம் ஜோதிபாகவல் ஹாலின் திறவில் என்று ஸ்ரீனித்திரீசனே (31.3.87 கலவி), உங்கள் மரமண்டையில் உறைப்பதற்கென்றே தீக்கதி லில் அறைப்பக்கத்தைத் தியாகம் செய்து விளக்கியிருக்கிறார்கள். படித்தீர்கள்?

! ஹழம் துத்திருப்பதை ஆடிப்பிப்போர்ட் கது திப்படுத்தியிருக்கிறது. அமைச்சரே ஒப்புக் கொண்டு விசாரணைக்கு உத்தரவிட் டிருக்கிறார். டெலிவிராஃப் மட்டுமின்றி விதித் துல்தான் டைமன் போன்ற தேசிய நாளிதழ் களும் தலைவங்கங்கள் எழுதியுள்ளன. இங் வளவுக்குப் பிறகும் என் மரமண்டையைப் பொக்கைத் தீக்கதிர் 'தியாகம்' செய்வதாகத் தாங்கள் எழுதுவதில் எனக்கு ஆட்சேபமில் லில்லை. அது உங்கள் உரிமை.

* கு. 15 பகிச பெருமணி.
சி. தங்கவேலு,
38, திரு மறை தெரு,
போடிநாயக்கனூர்-605 035.

ஒவ்வொரு சிப்பிரமியும். ஒவ்வொரு சிப்பிரமியும் சத்யராஜ் ஆஜராகிறார். அந்த அடக்கி வாரப்பட்ட கிராப், மிக வேகமாக முறுக்கி விடப்பட்ட பின்னர், அவர் அணியும் காக்கி பாண்ட் - மேக் கப்பிய், தடை, கடை பாவனை சத்யராஜ் கவனம் செலுத்தி விருக்கிறார்.

வீடுவலான கதை வில் ஒரு ரிலீயூக்காகப் பாட்டு இருந்திருக்க வாம். அதுதான் வேண்டாமென்றால்தான் டது. தடைக்கடை கூடலா வேண்டாம். மருத்துக்காவது.... ஊரூரில்!

முதலில் கொஞ்ச நேரத்திற்குக் கடத்த காலம், திகழ் காலம் கடத்த காலம், திகழ் காலம் என்று பாண்டி ஆடுகிறார்களா? கொஞ்சம் சூழப்பறாய்த் தானிருக்கிறது. எது கடத்த? எது திகழ்கிறது? எங்கும் சத்யராஜ். எதிலும் சத்யராஜ் என்று தீர்மானித்துவிட்டதால், மற்றவர்கள் எல்லாம் மாஜிக் சிரிஸ்ட் எழுத்துக்கள் போலப் படம் பார்க்கும்போது தெரிகிறார்கள். விட்டு வந்த பிரத மறைகிறார்கள்.

சத்யராஜைச் சுற்றி மூன்று பெண்கள். மூன்றும் காதுவி லீதா. ஹீரு இடங்களில் ஆஜர் கொடுத்திருக்கிறார். தனியினில் பிராமண பாணையில் செயற்கைச் சாயம் திறைய. தம்பியைக் கொன்ற இன்ஸ்பெக்டரைப் புழுவாங்க வேண்டுமென்பதற்காகச் சரிகக்கா மல் முயற்சி செய்கிறார். எல்லாம்புல்லாவிப் போக, கடைசி நேரத்தில் கட்சி மாறுகிறார். ஜெயித்தது தோதான். விடைய மாது வேஷம் எப்போதும் கவர்ச்சிக்குக் கவர்ச்சி. கண்ணுக்குக் கண்ணீர். பரீபூரணமாக நம்முடைய அனுதாபத்தைச் சம்பாதிக்கிறார். அது சரி, தமிழ்ப் பட உலகம் இவரை ஏன் கவனிக்காமல் விட்டு விட்டது?

கணரிச்சி வசப்பதும் அநியாயத்தைக் கண்டு பொருமும் இன்ஸ்பெக்டர் குடிக்கட்டும். வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. ஆனாலும் இப்படியா? தூக்கு தூக்கென்று தூக்கப்பதும் இன்ஸ்பெக்டர் காரெக்டர் ஹீர் என்று சலுக்குகிற மாஜிக் இல்லை?

இந்தக் கதாநாயகனுக்கு எத்தனை வில்லன்கள்? போலீஸ் மேலதிகாரி (கன்), வக்கீல், பீட்டர், கடத்தல் புலி மைக்கேல் ராஜ். கடைசியில் மோதல் சத்யராஜுக்கும் மைக்கேல் ராஜுக்கும் என்று கதை திரை

கிடமை கண்ணியம் கிடருப்பாடு

மாறுபாடுதான் வேடிக்கை.

கமலா காமேஷின் அமுலை மனத்தில் ஒட்டவில்லை. டெக்ஸி கனோஷ் விளையுக்கப் பட்டுவிட்டார் - சத்யராஜ். தோவிற்குப் புடைவை காங்கிக் கொடுக்கும் வீரம் தெரிழ வைக்கிறது - தப்பி ஒடும் பங்கரகவாதி வைச் சுட்டால் இன்ஸ்பெக்டர் கைலில் விலங்கு ஏறுமா? - கடைசி கார் சேஷில் விழுவியப்பு - ஏன் மாட்டு வண்டி. ஓரமாய் போ - மைக்கேல் ஆன் பண்ணிவிட்டுச் சத்யராஜ் குற்றவாளியை மொத்தவது டாப் - ஒரு நேர்மையான போலீஸ் அதிகாரி, அரவியல் அவலங்களில் சிக்கித் தவிப்பதைப் புதுமை வான ஆழத்துடன் படம் சொல்கிறது - படம் சொல்கிறது.

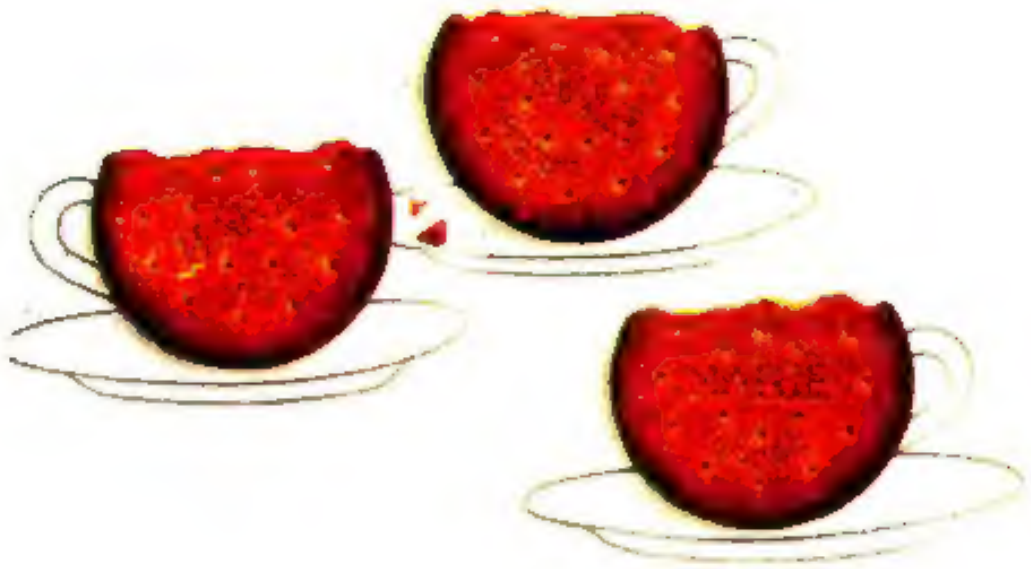
— ஜெயமங்கலம்

பரதன் அச்சத்தில் அச்சிட்டவர் வி. குரவி. பரதன் பங்கிமேஷனல் பிரைவேட் லிமிடெட் சார்பாக வெளியிட்டவர் வி. கவந்தியநாதன். ஆடுகிற: கி. ராஜேந்திரம்.

நிர்வாகக் காரியாலயம்: சென்னை-600 032, போன்: 431943 436197. ஆடுகிற: குரு அருவமனம்: 75, ஐத்தாவது தெரு, ஓரி கட்டம், துக்கம்பாக்கம், சென்னை-600 034. போன்: 473283.

ஆளஞ்சு சத்ய - கந்தாரு: ரூ 74/-; வெளிநாடு வரம்பு தயார் ரூ 250/-; விமானத் தயார் ரூ 650/-, (ஆறு மாதச் சத்ய எதப்படுகிறது.)

காப்பியோடு சேர்த்தி: பிரிட்லானியா மாரி நேர்த்தி.

திடமுள்ள சுவையின்பய்ப்புகை உமக்கே.
தடையாக ஃபில்ப்டரும் இல்லை குறுக்கே.

பனாமா

இழுக்க இழுக்க இன்பம் இறுதிவரை.